

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 16.3.2023
COM(2023) 160 final

2023/0079 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av en ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror och om ändring av förordningarna (EU) 168/2013, (EU) 2018/858, 2018/1724 och (EU) 2019/1020

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2023) 360 final} - {SWD(2023) 160 final} - {SWD(2023) 161 final} -
{SWD(2023) 162 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Råvaror finns i början av alla industriella värdekedjor. Denna förordning är inriktad på råvaror som inte är energiråvaror eller jordbruksråvaror och som är viktiga för EU:s ekonomi och utsatta för en hög leveransrisk. Dessa kritiska råvaror är ofta oundgängliga insatsvaror för en rad strategiska sektorer, däribland förnybar energi, den digitala industrin, rymd- och försvarssektorerna och hälso- och sjukvårdssektorn. Utvinningen och förädlingen av kritiska råvaror kan samtidigt ha en negativ miljöpåverkan som beror på vilka metoder och processer som används, och även sociala konsekvenser.

För många kritiska råvaror är EU nästan uteslutande beroende av import. Leverantörerna av denna import är ofta i hög grad koncentrerade till ett litet antal tredjeländer, både när det gäller utvinning och förädling. EU köper till exempel 97 % av allt magnesium från Kina. Tungt sällsynta jordartsmetaller, som används i permanentmagneter, raffineras uteslutande i Kina. 63 % av världens kobolt, som används i batterier, utvinns i Demokratiska republiken Kongo, och 60 % raffineras i Kina. Denna koncentration utsätter EU för betydande leveransrisker. Det finns exempel på länder som har utnyttjat sin starka ställning som leverantörer av kritiska råvaror gentemot köparländer, till exempel genom exportrestriktioner.

Med den globala övergången till förnybar energi och digitaliseringen av våra ekonomier och samhällen förväntas efterfrågan på vissa av dessa kritiska råvaror öka snabbt under de kommande årtiondena. Den globala efterfrågan på det litium som används för att tillverka batterier för mobilitet och energilagring förväntas öka med 89 gånger fram till 2050. EU:s efterfrågan på de sällsynta jordartsmetaller som används för att tillverka permanentmagneter till vindkraftverk och elfordon förväntas öka med sex till sju gånger fram till 2050. EU:s efterfrågan på gallium, som används för att tillverka halvledare, förväntas öka med 17 gånger fram till 2050. Den förväntade ökningen av efterfrågan kan i viss mån motverkas genom ersättning med andra material, ökad materialeffektivitet och cirkularitet, men dessa åtgärder förväntas inte räcka för att vända utvecklingen. Det finns för närvarande en risk för att befintlig och planerad kapacitet inte kommer att motsvara mer än 50 % av den beräknade efterfrågan på kobolt, och den framtida ökningen av efterfrågan på sällsynta jordartsmetaller förväntas överstiga kapacitetsökningen¹. Mot denna bakgrund har många länder antagit en politik för att aktivt trygga sin försörjning av kritiska råvaror, vilket ökar konkurrensen om resurserna.

Störningar i försörjningen av nödvändiga varor under covid-19-krisen och den energikris som orsakades av Rysslands anfallskrig mot Ukraina har visat på EU:s strukturella försörjningsberoende och dess potentiellt skadliga effekter i kristider. Den centrala betydelse som kritiska råvaror har för den gröna och den digitala omställningen och inom försvars- och rymdsektorerna innebär att en störning i försörjningen av dessa råvaror skulle få betydande negativa effekter för industrin i EU. Detta skulle äventyra den inre marknadens funktion och skada EU:s konkurrenskraft, samtidigt som det skulle riskera arbetstillfällen och jobbskapande och påverka arbetsvillkor och löner. Utan en säker försörjning av kritiska

¹ Carrara, S. et al., *Supply chain analysis and material demand forecast in strategic technologies and sectors in the EU – A foresight study*, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, 2023, doi:10.2760/386650, JRC132889.

råvaror kommer unionen heller inte att kunna uppfylla sitt mål för en grön och digital framtid.

2008 års råvaruinitiativ och 2020 års handlingsplan för råvaror av avgörande betydelse utgjorde båda en ram för initiativ för att bedöma hur kritiska olika råvaror är, den internationella diversifieringen, forskning och innovation och utvecklingen av produktionskapaciteten för kritiska råvaror i EU. De åtgärder som infördes bidrar till en tryggare försörjning. Strategiska partnerskap som ingåtts med tredjeländer, i enlighet med handlingsplanen, bidrar exempelvis till att diversifiera källorna för råvaruförsörjningen genom att ytterligare integrera EU:s råvaruvärdekedjor med värdekedjorna hos resursrika tredjeländer.

Icke-lagstiftningsåtgärder har emellertid inte varit tillräckliga för att säkra EU:s tillgång till en trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror. För närvarande saknas ett regelverk för att strukturellt minska leveransriskerna för kritiska råvaror. För det första saknas en gemensam ram för att se till att ekonomiska aktörer är resilienta och förberedda för de problem som kan uppstå, vilket innebär att industrin fortfarande är alltför utsatt för risken för leveransstörningar. För det andra är EU:s potential att öka sin utvinnings-, förädlings- och materialåtervinningskapacitet fortfarande underutnyttjad. I medlemsstaterna går kunskapen om mineralfyndigheter ofta tillbaka till en tid då kritiska råvaror inte var de eftertraktade resurser som de är i dag. Ibland utgör svårigheter att få tillgång till finansiering, långdragna och komplexa tillståndsförfaranden, bristande acceptans från allmänheten och potentiella miljöproblem stora hinder för utvecklingen av kritiska råvaruprojekt. För det tredje skapar inte lagstiftningen om avfallshantering tillräckliga incitament för att förbättra de kritiska råvarornas cirkularitet eller för att utveckla en marknad för sekundära råvaror. Slutligen saknas tillräckliga incitament för att rapportera om och begränsa de negativa miljöeffekterna av kritiska råvaror som släpps ut på EU-marknaden.

Mot denna bakgrund har detta förslag följande mål:

- Att stärka de olika leden i den europeiska värdekedjan för kritiska råvaror.
- Att diversifiera EU:s import av kritiska råvaror för att minska det strategiska beroendet.
- Att förbättra EU:s kapacitet att övervaka och minska nuvarande och framtida risker för störningar i försörjningen av kritiska råvaror.
- Att säkerställa fri rörlighet för kritiska råvaror på den inre marknaden och samtidigt säkra en hög miljöskyddsnivå genom att förbättra dessa råvarors cirkularitet och hållbarhet.

Denna motivering avser endast det aktuella förslaget till förordning. Den övergripande strategiska visionen för att stärka Europas försörjning av kritiska råvaror, genom åtgärder både inom och utanför EU, beskrivs i det meddelande som åtföljer det förslaget.

• **Förenlighet med befintliga bestämmelser på området**

Detta förslag är förenligt med den europeiska gröna given och den europeiska klimatlagen. Syftet med förslaget är att ge EU den kapacitet som krävs för att uppnå målen för produktion av förnybar energi, för att utveckla strategisk tillverkningsteknik såsom halvledare och för att uppnå våra klimatneutralitetsmål.

Detta förslag är ett svar på Versaillesförklaringen från 2022, som antogs av Europeiska rådet, där man betonade den strategiska betydelsen av kritiska råvaror för att garantera EU:s öppna strategiska oberoende och europeisk suveränitet. Det är också förenligt med

Europaparlamentets resolution från november 2021 om en EU-strategi för råvaror av avgörande betydelse och med slutsatserna från konferensen om Europas framtid. Slutligen uppfyller denna förordning det åtagande om att minska EU:s beroende av kritiska råvaror som ordförande Ursula von der Leyen gjorde i sitt tal om tillståndet i unionen 2022. Detta ska uppnås genom diversifiering och att en hållbar inhemsk försörjning av kritiska råvaror säkerställs, genom att strategiska projekt i hela försörjningskedjan identifieras och genom uppbyggnad av strategiska mineralreserver. Före tillkännagivandet av en akt om kritiska råvaror aviserades ett lagstiftningsförslag om kritiska råvaror i maj 2022 i REPowerEU-meddelandet och i det gemensamma meddelandet om analysen av investeringsgapet på försvarsområdet och vidare åtgärder.

Det här förslaget är inriktat på att bygga upp EU:s kapacitet att tillhandahålla kritiska råvaror, medan det meddelande som åtföljer förslaget förklarar den underliggande strategin för att trygga försörjningen av sektorn för kritiska råvaror, vilket omfattar icke-lagstiftningsåtgärder för att diversifiera den externa försörjningen från länder utanför EU och för att främja forskning, innovation och kompetens. Förordningen åtföljs av resultaten av kommissionens kriticitetsbedömning, motsvarande dokument om kritiska och strategiska råvaror (se en närmare förklaring på s. 15) som omfattas av detta förslag samt den senaste framtidsstudien. Förslaget läggs fram tillsammans med rättsakten om nettonollindustri, som, i enlighet med meddelandet om en industriplan i den gröna given för nettonollåldern, kommer att stödja industriell tillverkning av nyckelteknik i EU.

Det här förslaget är förenligt med kommissionens meddelande från maj 2021 om uppdatering av EU:s industristrategi från 2020, som identifierar områden med strategiska beroenden som skulle kunna leda till sårbarheter. De två därpå följande fördjupade granskningarna innehöll ytterligare analyser av vad de strategiska beroendena beror på, och behandlade först (bland annat) kritiska råvaror totalt sett och sedan sällsynta jordartsmetaller och magnesium.

Även om det före denna förordning har saknats ett regelverk med inriktning på att trygga försörjningen av kritiska råvaror, är detta förslag förenligt med de tidigare europeiska strategierna för kritiska råvaror. För det första bygger förordningen på den kriticitetsbedömning som har uppdaterats vart tredje år sedan 2008 års initiativ och som har gett information om kritiska råvaror och EU:s beroende av dem. För det andra kompletterar och stärker den de initiativ som följde efter 2020 års handlingsplan. Den skapar också en ram för att stödja projekt längs värdekedjan för kritiska råvaror, som bygger vidare på det arbete som utförts av den europeiska råvarualliansen. Förslaget bygger också på EU:s principer för hållbara råvaror, som syftar till att skapa en samsyn mellan medlemsstaterna om hållbar utvinning och förädling.

I enlighet med 2021 års handlingsplan för synergieffekter mellan civil industri, försvarsindustri och rymdindustri inrättar kommissionen även en observationsgrupp för kritisk teknik. Observationsgruppen kommer att kartlägga, övervaka och bedöma teknik som är kritisk för den civila sektorn, försvarssektorn och rymdsektorn, deras potentiella tillämpningar och relaterade värde- och försörjningskedjakedjor, inbegripet strategiska beroenden och sårbarheter.

Kommissionen har också genomfört en framtidsstudie där man bedömer EU:s framtida behov av kritiska råvaror och potentiella flaskhalsar i försörjningskedjan för viktig strategisk teknik och viktiga strategiska sektorer. I rapporten förutspås en ökning utan motstycke av efterfrågan på de viktiga material som är nödvändiga för att lyckas med den gröna och den digitala omställningen och för EU:s försvars- och luftfartsagendor.

Det här förslaget är förenligt med annan lagstiftning om kritiska råvaror. Det är till exempel förenligt med förordningen om konfliktmineraler², enligt vilken importörer av tenn, tantal, volfram och guld (3TG) ska inrätta och genomföra strategier för tillbörlig aktsamhet för att hantera de konsekvenser för de mänskliga rättigheterna som är kopplade till väpnade konflikter och arbetstagares rättigheter längs värdekedjan.

- **Förenlighet med EU:s politik inom andra områden**

Med tanke på att kritiska råvaror förekommer inom många industriella värdekedjor och särdragen hos de olika leden i värdekedjan för kritiska råvaror, såsom utvinning, förädling och materialåtervinning, är flera delar av EU:s politik och lagstiftning relevanta.

För det första innefattar EU:s miljölagstiftning förfaranden för att erhålla tillstånd för råvaruprojekt, inbegripet projekt som rör kritiska råvaror, längs hela värdekedjan. Den föreslagna förordningen kommer att tillämpas utan att det hindrar tillämpningen av EU:s naturskyddslagstiftning, inbegripet direktiv 2011/92/EU³ om miljökonsekvensbedömning, direktiv 2010/75/EU⁴ om industriutsläpp, direktiv 92/43/EEG⁵ om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG⁶ om bevarande av vilda fåglar, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG⁷ om vattenpolitik⁸. Det här förslaget syftar till att göra de nationella tillståndsförfarandena effektivare och mer förutsägbara för att säkerställa att projekten följer EU:s naturskyddslagstiftning utan att undergräva en effektiv tillämpning av dess bestämmelser.

För det andra reglerar EU:s ramverk för avfall insamling, minskning, återvinning och behandling av avfall, inklusive avfallsflöden som innehåller kritiska råvaror. Enligt direktivet om avfall från utvinningsindustrin⁹ ska varje verksamhetsutövare som ansvarar för hanteringen av utvinningsavfall (dvs. det avfall som genereras vid utvinning) inneha ett tillstånd. Det här förslaget kommer att komplettera detta genom krav på att verksamhetsutövare (för avfallsanläggningar som för närvarande är i drift) och medlemsstater (för stängda och övergivna avfallsanläggningar) analyserar potentialen att återvinna kritiska råvaror i utvinningsavfall. Ramdirektivet om avfall¹⁰ är inriktat på avfall i allmänhet och ålägger medlemsstaterna att vidta åtgärder för att förebygga avfallsgenerering, med särskild

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/821 av den 17 maj 2017 om fastställande av skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet i försörjningskedjan för unionsimportörer av tenn, tantal och volfram, malmer av dessa metaller, samt guld med ursprung i konflikttrabbade områden och högriskområden (EUT L 130, 19.5.2017, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (kodifiering) (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁵ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG av den 15 mars 2006 om hantering av avfall från utvinningsindustrin och om ändring av direktiv 2004/35/EG – Förklaring av Europaparlamentet, rådet och kommissionen (EUT L 102, 11.4.2006, s. 15).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

inriktning på produkter som innehåller kritiska råvaror. I direktivet om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter¹¹ fastställs regler för att främja förberedelse för återanvändning, materialåtervinning och andra former av återvinning av avfall från elektriska och elektroniska produkter, för att bidra till en effektiv resursanvändning och återvinning av sekundära råvaror, inklusive kritiska råvaror. En gemensam översyn håller på att genomföras av direktiv 2000/53/EG om uttjänta fordon¹² tillsammans med direktiv 2005/64/EG¹³ om typgodkännande av motorfordon med avseende på återanvändning, materialåtervinning och återvinning, i syfte att minska avfallet från uttjänta fordon och deras komponenter och öka cirkulariteten för både konventionella fordon och elfordon, som innehåller betydande mängder kritiska råvaror. Det lagstiftningsinitiativ som bygger på denna översyn kommer att komplettera de övergripande återvinningskraven i den här förordningen genom att införa mer specifika krav för att förbättra återvinningsbarheten för permanentmagneter i fordon, vilket kommer att göra det lättare att behandla och återvinna avfall.

För det tredje syftar faroklassificeringen enligt förordning (EG) nr 1272/2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar¹⁴ och de riskreducerande åtgärder som föreskrivs i förordning (EG) nr 1907/2006¹⁵ om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) till att trygga säkra kemikalier och säkra produkter som innehåller kemikalier inom EU, vilket är mycket relevant när det gäller kritiska råvaror. I detta sammanhang fastställs i EU:s kemikaliestrategi för hållbarhet¹⁶ de åtgärder som krävs för att skydda människors hälsa och miljön som en del av en ambitiös strategi för en giftfri miljö när det gäller kemikaliesäkerhet, i enlighet med den europeiska gröna given. Detta innebär att minska riskerna och ersätta de farligaste kemikalierna i konsumentprodukter och produkter för yrkesmässigt bruk. I strategin erkänns också behovet av att tillåta användning av dessa mest skadliga kemikalier när detta är nödvändigt för samhället. Detta kommer i många fall också att gälla för användning av kritiska råvaror.

För det fjärde medför förekomsten av kritiska råvaror inom många industriella värdekedjor och särdragen hos de olika leden i värdekedjan för kritiska råvaror krav på mänskliga resurser, bland annat genom att det säkerställs att det finns tillräckligt med kvalificerad arbetskraft för industrin. Detta kan säkerställas framför allt genom att arbetstillfällen skyddas och att nya arbetstillfällen av god kvalitet skapas för att tillgodose behoven hos arbetskraften inom sektorn i alla led i de industriella värdekedjorna, vilket är avgörande för att säkra en rättvis grön omställning och för att trygga en säker försörjning av kritiska råvaror och sektorns konkurrenskraft. I enlighet med målen i REPowerEU-planen och den europeiska gröna given

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (omarbetning) (Text av betydelse för EES) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon – Uttalanden av kommissionen (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/64/EG av den 26 oktober 2005 om typgodkännande av motorfordon med avseende på återanvändning, materialåtervinning och återvinning samt om ändring av rådets direktiv 70/156/EEG (EUT L 310, 25.11.2005, s. 10).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

¹⁶ COM(2020) 667 final.

ger rådets rekommendation av den 16 juni 2022¹⁷ om säkerställande av en rättvis omställning till klimatneutralitet en omfattande politisk vägledning om hur politiken bör utformas för att skydda arbetstillfällena, inbegripet arbetsvillkor och löner, och för att stödja skapandet av arbetstillfällena av god kvalitet inom industriella ekosystem och värdekedjor, bland annat genom stöd till kompetenshöjning och omskolning av arbetskraften för att matcha behoven på arbetsmarknaden i sektorn och genom dialog med arbetsmarknadens parter.

Slutligen är det här initiativet också förenligt med

- direktiv 2007/2/EG¹⁸ om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire), som syftar till att säkerställa att medlemsstaternas infrastrukturer för rumslig information är kompatibla och användbara i ett europeiskt och gränsöverskridande sammanhang, och
- förordning (EU) 2020/852¹⁹ om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar (taxonomiförordningen).

När det gäller internationella instrument är detta förslag förenligt med följande:

- EU:s internationella handelsförpliktelser och EU:s gemensamma handelspolitik. Det meddelande som bifogas denna förordning innehåller åtgärder för att stärka och diversifiera EU:s externa försörjning av kritiska råvaror från internationella försörjningskällor utan att undergräva handelsregler och internationell konkurrens.
- EU:s uppdaterade politik för Arktis, som offentliggjordes 2021, vars syfte är att bidra till att bevara Arktis som en region med fredligt samarbete, hantera effekterna av klimatförändringarna och stödja en hållbar utveckling i de arktiska regionerna till förmån för de arktiska samhällena, inte minst urbefolkningarna, och för framtida generationer.
- Det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om Global Gateway, i synnerhet genomförandet av strategiska partnerskap med tredjeländer.
- Den höga representanten kommer att fullgöra sin roll och samarbeta för att säkerställa samstämmighet mellan EU:s yttre åtgärder och EU:s övriga politik.

Förordningen kommer också att säkerställa samstämmighet med andra aktuella förslag:

- Förordningen är förenlig med batteriförordningen²⁰, som innehåller särskilda bestämmelser om kritiska råvaror i batterier som släpps ut på den inre marknaden, medan den här förordningen syftar till att öka EU:s kapacitet att tillhandahålla dessa råvaror och göra informationen om deras miljöavtryck mer transparent och tillgänglig när de släpps ut på EU:s inre marknad. Här följs en liknande strategi som den gradvisa tillämpningen av skyldigheter avseende miljöavtryck.

¹⁷ Rådets rekommendation av den 16 juni 2022 om säkerställande av en rättvis omställning till klimatneutralitet (EUT C 243, 27.6.2022, s. 35).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (PE/20/2020/INIT).

²⁰ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) 2019/1020 (COM (2020) 798 final).

- Förordningen kompletterar förslaget till direktiv om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet²¹. Förslaget till direktiv om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet kan komma att omfatta företag som använder kritiska råvaror och säkerställer att de på ett lämpligt sätt hanterar negativa konsekvenser för de mänskliga rättigheterna och miljön i sina egna verksamheter och värdekedjor, men utvecklar inte kravet på att ta fram information om kritiska råvarors miljöavtryck. I tillämpliga fall skulle beräkningen av miljöavtrycket för varje råvara enligt förordningen om kritiska råvaror kunna bidra till ett effektivt genomförande av en policy för tillbörlig aktsamhet.
- Genom att stärka den europeiska industrins resiliens och beredskap när det gäller kritiska råvaror kompletterar förordningen krisinstrumentet för den inre marknaden, som gör det möjligt för kommissionen att i ett bevaknings- eller krisläge aktivera riktade åtgärder när det uppstår ett hot mot eller en störning i försörjningen av strategiska varor, vilket kan inbegripa kritiska råvaror.
- Förordningen säkerställer också att tillverkare av nyckelteknik som omfattas av förordningen om halvledare eller rättsakten om nettonollindustri kan förlita sig på en trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Den rättsliga grunden för förordningen är artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som gör det möjligt för Europaparlamentet och rådet att anta åtgärder för att upprätta och säkerställa en välfungerande inre marknad.

Förordningen syftar till att trygga en trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror för EU. Utan sådana insatser kommer den nuvarande utvecklingen av tillgång och efterfrågan sannolikt att skapa en allvarlig och strukturell risk för störningar i tillgången till en rad kritiska råvaror. Eftersom dessa råvaror är nödvändiga för att flera strategiska sektorer ska fungera måste potentiella leveransstörningar åtgärdas för att se till att de europeiska marknaderna förblir stabila. Om det uppstår leveransstörningar, och därmed bristsituationer och prisvolatilitet, skulle det sannolikt leda till ensidiga insatser på nationell nivå för att hantera konsekvenserna. Även om sådana insatser i princip är motiverade kan de, om de inte samordnas, potentiellt snedvrider konkurrensen och medföra inskränkningar av den fria rörligheten för varor inom EU.

Genom införandet av samordnade åtgärder för att strukturellt minska sannolikheten för leveransstörningar, inbegripet åtgärder för att stärka den inhemska tillgången och övervaka risker och beredskap, kommer detta initiativ att bidra till att trygga en välfungerande inre marknad:

- Det fastställer gemensamma mål för och en gemensam definition av kritiska och strategiska råvaror.
- Det fastställer en gemensam och konsekvent strategi för att öka den europeiska kapaciteten när det gäller kritiska råvaror genom att tillhandahålla och samordna stöd till strategiska projekt och därigenom bidra till att förhindra den potentiella

²¹ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 (COM(2022) 71 final).

snedvridning av konkurrensen och marknadsfragmentering som kan uppstå till följd av icke samordnade stödåtgärder och bidra till att bevara lika villkor för råvaruföretag som är verksamma på den inre marknaden.

- Genom initiativet införs riskövervaknings- och beredskapsåtgärder så att företag har tillgång till liknande riskövervakningsinformation på den inre marknaden och omfattas av harmoniserade beredskapsåtgärder.
- Genom initiativet harmoniseras kraven för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller permanentmagneter (när det gäller möjligheter att materialåtervinna magneterna och deras innehåll av återvunnet material) och produkter som innehåller kritiska råvaror (när det gäller miljöavtrycksdeklarationer), vilket förebygger hinder inom EU och bidrar till att trygga den fria rörligheten för varor.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Medlemsstaterna kan inte på egen hand uppfylla målen i denna förordning på ett effektivt sätt. För det första skulle en ökning av kapaciteten när det gäller kritiska råvaror inte kunna genomföras effektivt på nationell nivå, till exempel på grund av att enskilda medlemsstater kan sakna geologiska förekomster, storleken på de investeringar som behövs och de omfattande stordriftsfördelar som krävs för att vara konkurrenskraftig på den globala råvarumarknaden. För det andra skulle avsaknad av samordning och samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen för att stärka övervakningen av leveransrisker och riskberedskap sannolikt medföra dubbelarbete, vilket skulle leda till ineffektivitet. Den föreslagna ramen bör möjliggöra en effektivare fördelning av uppgifter samt sammanställning och utbyte av relevant information.

Åtgärderna i denna förordning skulle inte vara lika effektiva om de genomfördes av medlemsstaterna på egen hand, eftersom de problem som hanteras rör den inre marknaden som helhet. De är inte begränsade till enskilda medlemsstater eller till en grupp av medlemsstater, utan rör EU:s industriella bas som helhet. Det är också osannolikt att åtgärder enbart på medlemsstatsnivå räcker för att tillgodose behoven i de nära sammanflätade försörjningskedjorna på den inre marknaden.

Myndigheterna i medlemsstaterna är, och kommer att förbli, ensamt ansvariga för att bevilja tillstånd för strategiska projekt, i enlighet med de förfaranderegler som fastställs i detta förslag. Medlemsstaterna kommer därför att kunna förhindra att ett projekt som skulle genomföras på deras territorium beviljas strategisk status.

- **Proportionalitetsprincipen**

De föreslagna åtgärderna går inte utöver vad som är nödvändigt för att trygga försörjningen av kritiska råvaror. Det finns ett påvisbart mervärde i att agera på unionsnivå, eftersom de insatser som krävs har så stor skala och bredd och måste ske snabbt:

- Åtgärderna när det gäller strategiska projekt är inriktade på strategiska råvaror för att säkerställa att förordningen omfattar de råvaror som är mest nödvändiga för att EU:s mål för den gröna och den digitala omställningen ska uppnås och för ökad resiliens och säkerhet.
- De åtgärder som avser undersökningsarbete står i proportion till storleken på varje medlemsstats territorium, och medlemsstaterna kommer även fortsättningsvis att kunna bygga vidare på sin befintliga undersökningspolitik. De nationella undersökningsprogrammen måste dock främja utvecklingen av värdekedjan för kritiska råvaror.

- De föreslagna åtgärderna innefattar en regelbunden översyn och ett regelbundet samarbete med medlemsstaterna, särskilt när det gäller bestämmelserna om övervakning och styrning.
- Åtgärderna för övervakning ger medlemsstaterna ansvaret för att identifiera och övervaka centrala marknadsaktörer. Den börda som läggs på företagen för att lämna information är begränsad, eftersom den endast omfattar stora företag som är verksamma inom utvinning, raffinering eller materialåtervinning av kritiska råvaror.
- Åtgärderna för att hantera företagets riskberedskap är avgränsade till en undergrupp av stora företag som tillverkar strategisk teknik som innehåller strategiska råvaror och är begränsade till internrevisioner av företagets försörjningskedjor.
- De åtgärder som avser hållbarhet medför inga krav som går utöver vad som är nödvändigt för att stimulera utvecklingen av marknaden för sekundära råvaror eller för att säkerställa att informationen om de kritiska råvarornas miljöavtryck blir mer transparent genom ett stegvis och evidensbaserat tillvägagångssätt.

- **Val av rättsligt instrument**

En förordning anses vara det lämpligaste instrumentet, eftersom den gör det möjligt att fastställa krav som gäller direkt för nationella myndigheter och berörda ekonomiska aktörer. Detta bidrar till att kraven genomförs med nödvändig skyndsamhet och på ett harmoniserat sätt, vilket leder till större rättssäkerhet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt

- **Samråd med berörda parter**

I enlighet med riktlinjerna för bättre lagstiftning genomförde kommissionen ett omfattande samråd med berörda parter baserat på en samrådsstrategi som syftade till att samla in tillförlitlig information med hjälp av en rad olika metoder, samrådsdeltagare och verktyg. Syftet med samrådet var att samla in och bedöma alla relevanta synpunkter, inbegripet uppgifter och information om kostnader för, fördelarna med och de potentiella samhällseffekterna av ett politiskt beslut. Strategin utformades i enlighet med interventionslogiken och inriktades på de problemkällor som kräver åtgärder och de särdrag som identifierats i EU:s värdekedja för kritiska råvaror.

Kommissionen genomförde flera aktiviteter i samrådsstrategin: ett öppet samråd online som anordnades av GD Inre marknaden mellan den 30 september och den 25 november 2022, en uppmaning att inkomma med synpunkter under samma period, samt ett riktat frågeformulär om lagerhållning av råvaror och tillståndsförfaranden i EU:s medlemsstater i samarbete med expertgruppen arbetsgruppen för råvaruförsörjning. Kommissionen mottog 259 svar på det offentliga samrådet, och 52 uppgiftslämnare bifogade ett policydokument. Kommissionen mottog också 310 svar på uppmaningen att inkomma med synpunkter. Resultaten av det offentliga samrådet sammanfattas i den faktarapport som tillsammans med svaren på uppmaningen att inkomma med synpunkter offentliggjorts på portalen ”Kom med synpunkter”.

Generellt sett bekräftade berörda parter fördelarna med de initiativ som genomförs inom EU:s handlingsplan för råvaror av avgörande betydelse för att trygga försörjningen av kritiska råvaror, i synnerhet genom strategiska partnerskap om råvaror. De betonade dock att EU:s inhemska kapacitet och industrins motståndskraft mot leveransrisker inte har förbättrats tillräckligt. Kommissionen fick ett brett stöd för idén att föreslå ett initiativ i syfte att säkerställa en trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror och samtidigt förbättra Europas resiliens och beredskap genom att hantera sårbarheterna i försörjningskedjan. När det gäller sårbarheter i försörjningskedjan lyfte de mottagna bidragen fram ett antal strukturella brister som hindrar att utvinningsindustrier utvecklar projekt i EU. För att möta dessa utmaningar betonade de vikten av att driva strategiska projekt i utvinnings-, förädlings- och återvinningsleden för att utveckla EU:s värdekedja för kritiska råvaror.

I sina svar inriktade sig verksamheter och företag på förfarandemässiga och administrativa kostnader, och efterlyste åtgärder för att effektivisera tillståndsförfarandena och underlätta tillgången till finansiering. Icke-statliga organisationer och enskilda medborgare uttryckte oro över de miljömässiga och sociala konsekvenserna av utvinnings- och förädlingsprojekt som saknar lämpliga miljörelaterade och sociala skyddsåtgärder.

Berörda parter instämde i behovet av att skapa hållbara lika villkor för EU:s värdekedja för kritiska råvaror. Icke-statliga organisationer betonade vikten av att minska miljöavtrycket från EU-råvaror och samtidigt främja en effektivare resursanvändning och utvecklingen av verksamheter som är mindre skadliga för miljön. Berörda parter efterlyste också en mer samstämmig och samordnad strategi för utmaningarna vid anskaffning av kritiska råvaror, särskilt genom att intensifiera övervakning och framsyn och genom att vidta mer samordnade riskberedskapsåtgärder. Intressentgrupperna hade dock olika åsikter om den bästa utformningen av de åtgärder som behövs.

Generellt sett var de berörda parterna i stort sett överens om att nationella åtgärder på medlemsstatsnivå inte skulle räcka för att hantera sårbarheterna i försörjningen av kritiska råvaror på grund av komplexiteten, bristen på transparens och den gränsöverskridande dimensionen, och välkomnade åtgärder på EU-nivå i denna fråga.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Ej tillämpligt

- **Konsekvensbedömning**

I enlighet med riktlinjerna för bättre lagstiftning bygger detta lagstiftningsförslag på en konsekvensbedömning som analyserar problemet och delproblemen i samband med EU:s brist på trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror. I konsekvensbedömningen identifieras möjliga politiska alternativ för att hantera problemkällorna och bedöms de sannolika effekterna av dessa. Konsekvensbedömningen utformades för att återspegla samrådet med kommissionens avdelningsövergripande styrgrupp för kritiska råvaror.

Konsekvensbedömningen fick ett negativt yttrande från nämnden för lagstiftningskontroll den 20 januari 2023. Nämnden rekommenderade

- att initiativets politiska sammanhang skulle förtydligas och att det skulle anges hur parallella initiativ och luckor i lagstiftningen kommer att påverkas av det kommande initiativet,
- att de allmänna och specifika målen, deras tidsplaner, hur de samverkar och vilka modeller som används för att mäta framstegen skulle förklaras bättre,

- att de politiska alternativen skulle förbättras när det gäller deras referensscenario, sammansättning och tidsplan, och
- att bedömningen av de viktigaste konsekvenserna skulle förbättras.

När den reviderade konsekvensbedömningen lämnades in avgav nämnden ett positivt yttrande med reservationer den 16 februari 2023.

Konsekvensbedömningen bygger på en uppsättning politiska pelare som tar itu med de problemkällor som identifierats och som syftar till att initiativets mål ska uppnås. I konsekvensbedömningen fastställs tre politiska alternativ för varje pelare på grundval av omfattning, resursnivå, effektivitet och samstämmighet samt de synergier som skapas och proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna. På en övergripande nivå sträcker sig de politiska alternativen från alternativ 1 (det som ligger närmast scenariot med oförändrade förhållanden) till alternativ 3 (en mer omfattande strategi som innefattar åtgärder som går utöver det nuvarande regelverket men som ligger inom gränserna för vad som är tekniskt genomförbart).

Alternativ 1 föreskriver en mekanism för att fastställa mål för strategiska råvaror. Det omfattar en styrningsstruktur inom ramen för en särskild EU-nämnd för kritiska råvaror som stöds av ett nätverk av nationella organ och operativ förmåga inom kommissionen. Denna enhet skulle utveckla övervakningskapaciteten, möjliggöra samordning av EU:s strategiska lager och se till att företagen är bättre förberedda inför potentiella leveransstörningar. Det omfattar inslag som stöder värdekedjan, framför allt genom mer samordning i undersökningsfasen, ökat stöd till nationella projekt för kritiska råvaror och bättre tillgång till finansiering. När det gäller cirkularitet föreskriver det en rekommendation som är inriktad på mindre konsumentelektronik och ett tillkännagivande om framtida åtgärder. Det föreskriver ökade EU-insatser för att utarbeta internationella standarder samt minimikrav för system för hållbarhetscertifiering av kritiska råvaror och informationskrav om miljöavtrycket från kritiska råvaror som släpps ut på EU-marknaden.

Alternativ 2 omfattar samma styrningsmekanism som alternativ 1 och samma uppgifter när det gäller övervakning, strategiska lager och riskberedskap. Det går längre för att stärka värdekedjan i EU genom ökade skyldigheter när det gäller undersökningsarbete och genom genomförandet av strategiska projekt längs värdekedjan för strategiska råvaror. Sådana projekt skulle dra fördel av effektiviserade tillståndsförfaranden och samordnad tillgång till finansiering. Åtgärder för att öka cirkulariteten omfattar riktade ändringar av direktivet om avfall från utvinningsindustrin. Åtgärder som rör standarder omfattar utveckling av ytterligare standardiseringsprodukter för industriella processer, och åtgärder som rör miljöavtryck omfattar ett successivt utarbetande av tröskelvärden för kritiska råvaror, förutsatt att en särskild bedömning påvisar att detta inte skulle påverka försörjningstryggheten.

Alternativ 3 innebär att en extern styrningsförmåga utvecklas som gör det möjligt att föreslå ambitiösa åtgärder om strategiska lager, övervakning och riskberedskap. Det bygger också på konceptet med strategiska projekt, som ges ytterligare stöd vid tillståndsgivningen genom särskilda resurser från medlemsstaterna och en särskild europeisk fond för kritiska råvaror. Liksom alternativ 2 omfattar det åtgärder i fråga om cirkularitet, standarder och miljöavtryck.

Sammantaget är det rekommenderade alternativet alternativ 2, eftersom det får stöd från berörda parter och medlemsstaterna, medför en begränsad ytterligare börda för institutionerna, har en relativt sett lägre kostnad och bidrar till att de allmänna och specifika målen uppnås. Det ger ett tydligt mervärde för den inre marknadens funktion och har positiva ekonomiska effekter för producenter av kritiska råvaror och sektorer i senare led genom att det stärker industrins resiliens och främjar utvecklingen av EU:s värdekedja för kritiska råvaror.

Alternativ 3 skulle innebära att vissa mål uppnås på ett mer effektivt sätt (särskilt när det gäller pelarna om övervakning och tillgång till finansiering), men det skulle inte vara möjligt att genomföra med tanke på de nuvarande budgetbegränsningarna.

Skillnader jämfört med det rekommenderade alternativet i konsekvensbedömningen

Förordningen innehåller åtgärder som inte utvärderats i konsekvensbedömningen, närmare bestämt följande:

- Åtgärder för gemensamma inköp av strategiska råvaror. Dessa åtgärder ingick i alternativ 3 om strategiska lager, men analyserades senare som genomförbara enligt alternativ 2 även utan någon särskild ram om lagerhållning. Åtgärder om möjligheter till materialåtervinning och om sällsynta jordartsmagneters innehåll av återvunnet material. Dessa åtgärder beskrevs inte i konsekvensbedömningen, men de behandlar en integrerad del av det problem som beskrivs i den, i synnerhet den problemkälla som förklarar varför EU:s avfallslagstiftning inte i tillräcklig grad är inriktad på återvinning av kritiska råvaror. Kommissionen samlade in ytterligare synpunkter från experter, tankesmedjor och industrin för att bättre förstå de cirkularitetsrelaterade utmaningarna i samband med magneter och åtgärdernas potentiella effekter. Det krävs också att det införs bestämmelser om efterlevnad och om presumtion om överensstämmelse för att möjliggöra utveckling av nödvändiga standarder.
- Åtgärder för samarbete om strategiska partnerskap. Efter att konsekvensbedömningens internationella dimension hade stärkts, vilket föreslogs av nämnden för lagstiftningskontroll, ansågs det lämpligt att lägga till en åtgärd som belyser behovet av samarbete och komplementaritet när det gäller EU:s strategiska partnerskap om råvaror med tredjeländer, inbegripet deras samstämmighet med medlemsstaternas bilaterala samarbeten med berörda tredjeländer, som ett komplement till de åtgärder som tillkännages i det åtföljande meddelandet.
- Åtgärder för stresstester av värdekedjor ingick i alternativ 3 men finns med i förordningen med ett mer målinriktat tillämpningsområde med inriktning enbart på strategiska råvaror. Kommissionen och medlemsstaterna förväntas kunna dela på uppgifterna för genomförandet, vilket begränsar den administrativa bördan.

Dessa nya åtgärder ligger inom den övergripande ramen för de områden som analyserats i konsekvensbedömningen och påverkar inte i någon större utsträckning jämförelsen av alternativ eller det rekommenderade alternativet.

Den föreslagna förordningen innehåller också åtgärder som utvärderades i konsekvensbedömningen men som skiljer sig i fråga om genomförandet, närmare bestämt följande:

- De åtgärder om utvinningsavfall som planerades i konsekvensbedömningen integreras enligt förslaget direkt i förordningen i stället för att genomföras genom en riktad ändring av direktivet om avfall från utvinningsindustrin, så att de tillämpas tidigare och mer direkt.
- Åtgärder för att öka insamlingen av elektroniskt avfall och andra produkter och komponenter som är rika på kritiska råvaror, som i konsekvensbedömningen planerades som en rekommendation från kommissionen, integreras enligt förslaget direkt i förordningen. Rekommendationen ska som planerat tillkännages i det åtföljande meddelandet, tillsammans med en förteckning över andra cirkularitetsåtgärder. Syftet är att vid en senare tidpunkt ge medlemsstaterna vägledning om genomförandet av de åtgärder som krävs enligt förordningen.

- Det rekommenderade alternativet i konsekvensbedömningen omfattade åtgärder som kräver att hållbarhetspåståenden baseras på erkända certifieringssystem, men genomförs utan hänvisning till hållbarhetspåståenden. Sådana påståenden kommer att omfattas av övergripande lagstiftning, vilket tillkännagavs i kommissionens initiativ om miljöpåståenden. Förslaget innehåller en bestämmelse som gör det möjligt för kommissionen att erkänna certifieringssystem för hållbarhet i projekt som rör kritiska råvaror. Deltagande i ett sådant system ger det projektansvariga företaget ett tydligt och effektivt sätt att intyga att kriteriet om hållbarhet för strategiska projekt är uppfyllt.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förslaget förutses inte medföra någon betydande ytterligare regelbörda.

De direkta administrativa kostnader för företagen som denna förordning leder till är begränsade. De rör i första hand rapporteringsskyldigheterna för ett begränsat antal stora företag som är verksamma i värdekedjan för kritiska råvaror, medan rapporteringen blir frivillig för andra företag. Kostnaderna uppvägs sannolikt genom att företagen under vissa omständigheter (t.ex. genom att deras projekt betecknas som strategiska) kommer att kunna dra nytta av effektivitetsvinster till följd av förenklade tillståndskrav. Ett begränsat antal stora företag som tillverkar strategisk teknik med hjälp av strategiska råvaror kommer också att ådra sig kostnader för att utföra revisioner.

Kostnader för de studier som krävs för att beräkna det underliggande miljöavtrycket är också administrativa kostnader som redovisas i förordningen och som skulle behöva kompenseras genom andra initiativ.

I kostnadsanalysen uppskattas också befintliga gruvanläggningars kostnader för att rapportera ytterligare information. Den kunskap som denna information ger om avfallsflöden kommer dock sannolikt att generera ytterligare ekonomisk verksamhet genom återvinning, vilket sannolikt uppväger dessa kostnader.

För medlemsstaterna blir kostnaderna sannolikt högre. Förordningen kommer emellertid också att skapa större synergieffekter och mindre överlappning mellan medlemsstaternas åtgärder. Det bör frigöra potentiella besparingar genom förbättrad samordning av till exempel övervakning och strategiska lager. För initiativet förutses inga kostnader för allmänheten.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget ställer krav på att de strategiska projekt som får stöd genomförs på ett hållbart sätt. Ett hållbart genomförande innebär att projekten inte bara måste vara miljömässigt hållbara utan också att de mänskliga rättigheter som fastställs i internationella instrument, riktlinjer och principer respekteras.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget får budgetkonsekvenser för kommissionen. När förslaget har införts fullt ut krävs upp till 33 heltidsekvivalenter per år för att genomföra förordningen och de relaterade delegerade akterna under perioden 2024–2027 i EU:s fleråriga budgetram.

Utöver 3,2 miljoner euro under rubrik 1 för att genomföra en rad studier som behövs för att genomföra förordningen krävs åtaganden för befintliga budgetposter på 14,969 miljoner euro under rubrik 7 (administrativa utgifter). De nya åtagandena kommer att täckas av de befintliga budgetanslagen för de berörda programmen. Budgetkonsekvenserna rör i huvudsak utförandet av det arbete som planeras för att

- utarbeta utkast till de delegerade akter och genomförandeakter som krävs för genomförandet av förordningen, inbegripet
 - genomförandeakter som rör tillämpningen av och årsrapporten för strategiska projekt, program för allmänt undersökningsarbete, företagens riskberedskap, fastställande av vilka uttjänta produkter och avfallsflöden som innehåller relevanta mängder av kritiska råvaror, och
 - delegerade akter som rör definitionen av kritiska och strategiska råvaror, återvunnet innehåll i produkter som innehåller permanentmagneter, tullkoder för produkter som innehåller permanentmagneter, och beräknings- och kontrollregler och prestandaklasser för miljöavtryck,
- tillhandahålla sekretariatet för Europeiska nämnden för kritiska råvaror,
- hantera administration av studier och kontrakt,
- utföra övervaknings-, datainsamlings- och riskbedömningsuppgifter, särskilt i fråga om marknadsövervakning och rapportering av kritiska och strategiska råvaror och bedömning av deras kriticitet,
- samordna information från medlemsstaterna,
- säkerställa efterlevnaden av medlemsstaternas skyldigheter i fråga om cirkularitetsåtgärder, inbegripet åtgärder om utvinningsavfall,
- bedöma miljöavtrycksmetodens lämplighet, utveckla beräkningsmetoder och övervaka tillämpningen av åtgärderna,
- genomdriva åtgärder för standardisering och utarbeta begäranden om standardisering,
- samordna det nationella undersökningsarbetet,
- samordna medlemsstaternas information om strategiska lager och utarbetandet av vägledningar när så är möjligt,
- tillhandahålla kontinuerligt stöd och rapportering för de strategiska projekten, särskilt om tillståndsförfaranden, och ge stöd till urvalsprocessen.

När det gäller personalbehoven har kommissionen noga undersökt hur man kan dela arbetet mellan generaldirektoraten, omfördela personal där så är möjligt och lägga ut vetenskapligt och tekniskt stöd på entreprenad inför utarbetandet av delegerade akter och genomförandeakter och för övergripande uppgifter. Det är dock uppenbart att åtgärdernas höga ambitionsnivå och den ökade betydelsen av kritiska råvaror kräver en strukturerad strategi för att utveckla EU:s förmåga att vidta åtgärder i denna fråga.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att utvärdera förslagets samstämmighet, resultat, effekter, proportionalitet och subsidiaritet fem år efter det datum då det börjar tillämpas.

De viktigaste resultaten av utvärderingen kommer att presenteras i en rapport till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Europeiska regionkommittén som kommer att offentliggöras.

För att utvärderingen ska kunna genomföras kommer Europeiska nämnden för kritiska råvaror, medlemsstaterna och de nationella behöriga myndigheterna att på kommissionens begäran lämna information till kommissionen. Denna kommer framför allt att omfatta information om framstegen med att uppnå riktmärket för EU:s kapacitet inom de olika leden i värdekedjan och om övervakningens effektivitet.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Kapitel I i förordningen innehåller allmänna bestämmelser och definitioner. I förordningen anges att det allmänna målet är att säkerställa EU:s tillgång till en trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror, som ska uppnås genom följande fyra specifika mål: stärka EU:s kapacitet i de olika leden i värdekedjan, diversifiera EU:s import av råvaror, förbättra övervaknings- och riskreduceringsförmågan samt säkerställa en välfungerande inre marknad samtidigt som de kritiska råvarornas hållbarhet och cirkularitet förbättras. I förordningen fastställs riktmärken för att mäta framstegen mot de två första målen som beskrivs här.

I **kapitel II** fastställs förteckningar över kritiska och strategiska råvaror som ska ses över minst vart fjärde år med hjälp av de metoder som anges i bilagorna I och II. I dessa förteckningar fastställs de olika åtgärdernas omfattning.

Kommissionen bedömer leveransrisken och den ekonomiska betydelsen för mer än 80 råvaror som används i EU:s ekonomi baserat på genomsnittsuppgifter för den senaste fullständiga femårsperioden. Leveransrisken fastställs baserat på försörjningskoncentrationen på global nivå och på EU-nivå, EU:s importberoende, utnyttjandet av sekundärt material och teknisk utbytbarhet. Den ekonomiska betydelsen beräknas baserat på användningens andel inom de tvåsiffriga Nace-sektorerna och deras förädlingsvärde, med beaktande av den ekonomiska utbytbarheten. De råvaror som överstiger tröskelvärdena betecknas som kritiska råvaror.

Med hjälp av denna erkända metod identifieras utmaningarna i försörjningskedjorna i hela EU:s ekonomi. Det krävs dock en kompletterande metod för ett mer dynamiskt perspektiv på den förväntade globala utvecklingen av efterfrågan och utbud. Denna metod bör identifiera de råvaror som behövs för att uppnå EU:s mål för den gröna och den digitala omställningen och för försvars- och rymdsektorerna, och den bör analysera framtida utmaningar och viktiga beroenden i försörjningen av dessa råvaror.

Alla råvaror som granskats i kriticitetsbedömningen har kartlagts utifrån deras användning i och betydelse för den teknik som stöder målen för den gröna och den digitala omställningen och för försvars- och rymdsektorerna. För att göra denna kvalitativa avgränsning baserades analysen på *Materials Dependencies for Dual-Use Technologies Relevant to Europe's Defence Sector*²² från 2019, *Critical Raw Materials for Strategic Technologies and Sectors in the EU – A Foresight Study*²³, *Study on the resilience of critical supply chains for energy security and clean energy transition during and after the COVID-19 crisis*²⁴ från 2020 samt *Supply Chain Analysis and Material Demand Forecast in Strategic Technologies and Sectors in the EU – A Foresight Study*²⁵ från 2023. Analysen tar också hänsyn till det arbete som

²² <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC117729>.

²³ <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/42881>.

²⁴ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/b80d77b6-2a3b-11ec-bd8e-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-search>.

²⁵ Bekräftas senare.

gjorts av relevanta internationella organisationer såsom IEA²⁶, OECD²⁷ och andra informationskällor.

Om råvaran är av stor betydelse för en teknik beaktas ytterligare faktorer baserat på en semikvantitativ metod som anges i bilaga 1 till denna förordning. För att bedöma om det kan finnas ett utbudsunderskott och i så fall omfattningen av det anges efterfrågeprognoser fram till 2030 och därefter i den mån de är tillförlitliga och tillgängliga, och den beräknade efterfrågan jämfört med nuvarande utbud, både för EU och globalt. För att bedöma hur produktionen av råvaran skulle kunna reagera på marknadssignaler jämförs kända mineralreserver med den nuvarande globala produktionsvolymen för råvaran. Den globala produktionsvolymen kvantifieras dessutom logaritmiskt, eftersom stora produktionsvolymen är svårare att öka. Som en följd av dessa överväganden föreslås den förteckning över strategiska råvaror som anges i bilaga 1.

I **kapitel III** fastställs ramen för att stärka EU:s värdekedja för strategiska råvaror genom urval och genomförande av strategiska projekt som kommer att kunna omfattas av effektiviserade tillståndsförfaranden och förenklad tillgång till finansiering, som också kommer att förbättras genom bättre samordning.

I avsnitt 1 fastställs reglerna för urval och genomförande av strategiska projekt, inklusive kriterierna för att projekt ska erkännas som strategiska samt förfaranden för erkännande och genomförande av dessa.

I avsnitt 2 fastställs förenklade tillståndsförfaranden för projekt om kritiska råvaror, särskilt strategiska projekt.

Avsnitt 3 syftar till att skapa nödvändiga förutsättningar för strategiska projekt, inbegripet stöd från medlemsstaterna för att påskynda genomförandet, samordning av ekonomiskt stöd och offtake-avtal.

I avsnitt 4 fastställs bestämmelser för att utveckla program för allmänt undersökningsarbete i Europa för att underlätta utvecklingen av undersöknings- och utvinningsprojekt.

I **kapitel IV** utarbetas en mekanism för samordnad övervakning av försörjningskedjorna för kritiska råvaror och anges åtgärder för att minska leveransriskerna. I kapitlet fastställs en ram för systematisk övervakning av leveransrisker för kritiska råvaror i olika led i värdekedjorna. Det fastställer också en ram för riskreducering i form av samordning av strategiska lager av strategiska råvaror, genom krav på stora importörer och tillverkare att utföra regelbundna revisioner sina försörjningskedjor, och genom att underlätta gemensamma inköp av strategiska råvaror.

Kapitel V innehåller bestämmelser för att utveckla cirkulariteten på marknaderna för kritiska råvaror och minska de kritiska råvarornas miljöavtryck.

I avsnitt 1 fastställs regler för att medlemsstaterna ska kunna anta och genomföra åtgärder för cirkularitet, särskilt när det gäller avfallsflöden med stor potential för återvinning av kritiska råvaror, och för att medlemsstaterna och aktörer i utvinningsavfallssektorn ska kunna bedöma potentialen att återvinna kritiska råvaror från avfallsanläggningar för utvinningsavfall. Genom avsnittet förbättras också cirkulariteten för permanentmagneter genom krav på information om typ och sammansättning för permanentmagneter som ingår i

²⁶ <https://www.iea.org/reports/the-role-of-critical-minerals-in-clean-energy-transitions/mineral-requirements-for-clean-energy-transitions>.

²⁷ <https://www.oecd.org/environment/global-material-resources-outlook-to-2060-9789264307452-en.htm>.

produkter och om deras innehåll av återvunna kritiska råvaror. Det innehåller bestämmelser om införande, efter en särskild bedömning, av tröskelvärden för minsta innehåll av återvunnet material.

I avsnitt 2 fastställs regler för kommissionens erkännande av certifieringssystem som rör hållbarheten för kritiska råvaror. Det innehåller också bestämmelser om miljöavtrycksdeklarationer för kritiska råvaror som släpps ut på EU-marknaden.

Avsnitt 3 innehåller regler om fri rörlighet, överensstämmelse och marknadskontroll för produkter som innehåller permanentmagneter och kritiska råvaror för vilka miljöavtrycket måste deklarerar.

Kapitel VI innehåller en ram för samarbete om strategiska partnerskap med tredjeländer om råvaror och för att uppnå större synergieffekter mellan strategiska partnerskap och medlemsstaternas samarbete med relevanta tredjeländer.

Genom **kapitel VII** inrättas en europeisk nämnd för kritiska råvaror, bestående av företrädare på hög nivå från medlemsstaterna och från kommissionen, som ska leda nämnden. Nämnden kommer att ge råd till kommissionen och bistå med samordning, samarbete och informationsutbyte för att stödja genomförandet av förordningen.

Kapitlen VIII och IX är kapitel med artiklar om delegerade akter och genomförandeakter och om ändringar av annan lagstiftning.

Kapitel X innehåller artiklar om sanktioner, övervakning av framsteg och utvärdering av förordningen. Kapitlet fastställer också en gemensam rapportering för medlemsstaterna om olika åtgärder och innehåller en artikel som säkerställer att konfidentiell information som samlas in i enlighet med förordningen hanteras på ett konsekvent sätt.

I **bilaga I** anges förteckningen över strategiska råvaror och metoden för att välja ut dem.

I **bilaga II** anges förteckningen över kritiska råvaror och metoden för att välja ut dem.

I **bilaga III** anges de faktorer som ska beaktas vid bedömningen av ett råvaruprojekts överensstämmelse med kriterierna för att erkännas som ett strategiskt projekt.

I **bilaga IV** anges de kriterier som ett erkänt certifieringssystem måste uppfylla.

I **bilaga V** anges de faktorer som ska beaktas vid fastställandet av beräknings- och kontrollreglerna för kritiska råvarors miljöavtryck.

Bilaga VI innehåller en förteckning över KN-nummer och produktbeskrivningar som motsvarar de produkter som omfattas av cirkularitetskraven för permanentmagneter.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av en ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror och om ändring av förordningarna (EU) 168/2013, (EU) 2018/858, 2018/1724 och (EU) 2019/1020

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²⁸,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Tillgång till råvaror är en förutsättning för unionens ekonomi och för en väl fungerande inre marknad. Det finns ett antal råvaror, som inte är energi- eller jordbruksråvaror, vilka på grund av sin stora ekonomiska betydelse och utsatthet för höga leveransrisker anses kritiska, ofta på grund av att försörjningen är starkt koncentrerad till några få tredjeländer. Med tanke på att många av dessa kritiska råvaror har stor betydelse för den gröna och den digitala omställningen, och med tanke på deras användning i försvars- och rymdtillämpningar, kommer efterfrågan att öka starkt de närmaste årtiondena. Samtidigt ökar risken för leveransstörningar till följd av tilltagande geopolitiska spänningar och resurskonkurrens. Om efterfrågan inte hanteras lämpligt kan den ökande efterfrågan på kritiska råvaror också få negativa miljö- och samhällskonsekvenser. Med tanke på dessa tendenser är det nödvändigt att agera för att säkerställa tillgång till en trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror för unionens ekonomiska resiliens och öppna strategiska oberoende.
- (2) Eftersom värdekedjorna för kritiska råvaror är komplexa och gränsöverskridande innebär osamordnade nationella åtgärder för säkerställande av en trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror stor risk för att konkurrensen snedvrids och den inre marknaden splittras. För att trygga en väl fungerande inre marknad bör därför en gemensam unionsram inrättas för att kollektivt bemöta denna allvarliga utmaning.
- (3) För att verkningsfullt säkerställa unionens tillgång till en trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror bör ramen för det första inbegripa åtgärder för att minska unionens ökande leveransrisker genom att stärka unionens kapacitet i alla länkar i värdekedjan

²⁸ EUT C , , s. .

för strategiska råvaror, inklusive utvinning, förädling och materialåtervinning, enligt riktvärden som uppsätts för varje strategisk råvara. För det andra bör ramen, eftersom unionen kommer att fortsätta att vara importberoende, inbegripa åtgärder för att i högre grad diversifiera den externa försörjningen av strategiska råvaror. För det tredje är det nödvändigt med åtgärder för att stärka unionens förmåga att övervaka och mildra leveransrisker nu och i framtiden. För det fjärde bör ramen omfatta åtgärder för att öka cirkulariteten och hållbarheten i de kritiska råvaror som förbrukas i unionen.

- (4) För att åtgärderna i denna förordning ska inriktas på de mest relevanta råvarorna bör en förteckning över strategiska råvaror och en förteckning över kritiska råvaror upprättas. Dessa förteckningar bör också bidra till vägledning och samordning av medlemsstaternas ansträngningar att bidra till uppfyllandet av målen för denna förordning. Förteckningen över strategiska råvaror bör omfatta råvaror av hög strategisk betydelse, med beaktande av deras användning i sådan strategisk teknik som ligger till grund för den gröna och den digitala omställningen eller för försvars- eller rymdtillämpningar, som kännetecknas av ett potentiellt betydande gap mellan global tillgång och förväntad efterfrågan och för vilka en produktionsökning är förhållandevis svår, exempelvis på grund av lång ledtid för nya projekt som leder till ökad försörjningskapacitet. För att ta hänsyn till eventuella tekniska och ekonomiska förändringar bör förteckningen över strategiska råvaror med jämna mellanrum ses över och vid behov uppdateras. För att säkerställa att ansträngningarna att öka unionens kapacitet längs värdekedjan, stärka unionens kapacitet att övervaka och motverka leveransrisker och diversifiera leveranserna inriktas på de råvaror för vilka de bäst behövs, bör de relevanta åtgärderna endast avse förteckningen över strategiska råvaror.
- (5) Förteckningen över kritiska råvaror bör innehålla alla strategiska råvaror liksom alla andra råvaror av stor betydelse för unionens ekonomi överlag och för vilka det finns en allvarlig risk för leveransstörningar. För att ta hänsyn till eventuella tekniska och ekonomiska förändringar bör kommissionen i enlighet med nuvarande praxis med jämna mellanrum göra en bedömning på grundval av uppgifter om produktion, handel, tillämpningar, materialåtervinning och substitution för ett brett urval av råvaror för att uppdatera förteckningarna över kritiska och strategiska råvaror, beroende på hur de råvarornas ekonomiska betydelse och leveransrisker utvecklas. Förteckningen över kritiska råvaror bör omfatta sådana råvaror som når upp till eller överskrider trösklarna för både ekonomisk betydelse och leveransrisk, utan att de berörda råvarorna rangordnas efter kritikalitet. Bedömningen bör bygga på ett genomsnitt av de senast tillgängliga uppgifterna under en femårsperiod. Åtgärderna i den här förordningen avseende en samlad ingång för tillståndsgivning, planering, undersökningsarbete, övervakning, cirkularitet och hållbarhet bör gälla alla kritiska råvaror.
- (6) För att stärka unionens kapacitet längs värdekedjan för strategiska råvaror bör riktvärden fastställas för att vägleda arbetet och övervaka framstegen. Målet bör vara att öka kapaciteten för alla strategiska råvaror i varje länk i värdekedjan, och samtidigt sträva efter att uppnå övergripande kapacitetsriktvärden för utvinning, förädling och materialåtervinning av strategiska råvaror. Unionen bör för det första öka användningen av sina egna geologiska resurser av strategiska råvaror och bygga upp sin kapacitet att utvinna de råvaror som krävs för att producera åtminstone 10 % av unionens förbrukning av strategiska råvaror. Eftersom utvinningskapaciteten är starkt beroende av tillgången till geologiska resurser i unionen är uppnåendet av detta riktvärde beroende på den tillgången. För det andra bör unionen för att bygga upp en fullständig värdekedja och förebygga att flaskhalsar uppstår i mellanleden dessutom öka sin förädlingskapacitet i värdekedjan och kunna producera åtminstone 40 % av sin

årliga förbrukning av strategiska råvaror. För det tredje förväntas en allt större del av unionens förbrukning av strategiska råvaror under de kommande årtiondena kunna tillgodoses av sekundära råvaror, något som skulle förbättra tryggheten och hållbarheten i unionens råvaruförsörjning. Unionens materialåtervinningskapacitet bör därför kunna producera minst 15 % av unionens årliga förbrukning av strategiska råvaror. Dessa riktvärden avser 2030 och ansluter till unionens klimat- och miljömål enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119²⁹ och de digitala målen för det digitala decenniet³⁰, som de bidrar till. Dessutom motverkar arbetstillfällen av hög kvalitet, inbegripet kompetensutveckling och övergångar mellan arbeten risker i enskilda sektorer på arbetsmarknaden och bidrar till unionens konkurrenskraft.

- (7) För försörjningen av vissa råvaror är unionen nästan helt beroende av ett enda land. Ett sådant beroende medför stora risker för leveransstörningar. För att begränsa sådana risker och öka unionens ekonomiska resiliens bör ansträngningar göras för att säkerställa att unionen 2030 inte längre är beroende av något enskilt tredjeland för mer än 65 % av sina leveranser av en viss strategisk råvara, oförädlad eller i vilket förädlingssteg som helst, dock under särskilt hänsynstagande till länder med vilka unionen ingått ett strategiskt partnerskap för råvaror som innebär fastare garantier mot leveransrisker.
- (8) Det är nödvändigt att vidta lämpliga åtgärder för att stödja strategiska projekt för utvinning, förädling eller materialåtervinning av strategiska råvaror i unionen, vilket i kombination med medlemsstaternas åtgärder bör bidra till att öka förmågan att nå riktvärdena. Andra åtgärder, särskilt i fråga om undersökningsarbete och cirkularitet, bör också bidra till att förstärka olika led i värdekedjan och därigenom bidra till att riktvärdena nås. För att riktvärdena ska nås i tid bör kommissionen med bistånd av Europeiska nämnden för kritiska råvaror (*nämnden*) övervaka och redovisa framstegen i riktning mot riktvärdena. Om framstegen mot riktvärdena överlag är otillfredsställande bör kommissionen bedöma om kompletterande åtgärder är genomförbara och proportionerliga. Bristande framsteg som avser bara en strategisk råvara eller en liten uppsättning av strategiska råvaror bör i princip inte leda till kompletterande unionsåtgärder.
- (9) För att bygga upp kapacitet i unionen bör kommissionen med bistånd av nämnden kartlägga strategiska projekt i unionen som är avsedda för utvinning, förädling eller materialåtervinning av strategiska råvaror. Ändamålsenligt stöd till strategiska projekt kan förbättra tillgången till råvaror i senare led och dessutom skapa ekonomiska möjligheter i värdekedjan för bl.a. små och medelstora företag och bidra till nya arbetstillfällen. För att säkerställa utvecklingen av strategiska projekt i hela unionen bör därför sådana projekt omfattas av rationaliserad och förutsägbar tillståndsgivning och stöd för att få tillgång till finansiering. För att styra stödet och säkerställa mervärdet bör projekten innan de får stöd bedömas enligt en uppsättning kriterier. Strategiska projekt i unionen bör stärka unionens försörjningstrygghet för strategiska råvaror, vara tillräckligt tekniskt genomförbara och genomföras på ett miljömässigt och socialt hållbart sätt. De bör också skapa gränsöverskridande nytta inte bara i den

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

³⁰ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/2481 av den 14 december 2022 om inrättande av policyprogrammet för det digitala decenniet 2030 (EUT L 323, 19.12.2022, s. 4).

berörda medlemsstaten. Om kommissionen bedömer att kriterierna är uppfyllda, bör den offentliggöra erkännandet som strategiskt projekt i ett beslut. Eftersom ett snabbt godkännande är avgörande för att verkningsfullt stödja unionens försörjningstrygghet, bör bedömningsförfarandet vara enkelt och inte onödigt betungande.

- (10) För att diversifiera unionens försörjning av strategiska råvaror bör kommissionen med bistånd av nämnden kartlägga strategiska projekt i tredjeländer som är avsedda för utvinning, förädling eller materialåtervinning av strategiska råvaror. För att sådana strategiska projekt ska genomföras effektivt bör de ges förbättrad tillgång till finansiering. För att säkerställa mervärdet bör projekten bedömas enligt en uppsättning kriterier. Precis som projekt i unionen bör strategiska projekt i tredjeländer stärka unionens försörjningstrygghet för strategiska råvaror, vara tillräckligt tekniskt genomförbara och genomföras på ett hållbart sätt. För projekt på framväxande marknader och i utvecklingsekonomier bör projektet gynna både unionen och det involverade tredjelandet och tillföra mervärde i det landet, även med beaktande av projektets förenlighet med unionens gemensamma handelspolitik. Ett sådant mervärde kan uppstå genom att projektet bidrar till fler än ett led i värdekedjan eller genom att projektet medför mer övergripande ekonomisk nytta och samhällsnytta, exempelvis skapande av arbetstillfällen som överensstämmer med internationella normer. Om kommissionen bedömer att kriterierna är uppfyllda, bör den offentliggöra erkännandet som strategiskt projekt i ett beslut.
- (11) För att den ökade råvaruproduktionen ska vara hållbar bör nya råvaruprojekt genomföras på ett hållbart sätt. Därför bör strategiska projekt som får stöd enligt denna förordning bedömas i enlighet med internationella instrument som omfattar alla aspekter av hållbarhet enligt principerna för hållbara råvaror i EU³¹, vilket inbegriper miljöskydd, socialt ansvarskännande praxis, inklusive respekt för mänskliga rättigheter och kvinnors rättigheter, samt transparenta affärsmetoder. Projekten bör också bedrivas med ett seriöst engagemang liksom omfattande och meningsfulla samråd med lokalsamhällena, inbegripet urbefolkningar. För att ge det projektansvariga företaget klara och effektiva sätt att följa det här kriteriet bör efterlevnad av relevant unionslagstiftning, internationella normer, riktlinjer och principer eller deltagande i ett certifieringssystem som är erkänt enligt denna förordning betraktas som tillräckligt.
- (12) Alla företag som är projektansvariga för projekt som rör strategiska råvaror bör kunna ansöka hos kommissionen om att få projektet erkänt som strategiskt projekt. Ansökan bör omfatta handlingar och bevis som rör kriterierna. För att bättre bedöma projektets sociala, miljömässiga och ekonomiska rimlighet och genomförbarhet och beräkningarnas tillförlitlighet bör det projektansvariga företaget också tillhandahålla en klassificering av projektet enligt Förenta nationernas ramklassificering för resurser, och för att möjliggöra en objektiv kontroll bör de underbygga klassificeringen med relevant underlag. En tidplan för projektet bör bifogas ansökningen, så att det går att uppskatta när projektet kan bidra till riktvärdena för inhemsk kapacitet eller för diversifiering. Eftersom allmänhetens acceptans för gruvprojekt är avgörande för att de ska kunna genomföras i praktiken, bör det projektansvariga företaget också lämna in en plan för hur allmänhetens acceptans ska underlättas. Särskild vikt bör fästas vid arbetsmarknadens parter, det civila samhället och andra aktörer som utövar tillsyn. Det projektansvariga företaget bör också lämna en affärsplan med uppgifter om projektets

³¹ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för inre marknad, industri, entreprenörskap och små och medelstora företag, *Principer för hållbara råvaror i EU*, Publikationsbyrån, 2021, <https://data.europa.eu/doi/10.2873/27875>

ekonomiska lönsamhet och en översikt över tryggad finansiering och offtake-avtal, skattningar av möjliga nya arbetstillfällen och projektets behov av utbildad arbetskraft, inklusive kompetenshöjning och omskolning.

- (13) För effektiv och ändamålsenlig handläggning av ansökningarna bör kommissionen kunna prioritera projekt som avser särskilda underrepresenterade led i värdekedjan eller särskilda strategiska råvaror, så att unionen kan göra framsteg på ett balanserat sätt mot alla riktvärden för unionskapacitet enligt denna förordning.
- (14) Eftersom det är nödvändigt med samarbete från den medlemsstat i vilken ett strategiskt projekt ska genomföras för att projektet ska kunna genomföras, bör den medlemsstaten ha rätt att invända och därigenom förhindra att ett projekt erkänns som strategiskt projekt mot dess vilja. Om den berörda medlemsstaten gör det, bör den motivera sin invändning med hänvisning till tillämpliga kriterier. På liknande sätt bör unionen inte bevilja status som strategiskt projekt till projekt som ska genomföras i ett tredjeland mot dess regerings vilja, och bör alltså avhålla sig från det om regeringen i tredjelandet invänder.
- (15) För att förebygga missbruk av erkännandet som strategiskt projekt bör kommissionen kunna upphäva ett beslut om erkännande som strategiskt projekt, om det inte längre uppfyller villkoren eller om erkännandet byggde på en ansökan med oriktiga uppgifter. Innan kommissionen gör det bör den höra nämnden och det projektansvariga företaget.
- (16) Med tanke på de strategiska projektens betydelse för trygg försörjning av strategiska råvaror bör de anses ha allmänintresse. Trygg försörjning av strategiska råvaror har avgörande betydelse för att den gröna och digitala omställningen ska lyckas och för försvars- och rymdsektorernas resiliens. För att bidra till en tryggad försörjning av strategiska råvaror i unionen får medlemsstaterna ge stöd i de nationella processerna för tillståndsgivning för att påskynda genomförandet av strategiska projekt i överensstämmelse med unionslagstiftningen.
- (17) Nationella processer för tillståndsgivning garanterar att råvaruprojekt är säkra och trygga och överensstämmer med sociala krav och miljö- och säkerhetskrav. I unionens miljölagstiftning fastställs gemensamma villkor för handläggning och innehåll i nationella processer för tillståndsgivning, vilket säkerställer en hög nivå av miljöskydd och möjliggör hållbar exploatering av unionens potential i råvaruvärdekedjan. Beviljandet av status som strategiskt projekt bör därför inte påverka tillämpningen av gällande tillståndsvillkor för relevanta projekt, bland annat de villkor som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU³², rådets direktiv 92/43/EEG³³, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG³⁴, Europaparlamentets och rådets

³² Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

³³ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

³⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. -73).

direktiv 2010/75/EU³⁵, Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG³⁶, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG³⁷ samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG³⁸.

- (18) Samtidigt motverkar den nationella tillståndsgivningens oförutsägbarhet och ibland orimliga tidsutdräkter den investeringssäkerhet som krävs för att i praktiken utveckla strategiska råvaruprojekt. För att säkerställa och påskynda det praktiska genomförandet bör medlemsstaterna därför hålla sig med rationaliserade och förutsägbara processer för tillståndsgivning för strategiska projekt. Strategiska projekt bör således ges prioriterad status på nationell nivå för att säkerställa snabb administrativ behandling och brådskande behandling i alla rättsliga förfaranden och tvistlösningsförfaranden som rör dessa projekt. Denna förordning bör inte hindra behöriga myndigheter från att rationalisera tillståndsgivningen för andra projekt i den kritiska råvaruvärdekedjan som inte är strategiska projekt.
- (19) Med tanke på de strategiska projektens betydelse för att unionens försörjningstrygghet för strategiska råvaror och deras bidrag till unionens öppna strategiska oberoende och den gröna och digitala omställningen, bör de av den ansvariga tillståndsmyndigheten anses ha allmänintresse. Strategiska projekt med negativa miljökonsekvenser, i den utsträckning de omfattas av tillämpningsområdena för direktiv 2000/60/EG, direktiv 92/43/EEG och direktiv 2009/147/EG³⁹, får godkännas om den ansvariga tillståndsmyndigheten på grundval av en bedömning i det enskilda fallet finner att det allmänintresse som projektet tjänar uppväger de konsekvenserna, förutsatt att alla tillämpliga villkor i de direktiven är uppfyllda. I förekommande fall bör bedömningen beakta utvinningsorternas geologiska särdrag, då dessa begränsar beslut om lokalisering.
- (20) För att minska komplexiteten i processen för tillståndsgivning och öka dess effektivitet och öppenhet bör det företag som är projektansvarigt för kritiska råvaruprojekt kunna ha kontakt med en enda nationell myndighet som ansvarar för att underlätta och samordna hela processen för tillståndsgivning, och i fråga om strategiska projekt som ansvarar för att utfärda ett helhetsbeslut inom tillämplig tidsfrist. För detta ändamål bör medlemsstaterna utse en enda nationell behörig myndighet. Om det behövs på grund av en medlemsstats inre organisation, bör den nationella behöriga myndighetens uppgifter kunna delegeras till en annan myndighet på samma villkor. För att de nationella behöriga myndigheterna ska kunna fullgöra sina åligganden, bör medlemsstaterna förse dem och alla myndigheter som agerar på deras uppdrag med tillräckligt med personal och resurser.

³⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

³⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56–75).

³⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

³⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG av den 15 mars 2006 om hantering av avfall från utvinningsindustrin och om ändring av direktiv 2004/35/EG – Förklaring av Europaparlamentet, rådet och kommissionen (EUT L 102, 11.4.2006, s. 15).

³⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

- (21) För att skapa klarhet om strategiska projekts tillståndstatus och begränsa effekterna av eventuella oseriösa rättsprocesser, utan att för den skull motverka effektiv rättslig prövning, bör medlemsstaterna säkerställa att alla tvister om processen för tillståndsgivning för strategiska projekt löses inom rimlig tid. Därför bör de nationella behöriga myndigheterna säkerställa att sökande och projektansvariga företag har tillgång till enkla tvistlösningsförfaranden och att strategiska projekt i alla domstols- och tvistlösningsförfaranden rörande projekten beviljas skyndsam behandling.
- (22) För att privatpersoner och företag direkt ska kunna åtnjuta den inre marknadens fördelar utan att det medför en onödig extra administrativ börda, föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724⁴⁰, genom vilken den gemensamma digitala ingången inrättas, allmänna regler för digitalt tillhandahållande av information, förfaranden och stödtjänster som är relevanta för den inre marknadens funktion. De informationskrav och förfaranden som omfattas av den här förordningen bör överensstämma med kraven i förordning (EU) 2018/1724. Det bör särskilt säkerställas att företag som är projektansvariga för strategiska projekt kan få tillgång till och genomföra alla förfaranden som rör processen för tillståndsgivning helt online, i enlighet med artikel 6.1 i och bilaga II till förordning (EU) 2018/1724.
- (23) För att ge projektansvariga företag och andra investerare den trygghet och klarhet de behöver för att öka utvecklingen av strategiska projekt bör medlemsstaterna säkerställa att processen för tillståndsgivning för sådana projekt inte överskrider en angiven tidsfrist. För strategiska projekt som bara avser förädling eller materialåtervinning bör processen för tillståndsgivning inte ta längre tid än ett år. För strategiska projekt som avser utvinning bör processen för tillståndsgivning inte ta längre tid än två år, med tanke på de potentiella konsekvensernas komplexitet och omfattning. För att dessa tidsfrister ska hållas i praktiken bör medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna har tillräckligt med resurser och personal. Genom Instrumentet för tekniskt stöd förser kommissionen medlemsstaterna, på dessas begäran, med stöd att utforma, utveckla och genomföra reformer av bland annat stärkt administrativ kapacitet för nationell tillståndsgivning.
- (24) De miljöbedömningar och godkännanden som unionsrätten kräver, bland annat i fråga om vatten, livsmiljöer och fåglar, är en integrerad del av processen för tillståndsgivning för råvaruprojekt och en nödvändig skyddsåtgärd för att säkerställa att negativa miljökonsekvenser förebyggs eller hålls så små som möjligt. För att säkerställa att processen för tillståndsgivning för strategiska projekt är förutsägbar och tar rimligt med tid, bör all potential att rationalisera erforderliga bedömningar och godkännanden tas till vara, utan att avkall görs på miljöskyddets nivå. Av den anledningen bör det säkerställas att de erforderliga bedömningarna kombineras för att förhindra onödigt dubbelarbete, och det bör säkerställas att projektansvariga företag och behöriga myndigheter uttryckligen överenskommer den kombinerade bedömningens omfattning innan den utförs för att undvika onödig uppföljning.
- (25) Markanvändningskonflikter kan hindra att kritiska råvaruprojekt sätts i drift. Väl utformade planer, inbegripet samhällsplanering och zonindelning, där hänsyn tas till

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1).

potentialen att genomföra kritiska råvaruprojekt och vars potentiella miljökonsekvenser bedöms, kan bidra till en avvägning mellan samhällsnytta och allmänintressen, minska konfliktriskerna och påskynda hållbar driftsättning av råvaruprojekt i unionen. Ansvariga nationella, regionala och lokala myndigheter bör därför överväga att beakta råvaruprojekt när de utvecklar sådana planer.

- (26) Inom unionen har kritiska råvaruprojekt ofta svårt att få tillgång till finansiering. Marknaderna för kritiska råvaror kännetecknas ofta av hög prisvolatilitet, långa ledtider, stark koncentration och bristande insyn. Dessutom kräver finansiering av sektorn omfattande expertkunskaper som de finansiella institutionerna ofta saknar. För att avhjälpa dessa faktorer och bidra till en stabil och trygg försörjning av strategiska råvaror, bör medlemsstaterna och kommissionen underlätta tillgång till finansiering och administrativt stöd.
- (27) En stark värdekedja i Europa kan bara byggas upp om det finns tillräckliga ekonomiska resurser att tillgå. Kommissionen kommer att samarbeta med genomförandepartnerna i InvestEU för att utforska sätt att expandera investeringsstödet i överensstämmelse med de gemensamma målen i förordning (EU) 2021/523⁴¹ och den här förordningen. InvestEU:s rådgivningscentrum kan bidra till att bygga upp en förteckning över lönsamma projekt.
- (28) För att råda bot på begränsningarna i de för närvarande ofta splittrade offentliga och privata investeringarna och underlätta integration och avkastning bör kommissionen, medlemsstaterna och de projektansvariga bankerna bättre samordna och skapa samverkansfördelar mellan befintliga finansieringsprogram på unionsnivå och nationell nivå och säkerställa bättre samordning och samarbete med industrin och centrala aktörer i den privata sektorn. För det ändamålet bör en särskild arbetsgrupp i nämnden med experter från medlemsstaterna och kommissionen och från berörda offentliga finansiella institutioner inrättas. Denna arbetsgrupp bör diskutera individuella finansieringsbehov hos strategiska projekt och deras befintliga finansieringsmöjligheter för att ge projektansvariga företag förslag på hur de bäst kan få tillgång till befintliga finansieringsmöjligheter. När nämnden diskuterar och lämnar rekommendationer om finansiering av strategiska projekt i tredjeländer bör den särskilt beakta strategin Global Gateway⁴².
- (29) Privata investeringar från företag, finansiella investerare och förhandelsköpare har avgörande betydelse. Om enbart privata investeringar inte är tillräckliga kan driftsättningen av projekt i den kritiska råvaruvärdekedjorna kräva offentligt stöd i form av exempelvis garantier, lån eller kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital. Sådant offentligt stöd kan utgöra statligt stöd. Stödet måste ha en stimulanseffekt och vara nödvändigt, lämpligt och proportionerligt. De befintliga riktlinjerna för statligt stöd, som nyligen setts över på djupet i enlighet med målen för den gröna och den digitala omställningen, ger gott om möjligheter att stödja investeringar i den kritiska råvaruvärdekedjan, förutsatt att vissa villkor iakttas.
- (30) Offentligt stöd används för att hantera specifika, angivna marknadsmisslyckanden eller icke-optimala investeringssituationer på ett proportionellt sätt, och åtgärderna bör

⁴¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523 av den 24 mars 2021 om inrättande av InvestEU-programmet och om ändring av förordning (EU) 2015/1017 (EUT L 64, 26.3.2021, s. 30).

⁴² Gemensamt meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken *Global Gateway* (JOIN(2021) 30 final).

inte överlappa eller tränga ut privat finansiering eller snedvrider konkurrensen på den inre marknaden. Åtgärderna bör ha ett tydligt mervärde för unionen.

- (31) De volatila priserna på flera strategiska råvaror, som förvärras av de begränsade möjligheterna att prissäkra dem på terminsmarknaderna, innebär hinder för både projektansvariga företag som vill finansiera strategiska råvaruprojekt och för förbrukare i senare led som vill ha stabila, förutsägbara priser för viktiga insatsvaror. För att minska osäkerheten kring framtida priser på strategiska råvaror är det nödvändigt att inrätta ett system som låter både berörda förhandelsköpare och företag som är projektansvariga för strategiska projekt lägga köp- eller säljanbud och knyta kontakter dem emellan om anbuden kan vara förenliga med varandra.
- (32) Den befintliga kunskapen om och kartläggningen av unionens råvaruförekomster utvecklades i en tid när säkerställandet av försörjningen av kritiska råvaror för utveckling av strategisk teknik inte prioriterades. För att inhämta och uppdatera information om förekomster av kritiska råvaror bör medlemsstaterna inrätta nationella program för allmänt undersökningsarbete för kritiska råvaror, vilket bör inbegripa åtgärder som mineralprospektering, geokemiska kampanjer, geovetenskapliga undersökningar och ombehandling av befintliga geovetenskapliga dataset. Kartläggning av mineralfyndigheter och bedömning av huruvida det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart att utvinna dem är förknippat med stora ekonomiska risker. För att minska den risken och underlätta utvecklingen av utvinningsprojekt bör medlemsstaterna offentliggöra den information som inhämtats under deras nationella program för undersökningsarbete, i förekommande fall med hjälp av infrastrukturen för rumslig information enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG⁴³.
- (33) Rymddata och rymdtjänster från jordobservation kan stödja satsningarna på hållbara kritiska råvaruvärdekedjor genom att tillhandahålla ett kontinuerligt informationsflöde, vilket kan vara användbart för verksamheter som övervakning och förvaltning av gruvområden, miljökonsekvensbedömningar, bedömningar av socioekonomiska konsekvenser och undersökningsarbete. Eftersom jordobservation även kan tillhandahålla data om avlägsna och otillgängliga områden bör den i möjligaste mån tas i beaktande av medlemsstaterna när de utformar och genomför sina nationella program för undersökningsarbete.
- (34) Även om unionens värdekedja för kritiska råvaror måste förstärkas för tryggare råvaruförsörjning, kommer försörjningskedjorna för kritiska råvaror att förbli världsomspännande och utsatta för externa faktorer. Nyligen inträffade och pågående händelser som covid-19-krisen och det oprovocerade och omotiverade militära angreppet på Ukraina har visat hur sårbara några av unionens försörjningskedjor är för störningar. För att säkerställa att medlemsstaterna och det europeiska näringslivet kan föregripa leveransstörningar och hantera konsekvenserna av dem, bör åtgärder vidtas för att öka övervakningskapaciteten, samordna strategiska lager och förstärka företagens beredskap.

⁴³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

- (35) Medlemsstaterna har inte samma kapacitet för riskkartläggning och riskförebyggande, och alla medlemsstater har inte särskilda strukturer för övervakning av försörjningskedjorna för kritiska råvaror så att de kan informera företagen om eventuella risker för leveransstörningar. Även om vissa företag investerat i övervakning av försörjningskedjorna finns det dock andra som saknar kapacitet för det. Med tanke på att försörjningskedjorna för de kritiska råvarorna är världsomspännande och komplexa bör därför kommissionen utveckla en särskild resultattavla för övervakning av leveransriskerna för kritiska råvaror och säkerställa att den insamlade informationen är tillgänglig för myndigheter och privata aktörer och därigenom stärka synergieffekterna mellan medlemsstaterna. För att säkerställa att unionens värdekedjor är tillräckligt förberedda på eventuella leveransstörningar bör kommissionen utföra stresstest där den bedömer sårbarhet och utsatthet för leveransrisker i försörjningskedjorna för strategiska råvaror. Medlemsstaterna bör bidra till testerna genom att i möjligaste mån genomföra stresstester via sina nationella försörjnings- och informationsorgan med ansvar för kritiska råvaror. Nämnden bör samordna kommissionens och medlemsstaternas genomförande av stresstesterna. Om ingen medlemsstat har förmåga att utföra ett stresstest för en viss strategisk råvara bör kommissionen själv genomföra det. Vid offentliggörandet av stresstesternas resultat bör kommissionen också föreslå strategier som myndigheter och privata aktörer kan vidta för att motverka leveransrisker, t.ex. att bygga upp strategiska lager eller ytterligare diversifiera försörjningen. I syfte att insamla den information som krävs för övervakning och stresstester bör kommissionen samordna med den berörda ständiga arbetsgruppen vid nämnden, medan medlemsstaterna bör kartlägga och övervaka centrala marknadsaktörer av betydelse för värdekedjans funktion. Om ingen medlem av den ständiga arbetsgruppen har förmåga att utföra ett stresstest för en viss strategisk råvara bör kommissionen själv genomföra testet.
- (36) Strategiska lager är ett viktigt sätt att motverka leveransstörningar, särskilt för råvaror. Även om det föreslagna krisinstrumentet för den inre marknaden möjliggör uppbyggnad av sådana lager om bevakningsläget för den inre marknaden aktiveras, är medlemsstaterna och företagen inte skyldiga att bygga upp eller samordna sina strategiska lager innan en leveransstörning inträffar. Det finns inte heller någon samordningsmekanism i hela unionen som möjliggör utveckling av en gemensam bedömning och analys av eventuella överlappningar och samverkansfördelar. Som ett första steg bör därför medlemsstaterna, med tanke på den rådande informationsbristen, förse kommissionen med information om sina strategiska lager, oavsett om de drivs av myndigheter eller ekonomiska aktörer för medlemsstaternas räkning. Informationen bör omfatta mängd i lager för varje strategisk råvara, lagerhållningsprognoser samt regler och rutiner för lagren. Varje begäran bör vara proportionerlig, ta hänsyn till den kostnad och det arbete som krävs för att tillhandahålla uppgifterna samt inverkan på nationell säkerhet och omfatta rimliga tidsfrister för tillhandahållande av begärd information. Information om ekonomiska aktörers lager kan bifogas analysen, även om det inte är fråga om en begäran om information om dessa. Kommissionen bör hantera uppgifterna på ett säkert sätt och bara offentliggöra information på aggregerad nivå. Som ett andra steg bör kommissionen på grundval av den insamlade informationen ta fram ett utkast till riktvärde för vad som kan anses vara en betryggande nivå av lager i unionen, med beaktande av unionens totala årliga förbrukning av de berörda strategiska råvarorna. Med utgångspunkt i en jämförelse mellan befintliga lager och totala nivåer i de strategiska lagren av strategiska råvaror i hela unionen bör nämnden med kommissionens samtycke kunna avge icke-bindande yttranden till medlemsstaterna om hur de kan öka konvergensen och uppmuntra dem

att bygga upp strategiska lager. När nämnden gör detta bör den beakta behovet av att upprätthålla incitament för uppbyggnad av strategiska lager för de privata aktörer som använder strategiska råvaror.

- (37) För att säkerställa ytterligare samordning bör kommissionen ombesörja nödvändiga samråd före medlemsstaternas deltagande i internationella forum där sådana strategiska lager kan komma att diskuteras, bland annat genom nämndens särskilda ständiga arbetsgrupp. För att stärka komplementariteten mellan denna förordning och andra övergripande eller sektorsspecifika instrument bör kommissionen också säkerställa att insamlad och sammanställd information överlämnas till bevaknings- eller krishanteringsmekanismer, exempelvis den rådgivande gruppen för det föreslagna krisinstrumentet för den inre marknaden, den europeiska halvledarnämnden i den föreslagna halvledarförordningen, Heras styrelse eller hälsokrisstyrelsen.
- (38) För att stora företag som tillverkar strategisk teknik i unionen med hjälp av strategiska råvaror ska vara tillräckligt förberedda inför leveransstörningar, bör de se över sina försörjningskedjor och rapportera om det till sina styrelser. Detta säkerställer att de tar hänsyn till leveransrisker för strategiska råvaror och utvecklar lämpliga begränsningsstrategier så att de är bättre förberedda i händelse av leveransstörningar. På liknande sätt bör stora företag som omfattas av denna skyldighet regelbundet utföra stresstester av sina försörjningskedjor för strategiska råvaror för att garantera att de beaktar alla tänkbara scenarier som kan påverka deras försörjning i händelse av störningar. De åtgärderna medför att ytterligare uppmärksamhet läggs vid kostnaderna för eventuella leveransrisker.
- (39) Många marknader för strategiska råvaror är inte helt transparenta och är koncentrerade på utbudssidan, vilket ökar säljarnas förhandlingsstyrka och driver upp priserna för köparna. För att bidra till att sänka priserna för företag etablerade i unionen bör kommissionen inrätta ett system som kan samla efterfrågan från intresserade köpare. Vid utvecklingen av ett sådant system bör kommissionen beakta erfarenheterna av liknande verksamheter, särskilt gemensamma gasinköp enligt rådets förordning 2022/2576⁴⁴. Medlemsstaternas myndigheter bör också kunna delta i systemet för att bygga upp sina strategiska lager. Alla åtgärder enligt denna mekanism bör vara förenliga med unionens konkurrenslagstiftning.
- (40) Bestämmelserna om övervakning och strategiska lager i den här förordningen innebär inte någon harmonisering av nationella lagar och andra författningar och ersätter inte befintliga mekanismer. Incitament för övervakning och riskberedskap bör överensstämma med unionens instrument. Därför kan instrument som förslaget om ett krisinstrument för den inre marknaden för att förebygga, mildra och reagera på en kris som påverkar den inre marknads funktion och rådets förordning (EU) 2022/2372 om en ram för åtgärder som ska säkerställa försörjning av krisnödvändiga medicinska motåtgärder i händelse av ett hot mot folkhälsan på unionsnivå⁴⁵ fortfarande vara tillämpliga på kritiska och strategiska råvaror i händelse av en kris eller ett hot av den omfattningen att råvaror omfattas av sådana instruments tillämpningsområde.

⁴⁴ Rådets förordning (EU) 2022/2576 av den 19 december 2022 om ökad solidaritet genom bättre samordning av gasinköp, tillförlitliga prisriktvärden och utbyte av gas över gränserna (EUT L 335, 29.12.2022, s. 1).

⁴⁵ Rådets förordning (EU) 2022/2372 av den 24 oktober 2022 om en ram för åtgärder som ska säkerställa försörjning av krisnödvändiga medicinska motåtgärder i händelse av ett hot mot folkhälsan på unionsnivå (EUT L 314, 6.12.2022, s. 64).

Komplementaritet och samstämmighet mellan den här förordningen och krisinstrumenten bör säkerställas genom informationsutbyte.

- (41) De flesta kritiska råvarorna är metaller, som i princip kan materialåtervinnas hur många gånger som helst, om än ibland med försämrade egenskaper. Detta öppnar möjligheten att övergå till en verkligt cirkulär ekonomi under den gröna omställningen. Efter en inledande fas med starkt ökande efterfråga på kritiska råvaror för ny teknik, där utvinning och förädling av primära råvaror fortfarande utgör den dominerande källan, torde materialåtervinning bli allt viktigare och minska behovet av utvinning av primära råvaror och de därtill hörande konsekvenserna. I dag är dock graden av materialåtervinning för de flesta kritiska råvaror låg, medan systemen och tekniken för materialåtervinning ofta inte är anpassade till de här råvarornas egenskaper. Åtgärder mot de olika faktorer som hämmar potentialen till cirkularitet krävs alltså.
- (42) Medlemsstaterna har kvar betydande befogenheter i fråga om den cirkulära ekonomin, exempelvis när det gäller insamling och behandling av avfall. Dessa befogenheter bör utnyttjas för att öka andelen insamlat och återvunnet material i avfallsströmmar med hög potential för återvinning av kritiska råvaror, exempelvis med hjälp av ekonomiska incitament som rabatter, premier eller pantsystem. Medlemsstaternas myndigheter bör också göra en insats som köpare av kritiska råvaror och produkter som innehåller dem, och nationella forsknings- och innovationsprogram bör tillhandahålla avsevärda resurser för att öka kunskapen och förbättra tekniken för kritiska råvarors cirkularitet och materialeffektivitet. Slutligen bör medlemsstaterna främja återvinning av kritiska råvaror från utvinningsavfall genom att förbättra tillgången till information och åtgärda juridiska, ekonomiska och tekniska hinder. En möjlig lösning är att medlemsstaterna överväger riskdelningsmekanismer mellan ekonomiska aktörer och medlemsstater för att främja återvinning från slutna avfallsanläggningar.
- (43) Unionen har i många regioner en historia av råvaruutvinning och alltså betydande mängder utvinningsavfall i slutna anläggningar, som då deras ekonomiska betydelse tilltagit först helt nyligen i allmänhet inte analyserats med avseende på potentialen för kritiska råvaror. Återvinning av kritiska råvaror från avfallsanläggningar för utvinningsavfall kan skapa ekonomiska värden och sysselsättning i gamla gruvregioner, som ofta drabbats av avindustrialisering och nedgång. Bristen på uppmärksamhet kring och information om halterna av kritiska råvaror, särskilt i slutna avfallsanläggningar, utgör ett allvarligt hinder för tillvaratagandet av potentialen för kritiska råvaror i utvinningsavfall.
- (44) Återvinning av kritiska råvaror från utvinningsavfall bör vara ett sätt att ta vara på avfallsanläggningarnas potential. I direktiv 2006/21/EG föreskrivs höga krav på skydd av miljön och människors hälsa i samband med hantering av avfall från utvinningsindustrin. Dessa höga krav bör visserligen bibehållas, men det är lämpligt att vidta kompletterande åtgärder för att i så hög grad som möjligt återvinna kritiska råvaror från utvinningsavfall.
- (45) De som driver avfallsanläggningar för utvinningsavfall, både befintliga och nya, bör genomföra en preliminär ekonomisk bedömning av återvinning av kritiska råvaror från utvinningsavfall i anläggningen och från utvinningsavfall som uppstår. I enlighet med

avfallshierarkin i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG⁴⁶ bör man prioritera att förebygga att avfall innehållande kritiska råvaror uppstår över huvud taget genom att de kritiska råvarorna separeras från de utvinna volymerna innan de blir till avfall. Vid den här bedömningen bör de som driver anläggningarna insamla nödvändig information, inbegripet halter och mängder kritiska råvaror i utvinningsavfallet, och ta ställning till olika alternativ för processer, verksamheter och affärsarrangemang som låter kritiska råvaror återvinnas på ett lönsamt sätt. Denna skyldighet tillkommer utöver skyldigheterna i direktiv 2006/21/EG och de nationella författningar som införlivar den, och är direkt tillämplig. Vid genomförandet av skyldigheten bör driftsansvariga och behöriga myndigheter sträva efter att minimera den administrativa bördan och integrera förfarandena i möjligaste mån.

- (46) För att råda bot på den rådande bristen på information om potentialen till kritiska råvaror i slutna avfallsanläggningar för utvinningsavfall bör medlemsstaterna inrätta en databas med all information av betydelse för att främja återvinning, särskilt mängder och halter av kritiska råvaror på avfallsanläggningen för utvinningsavfall, i överensstämmelse med unionens konkurrensregler. Informationen bör vara offentlig i ett användarvänligt digitalt format, som möjliggör åtkomst till mer detaljerad teknisk information. För att underlätta användarvänlig åtkomst till informationen kan medlemsstaterna exempelvis tillhandahålla en kontaktpunkt som möjliggör mer ingående kontakter med potentiella ansvariga för projekt för återvinning av kritiska råvaror. Databasen bör vara utformad så att potentiella projektansvariga företag enkelt kan hitta anläggningar med hög potential för lönsam återvinning. För att styra de begränsade resurserna rätt bör medlemsstaterna samla in information etappvis och bara genomföra den mer krävande informationsinsamlingen för de mest lovande anläggningarna. Informationsinsamlingen bör inriktas på att ge korrekt och representativ information om avfallsanläggningar för utvinningsavfall och ge den bästa möjliga bilden av potentialen att återvinna kritiska råvaror.
- (47) Permanentmagneter ingår i ett brett spektrum av produkter, där vindturbiner och elfordon är de viktigaste och snabbast växande tillämpningarna, men även andra produkter som magnetkameror, industrirobotar, lätta transportmedel, kylgeneratorer, värmepumpar, elmotorer, industriella elpumpar, tvättmaskiner, torktumlare, mikrovågsugnar, dammsugare och diskmaskiner innehåller betydande mängder som är värda att återvinnas. De flesta permanentmagneter, särskilt de starkaste, innehåller kritiska råvaror som neodym, praseodym, dysprosium, terbium, bor, samarium, nickel och kobolt. De kan återvinnas, men återvinns i dag i unionen endast i liten skala eller inom forskningsprojekt. Permanentmagneter bör därför prioriteras för ökad cirkularitet.
- (48) En förutsättning för effektiv materialåtervinning av magneter är att materialåtervinnarna har tillgång till nödvändig information om mängd, typ och kemisk sammansättning för magneterna i en produkt, läge och beläggning, lim och tillsatsmedel samt information om hur permanentmagneten kan avlägsnas från produkten. För att materialåtervinning av magneter ska löna sig bör dessutom permanentmagneter i produkter som släpps ut på unionsmarknaden med tiden innehålla allt större andelar återvunnet material. En minimiandel återvunnet material

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

skulle i ett första skede skapa öppenhet kring mängden material, men andelen bör fastställas efter en särskild bedömning av lämplig halt och sannolika konsekvenser.

- (49) Kritiska råvaror som säljs på marknaden i unionen är ofta certifierade efter hur hållbar produktionen och försörjningskedjan är. Certifiering kan erhållas enligt ett brett spektrum av offentliga och privata certifieringssystem med varierande räckvidd och stringens, vilket skapar potential för förvirring beträffande arten och sanningsenligheten i påståenden om den relativa hållbarheten hos kritiska råvaror som släpps ut på unionens marknad enligt sådana certifieringar. Kommissionen bör ges befogenhet att anta genomförandeakter om erkännande av certifieringssystem som kan anses heltäckande och tillförlitliga, vilket ger en gemensam grund för myndigheter och marknadsaktörer att bedöma kritiska råvarors hållbarhet. Man bör endast erkänna certifieringssystem som omfattar ett brett spektrum av hållbarhetsaspekter, inbegripet miljöskydd, mänskliga rättigheter inklusive arbetstagarrättigheter och insyn i företag, och som innehåller bestämmelser om oberoende tredjepartskontroller och övervakning av efterlevnaden. För effektivitetens skull bör företag som är ansvarig för projekt som ansöker om erkännande som strategiskt projekt tillåtas lita på deltagande i ett erkänt system för att styrka att deras projekt bedrivs på ett hållbart sätt.
- (50) Produktion av kritiska råvaror i olika delar av värdekedjan har miljökonsekvenser på klimat, vatten, fauna och flora. För att begränsa skadeverkningarna och ge incitament till mer hållbara kritiska råvaror bör kommissionen ges befogenhet att utveckla ett system för beräkning av de kritiska råvarornas miljöavtryck, inklusive en kontrollprocess, för att säkerställa att information om miljöavtrycket offentliggörs när kritiska råvaror släpps ut på marknaden i unionen. Systemet bör bygga på vetenskapligt vedertagna bedömningsmetoder och relevanta internationella standarder för livscykelanalyser. Kravet att deklarerat en råvaras miljöavtryck bör bara tillämpas när det efter en särskild bedömning konstaterats att det skulle bidra till unionens klimat- och miljömål genom att underlätta anskaffning av kritiska råvaror med mindre miljöavtryck och inte i oproportionerligt hög grad skulle påverka handelsflödena. När beräkningsmetoderna har antagits bör kommissionen utveckla prestandaklasser för kritiska råvaror och därigenom göra det möjligt för potentiella köpare att enkelt jämföra de tillgängliga råvarornas relativa miljöavtryck och styra marknaden i riktning mot mer hållbara råvaror. Säljare av kritiska råvaror bör säkerställa att deklARATIONEN om miljöavtryck är tillgänglig för kunderna. Öppenhet kring de relativa miljöavtrycken för kritiska råvaror som släpps ut på marknaden i unionen kan också bidra till annan politik på unionsnivå och nationell nivå, såsom incitament och kriterier för grön offentlig upphandling, vilket främjar produktion av kritiska råvaror med mindre miljöavtryck.
- (51) Metoderna för miljöavtryck utgör en relevant grund för utveckling av beräkningsregler. De bygger på vetenskapligt vedertagna bedömningsmetoder där hänsyn tas till den internationella utvecklingen och miljökonsekvenser ingår, inklusive klimatförändringar och konsekvenser för vatten, luft, mark, resurser, markanvändning och toxicitet.
- (52) Det bör säkerställas att ansvariga aktörer bedömer sina produkters eller råvarors överensstämmelse med krav på förbättrad cirkularitet för permanentmagneter och deklARATION av kritiska råvarors miljöavtryck innan de släpps ut på marknaden, och att dessa krav faktiskt genomdrivs av de behöriga nationella myndigheterna. Bestämmelserna om överensstämmelse och marknads kontroll i förordning (EU) 2019/1020 och förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrå, infoga hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter] är avsedda att hantera detta och bör

därför även gälla för de kraven. För att säkerställa att befintliga regler utnyttjas på bästa sätt bör produkter som är föremål för typgodkännande enligt förordning (EU) 2018/858 eller förordning (EU) nr 168/2013 kontrolleras genom det befintliga typgodkännandesystemet.

- (53) Kommissionen bör i enlighet med artikel 10.1 i förordning (EU) nr 1025/2012 be en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer utforma europeiska standarder till stöd för den här förordningens mål.
- (54) Unionen har ingått strategiska partnerskap om råvaror med tredjeländer för att genomföra 2020 års handlingsplan för råvaror av avgörande betydelse. För att diversifiera försörjningen bör satsningarna fortsätta. För att utveckla och säkerställa en enhetlig ram för framtida partnerskap bör medlemsstaterna och kommissionen i nämnden diskutera och säkerställa samordning avseende bland annat huruvida befintliga partnerskap nått sina avsedda mål, vilka tredjeländer som bör prioriteras för nya partnerskap, vad partnerskapen bör omfatta och hur de samverkar med och har eventuella synergieffekter med medlemsstaternas bilaterala samarbete med de berörda tredjeländerna. Unionen bör eftersträva ömsesidigt gynnsamma partnerskap med framväxande marknader och utvecklingsekonomier, i enlighet med strategin Global Gateway, som bidrar till att diversifiera råvaruförsörjningskedjan och tillför mervärde till produktionen i de länderna.
- (55) För att stödja genomförandet av uppgifter som rör utveckling och finansiering av strategiska projekt, program för undersökningsarbete, övervakningskapacitet och strategiska lager och för att ge lämpliga råd till kommissionen bör Europeiska nämnden för kritiska råvaror inrättas. Nämnden bör bestå av medlemsstaterna och kommissionen, och bör kunna låta andra parter delta som observatörer. För att utveckla erforderlig expertis för genomförande av vissa uppgifter bör nämnden inrätta ständiga arbetsgrupper för finansiering, undersökningsarbete, övervakning och strategiska lager som bör fungera som ett nätverk och samla berörda nationella myndigheter och vid behov samråda med näringsliv, högskolor, civilsamhälle och andra relevanta intressenter. Nämndens rådgivning och yttranden bör vara icke-bindande, och avsaknad av sådan rådgivning eller sådana yttranden bör inte hindra kommissionen från att fullgöra sina åligganden enligt denna förordning.
- (56) Om inga framsteg görs mot målen, inbegripet riktvärdena för kapacitet och diversifiering, kan det tyda på ett behov av kompletterande åtgärder. Kommissionen bör därför övervaka framstegen mot målen.
- (57) För att den administrativa bördan på medlemsstaterna ska vara så lätt som möjligt, bör rapporteringskraven rationaliseras och kommissionen bör ta fram en mall som låter medlemsstaterna fullgöra sina åligganden att rapportera om projekt, undersökningsarbeten, övervakning och strategiska lager i ett enda regelbundet offentliggjort dokument, som kan vara konfidentiellt eller ha begränsad spridning.
- (58) För att säkerställa ett förtroendefullt och konstruktivt samarbete mellan behöriga myndigheter på unionsnivå och nationell nivå bör alla parter som är involverade i tillämpningen av denna förordning respektera sekretessen för information och data som de erhåller i utförandet av sina uppgifter. Kommissionen och de nationella behöriga myndigheterna, deras tjänstemän, anställda och andra personer som arbetar under dessa myndigheters tillsyn samt tjänstemän vid andra myndigheter i medlemsstaterna bör inte röja upplysningar som de har inhämtat eller utbytt i enlighet med denna förordning och som är av sådant slag att de omfattas av tystnadsplikt. Detta

bör också gälla Europeiska nämnden för kritiska råvaror. Uppgifterna bör behandlas och lagras i en säker miljö.

- (59) När kommissionen antar delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget är det särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inbegripet på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁴⁷. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (60) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att a) fastställa mallar för ansökningar om erkännande som strategiskt projekt, lägesrapporter om strategiska projekt, nationella program för undersökningsarbete samt medlemsstaternas rapportering om undersökningsarbete, övervakning, strategiska lager och cirkularitet, b) fastställa vilka produkter, komponenter och avfallsströmmar som bör anses ha hög potential för återvinning av kritiska råvaror och c) fastställa kriterier och tillämpning av kriterier vid erkännande av system för kritiska råvarors hållbarhet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁴⁸.
- (61) För att säkerställa att åliggandena enligt denna förordning iakttas, särskilt åliggandet att följa ekodesignkraven, bör företag som inte iakttar sina åligganden, bland annat om riskberedskap, projektrapportering och information om återvinnbarhet, kunna bli föremål för sanktioner. Det är därför nödvändigt att medlemsstaterna fastställer effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner i nationell rätt för överträdelse av denna förordning.
- (62) Kommissionen bör utföra en utvärdering av denna förordning. I enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning bör denna utvärdering baseras på de fem kriterierna effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, konsekvens och EU-mervärde, vilka också bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Kommissionen bör till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén överlämna en rapport om genomförandet av denna förordning och framstegen mot att uppfylla målen för den, inbegripet riktvärdena för kapacitet och diversifiering. Kommissionen bör i rapporten också, med utgångspunkt i genomförandet av åtgärder för insyn i kritiska råvarors miljöavtryck, bedöma lämpligheten med att fastställa gränsvärden som är relaterade till miljöavtryck.
- (63) I den utsträckning åtgärderna enligt denna förordning utgör statligt stöd, bör bestämmelserna om sådana åtgärder inte påverka tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget.
- (64) Eftersom målen med denna förordning, nämligen att förbättra den inre marknadens funktion genom att inrätta en ram för att säkerställa unionens tillgång till trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror, inte kan uppnås i tillräcklig utsträckning av

⁴⁷ EUT L 123, 12.5. 2016, s. 1.

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

medlemsstaterna själva utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, endast kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll och mål

1. Det allmänna syftet med denna förordning är att förbättra den inre marknadens funktionssätt genom att inrätta en ram för att säkra unionens tillgång till en trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror.
2. För att uppnå det allmänna mål som avses i punkt 1 syftar denna förordning till följande:
 - a) Att stärka de olika leden i värdekedjan för strategiska råvaror för att unionens kapacitet för varje strategisk råvara ska öka betydligt till 2030, så att unionens kapacitet sammantaget närmar sig eller når följande riktmärken:
 - i) Unionens utvinningskapacitet gör det möjligt att utvinna malm, mineraler eller koncentrat som behövs för att producera minst 10 % av unionens årliga förbrukning av strategiska råvaror, i den mån unionens reserver tillåter detta.
 - ii) Unionens förädlingskapacitet, även för alla mellanliggande förädlingssteg, kan producera minst 40 % av unionens årliga förbrukning av strategiska råvaror.
 - iii) Unionens materialåtervinningskapacitet, även för alla mellanliggande materialåtervinningssteg, kan producera minst 15 % av unionens årliga förbrukning av strategiska råvaror.
 - b) Att diversifiera unionens import av strategiska råvaror i syfte att säkerställa att unionens årliga förbrukning av varje strategisk råvara i alla relevanta förädlingsstadier senast 2030 kan förlita sig på import från flera tredjeländer, av vilka inget står för mer än 65 % av unionens årliga förbrukning.
 - c) Att förbättra unionens förmåga att övervaka och minska leveransrisken i samband med kritiska råvaror.
 - d) Att säkerställa fri rörlighet för kritiska råvaror och produkter som innehåller kritiska råvaror som släpps ut på unionsmarknaden och samtidigt säkerställa en hög miljöskyddsnivå, genom att förbättra deras cirkularitet och hållbarhet.
3. Om kommissionen på grundval av den rapport som avses i artikel 42 drar slutsatsen att unionen sannolikt inte kommer att uppnå de mål som anges i punkt 2, ska den

bedöma genomförbarheten och proportionaliteten i att föreslå åtgärder eller utöva sina befogenheter på unionsnivå för att säkerställa att dessa mål uppnås.

4. Kommissionen ska beakta de mål och riktmärken som fastställs i punkt 2 a iii) som relaterade unionsprioriteringar i den mening som avses i artikel 5.4 a i) i förordning XX/XXXX [Publikationsbyrå, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter], när den utarbetar krav på ekodesign för att förbättra följande produktaspekter: hållbarhet, återanvändbarhet, reparerbarhet, resursanvändning eller resurseffektivitet, möjlighet till återtillverkning och materialåtervinning, återvunnet innehåll och möjlighet till återanvändning av material.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- 1) *råvara*: ett ämne i bearbetat eller obearbetat tillstånd som används som insatsvara vid tillverkning av mellanprodukter eller slutprodukter, med undantag för ämnen som huvudsakligen används som livsmedel, foder eller bränsle.
- 2) *kritisk råvara*: råvara enligt definitionen i artikel 4.
- 3) *strategisk råvara*: råvara enligt definitionen i artikel 3.
- 4) *råvaruvärdekedja*: all verksamhet och alla processer som ingår i prospektering, utvinning, bearbetning och återvinning av råvaror.
- 5) *undersökningsarbete*: all verksamhet som syftar till att identifiera och fastställa egenskaperna hos mineralförekomster.
- 6) *utvinning*: primär utvinning av malmer, mineraler och växtprodukter från den ursprungliga källan, även från mineralförekomster under jord, mineralförekomster i vatten, havsvatten och träd.
- 7) *unionens utvinningskapacitet*: ett aggregat av de maximala årliga produktionsvolymerna för utvinningsverksamhet för malm, mineraler, växtprodukter och koncentrat som innehåller strategiska råvaror som bedrivs i unionen, inklusive förädlingsverksamhet som vanligtvis bedrivs på eller nära utvinningsplatsen.
- 8) *mineralreserver*: alla mineralförekomster som är ekonomiskt lönsamma att utvinna.
- 9) *förädling*: alla fysiska, kemiska och biologiska processer som ingår i omvandlingen av en råvara från malm, mineraler, växtprodukter eller avfall till rena metaller, legeringar eller andra ekonomiskt användbara former.
- 10) *unionens förädlingskapacitet*: ett aggregat av de maximala årliga produktionsvolymerna för förädlingsverksamhet för strategiska råvaror som bedrivs i unionen, med undantag av sådan verksamhet som vanligtvis bedrivs på eller nära utvinningsplatsen.
- 11) *materialåtervinning*: varje form av återvinningsförfarande genom vilket avfallsmaterial upparbetas till produkter, material eller ämnen, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål.

- 12) *unionens materialåtervinningskapacitet*: ett aggregat av de maximala årliga produktionsvolymerna för materialåtervinningsverksamhet för strategiska råvaror som är bedrivs i unionen, inklusive sortering och förbehandling av avfall och förädling till sekundära råvaror.
- 13) *årlig förbrukning av strategiska råvaror*: ett aggregat av strategiska råvaror i förädlad form som förbrukas av företag som är etablerade i unionen, med undantag för strategiska råvaror som ingår i mellanprodukter eller slutprodukter som släpps ut på unionsmarknaden.
- 14) *leveransrisk*: leveransrisk beräknad i enlighet med bilaga II.
- 15) *råvaruprojekt*: varje planerad anläggning eller planerad betydande utvidgning eller ändrad användning av en befintlig anläggning som är verksam inom utvinning, förädling eller återvinning av råvaror.
- 16) *förhandsköpare*: ett företag som har ingått ett offtake-avtal med ett projektansvarigt företag.
- 17) *offtake-avtal*: varje avtal mellan ett företag och ett projektansvarigt företag som antingen innehåller ett åtagande från företagets sida att anskaffa en andel av de råvaror som produceras inom ramen för ett specifikt råvaruprojekt under en viss tidsperiod eller ett åtagande från det projektansvariga företaget att ge företaget möjlighet att göra detta.
- 18) *projektansvarigt företag*: varje företag eller konsortium av företag som utvecklar ett råvaruprojekt.
- 19) *process för tillståndsgivning*: en process som omfattar alla relevanta administrativa tillstånd för att planera, bygga och driva de strategiska projekt som avses i artikel 5, däribland bygglov, kemikalietillstånd och tillstånd för nätanslutning samt miljöbedömningar och miljötillstånd där sådana krävs, och som även omfattar alla administrativa ansökningar och förfaranden från godkännande av ansökningens giltighet till anmälan av det övergripande beslutet om utfallet av förfarandet av den ansvariga nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1.
- 20) *övergripande beslut*: beslut eller samling beslut av myndigheter i en medlemsstat, med undantag för domstolar eller liknande organ, där det avgörs om ett projektansvarigt företag ska få tillstånd att genomföra ett råvaruprojekt, utan att det påverkar ett beslut som fattas inom ramen för ett administrativt överklagandeförfarande.
- 21) *allmänt undersökningsarbete*: undersökningsarbete på nationell eller regional nivå, med undantag för riktat undersökningsarbete.
- 22) *riktat undersökningsarbete*: en detaljerad undersökning av en enskild mineraförekomst.
- 23) *djupt liggande malmfyndighet*: mineraförekomster som är belägna djupare i jordskorpan än de malmförekomster som utvinns konventionellt.
- 24) *karta över metallogena områden*: en karta som visar områden som sannolikt innehåller mineraförekomster av en viss råvara.
- 25) *leveransstörning*: en oväntad betydande minskning av tillgången på en råvara eller en betydande ökning av priset på en råvara.

- 26) *råvaruförsörjningskedja*: alla verksamheter och processer i råvaruvärdekedjan fram till den punkt där en råvara används som insatsvara vid tillverkning av mellan- eller slutprodukter.
- 27) *begränsningsstrategier*: strategier som utvecklats av en ekonomisk aktör för att begränsa sannolikheten för leveransstörning i dess försörjningskedja eller för att mildra de skador som orsakas av en sådan störning av dess ekonomiska verksamhet.
- 28) *centrala marknadsaktörer*: producenter som är involverade i utvinning, förädling eller materialåtervinning av kritiska råvaror, handlare och distributörer av kritiska råvaror samt företag i senare led som förbrukar betydande mängder kritiska råvaror.
- 29) *strategiskt lager*: en mängd av en viss råvara i vilken form som helst som lagras av en offentlig eller privat aktör för att frigöras vid en leveransstörning.
- 30) *stort företag*: varje företag som hade i genomsnitt mer än 500 anställda och en global nettoomsättning på över 150 miljoner EUR under det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning har upprättats.
- 31) *strategisk teknik*: den teknik som behövs för den gröna och den digitala omställningen samt för försvars- och rymdtillämpningar.
- 32) *styrelse*: det förvaltnings- eller övervakningsorgan som ansvarar för övervakningen av den verkställande ledningen i företaget eller, om det inte finns något sådant organ, den eller de personer som utför motsvarande uppgifter.
- 33) *insamling*: uppsamling av avfall, inklusive försortering och inledande lagring av avfall för vidare transport till en avfallshanteringsanläggning.
- 34) *behandling*: återvinnings- eller bortskaffningsförfaranden, inklusive beredning före återvinning eller bortskaffande.
- 35) *återvinning*: varje förfarande vars främsta resultat är avfall som har ett nyttigt ändamål, genom att det antingen vid anläggningen eller i samhället i stort ersätter annat material som i annat fall skulle ha använts för ett visst syfte eller förbereds för detta syfte.
- 36) *utvinningsavfall*: utvinningsavfall i den mening som avses i direktiv 2006/21/EG.
- 37) *avfallsanläggning för utvinningsavfall*: avfallsanläggning i den mening som avses i direktiv 2006/21/EG.
- 38) *preliminär ekonomisk bedömning*: en begreppsmässig bedömning i ett tidigt skede av den potentiella ekonomiska bärkraften hos ett råvaruprojekt för återvinning av kritiska råvaror från utvinningsavfall.
- 39) *magnetkamera*: icke-invasiv medicinteknisk produkt som använder magnetiska fält för att framställa anatomiska bilder eller annan produkt som använder magnetiska fält för att framställa bilder av ett objekts insida.
- 40) *vindenergigenerator*: den del av en land- eller havsbaserad vindturbin som omvandlar rotnors mekaniska energi till elektrisk energi.

- 41) *industrirobot*: en automatiskt styrd, omprogrammerbar, multifunktionell manipulator, programmerbar längs tre eller flera axlar, som kan vara fast eller mobil för användning i industriella automatiseringstillämpningar.
- 42) *motorfordon*: varje typgodkänt fordon i kategorierna M eller N i den mening som avses i förordning (EU) 2018/858.
- 43) *lätta transportmedel*: varje hjulförsett fordon som kan drivas med enbart sin elmotor eller med en kombination av motor och mänsklig kraft, inklusive elskotrar, elcyklar och typgodkända fordon i kategori L i den mening som avses i förordning (EU) nr 168/2013.
- 44) *kylgenerator*: den del av ett kylsystem som genererar en temperaturskillnad som möjliggör upptag av värme från det utrymme eller den process som ska kylas, med hjälp av en eldriven ångkompressionscykel.
- 45) *värmepump*: den del av ett värmesystem som genererar en temperaturskillnad som möjliggör värmeförsörjning till det utrymme eller den process som ska värmas, med hjälp av en eldriven ångkompressionscykel.
- 46) *elmotor*: en apparat som omvandlar elektrisk ineffekt till mekanisk uteffekt, med en märkeffekt som är minst 0,12 kW.
- 47) *automatisk tvättmaskin*: en tvättmaskin där tvätten sköts helt och hållet av tvättmaskinen utan att användaren behöver ingripa medan programmet körs.
- 48) *torktumlare*: en apparat som torkar textilier i en roterande trumma genom vilken varmluft passerar.
- 49) *mikrovågsugn*: en apparat som är avsedd att användas för uppvärmning av livsmedel med hjälp av elektromagnetisk energi.
- 50) *dammsugare*: en apparat som avlägsnar smuts från den yta som ska rengöras med hjälp av en luftström alstrad av ett undertryck som skapas i apparaten.
- 51) *diskmaskin*: en maskin som diskar och sköljer bordsartiklar.
- 52) *permanentmagnet*: en magnet som behåller sin magnetism efter att ha avlägsnats från ett externt magnetfält.
- 53) *databärare*: en linjär streckkodssymbol, en tvådimensionell symbol eller något annat automatiskt datamedium som kan läsas av en anordning.
- 54) *unik produktbeteckning*: en unik teckensträng för identifiering av produkter.
- 55) *beläggning på magnet*: ett materialskikt som i allmänhet används för att skydda magneter mot korrosion.
- 56) *avlägsnande*: manuell, mekanisk, kemisk, termisk eller metallurgisk hantering som resulterar i att de berörda komponenterna eller materialen kan identifieras som ett separat utgående flöde eller del av ett utgående flöde.
- 57) *materialåtervinnare*: varje fysisk eller juridisk person som utför materialåtervinning i en godkänd anläggning.
- 58) *tillhandahållande på marknaden*: leverans av en produkt för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis.

- 59) *typ av kritisk råvara*: en kritisk råvara som släpps ut på marknaden och som skiljer sig från andra kritiska råvaror med avseende på bearbetningsstadium, kemisk sammansättning, geografiskt ursprung eller produktionsmetod.
- 60) *utsläppande på marknaden*: det första tillhandahållandet av en produkt på unionens marknad.
- 61) *bedömning av överensstämmelse*: process där det visas om kraven i artikel 27, 28 eller 34 har uppfyllts.
- 62) *strategiskt partnerskap*: ett åtagande mellan unionen och ett tredjeland att öka samarbetet när det gäller råvaruvärdekedjan, som inrättas genom ett icke-bindande instrument där det fastställs konkreta åtgärder av ömsesidigt intresse.

Kapitel 2

Kritiska och strategiska råvaror

Artikel 3

Förteckning över strategiska råvaror

- 1. De råvaror som förtecknas i avsnitt 1 i bilaga I ska betraktas som strategiska råvaror.
- 2. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 36 för att ändra avsnitt 1 i bilaga I för att uppdatera förteckningen över strategiska råvaror.

En uppdaterad förteckning över strategiska råvaror ska innehålla de råvaror som bedöms ha störst strategisk betydelse och högst prognostiserad efterfrågetillväxt och som det är svårast att öka produktionen av. Den strategiska betydelsen, den förväntade efterfrågetillväxten och svårigheten att öka produktionen ska fastställas i enlighet med avsnitt 2 i bilaga I.

- 3. Kommissionen ska se över och vid behov uppdatera förteckningen över strategiska råvaror senast den [Publikationsbyrå, för in datum: fyra år efter den dag då denna förordning träder i kraft], och därefter vart fjärde år.

Artikel 4

Förteckning över kritiska råvaror

- 1. De råvaror som förtecknas i avsnitt 1 i bilaga II ska betraktas som kritiska råvaror.
- 2. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 36 för att ändra avsnitt 1 i bilaga II för att uppdatera förteckningen över kritiska råvaror.

En uppdaterad förteckning över kritiska råvaror ska omfatta de strategiska råvaror som förtecknas i avsnitt 1 i bilaga I samt alla andra råvaror som når eller överskrider de tröskelvärden för både ekonomisk betydelse och försörjningsrisk som avses i punkt 3. Ekonomisk betydelse och leveransrisk ska beräknas i enlighet med avsnitt 2 i bilaga II.

- 3. Tröskelvärdena ska vara 1 för leveransrisk och 2,8 för ekonomisk betydelse.

4. Kommissionen ska se över och vid behov uppdatera förteckningen över kritiska råvaror senast den [Publikationsbyrå, för in datum: fyra år efter den dag då denna förordning träder i kraft], och därefter vart fjärde år.

Kapitel 3

Förstärkning av unionens råvaruvärdekedja

AVSNITT 1

STRATEGISKA PROJEKT

Artikel 5

Kriterier för erkännande av strategiska projekt

1. Efter en ansökan från det projektansvariga företaget och i enlighet med förfarandet i artikel 6 ska kommissionen erkänna ett råvaruprojekt som strategiskt projekt om det uppfyller följande kriterier:
 - a) Projektet ska på ett meningsfullt sätt bidra till att trygga unionens försörjning av strategiska råvaror.
 - b) Projektet är eller kommer att bli tekniskt genomförbart inom en rimlig tidsram och projektets förväntade produktionsvolym kan uppskattas med tillräcklig tillförlitlighet.
 - c) Projektet skulle genomföras på ett hållbart sätt, särskilt när det gäller övervakning, förebyggande och minimering av miljöpåverkan, användning av socialt ansvarsfulla metoder, inbegripet respekt för mänskliga rättigheter och arbetstagar rättigheter, potential för arbetstillfällen av god kvalitet och meningsfullt samarbete med lokalsamhällen och relevanta arbetsmarknadsparter, och användning av transparenta affärsmetoder med lämplig efterlevnadspolitik för att förebygga och minimera riskerna för negativa konsekvenser för hur den offentliga förvaltningen fungerar, inbegripet korruption och mutor.
 - d) För projekt i unionen gäller att inrättandet, driften eller produktionen av projektet skulle ha gränsöverskridande fördelar utanför den berörda medlemsstaten, även för sektorer i senare led.
 - e) För projekt i tredjeländer som är tillväxtmarknader eller utvecklingsekonomier gäller att projektet skulle vara till ömsesidig nytta för unionen och det berörda tredjelandet genom att skapa mervärde i det landet.
2. Kommissionen ska bedöma om erkännandekriterierna i punkt 1 är uppfyllda i enlighet med de faktorer och bevis som anges i bilaga III.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 36 för att ändra bilaga III i syfte att anpassa de faktorer och bevis som ska beaktas vid bedömningen av uppfyllandet av erkännandekriterierna i punkt 1 till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, eller för att beakta antingen ändringar av den unionslagstiftning eller de internationella instrument som förtecknas i punkt 4 i

bilaga III eller antagandet av ytterligare unionslagstiftning eller internationella instrument som är relevanta för uppfyllandet av det kriterium som avses i punkt 1 c.

3. Erkännandet av ett projekt som ett strategiskt projekt ska inte påverka de krav som är tillämpliga på det berörda projektet eller det projektansvariga företaget enligt internationell rätt, unionslagstiftning eller nationell lagstiftning.

Artikel 6

Ansökan och erkännande

1. Ansökningar om erkännande av ett projekt för kritiska råvaror som strategiskt projekt ska lämnas in av det projektansvariga företaget till kommissionen. Ansökan ska innehålla följande:
 - a) Relevanta belägg avseende uppfyllandet av de krav som fastställs i artikel 5.1.
 - b) En klassificering av projektet enligt Förenta nationernas ramklassificering för resurser, styrkt av lämpliga bevis.
 - c) En tidsplan för genomförandet av projektet, inklusive en översikt över de tillstånd som krävs för projektet och status för motsvarande process för tillståndsgivning.
 - d) En plan med åtgärder för att underlätta allmänhetens acceptans, inbegripet, när så är lämpligt, inrättande av kanaler för återkommande kommunikation med lokalsamhällen och organisationer, inklusive arbetsmarknadens parter, genomförande av kampanjer för att öka medvetenhet och för att informera samt inrättande av begränsnings- och kompensationsmekanismer.
 - e) Information om kontrollen över de företag som deltar i projektet, enligt definitionen i artikel 3.2 och 3.3 i rådets förordning (EG) nr 139/2004.
 - f) En affärsplan där projektets ekonomiska bärkraft utvärderas.
 - g) En uppskattning av projektets potential att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet och projektets behov av kvalificerad arbetskraft samt kompetenshöjning och omskolning.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa en mall som de projektansvariga företagen ska använda för de ansökningar som avses i punkt 1. I mallen får det anges hur de uppgifter som avses i punkt 1 ska uttryckas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 37.2.
3. Om kommissionen anser att uppgifterna i ansökan är ofullständiga ska den ge sökanden möjlighet att lämna de ytterligare uppgifter som krävs för att komplettera ansökan i tid.
4. Den europeiska nämnd för kritiska råvaror som avses i artikel 34 (*nämnden*) ska, på grundval av ett rättvist och öppet förfarande, diskutera och avge ett yttrande om ansökans fullständighet och huruvida det föreslagna projektet uppfyller kriterierna i artikel 5.1.
5. Om den medlemsstat vars territorium berörs av ett föreslaget projekt motsätter sig att det föreslagna projektet beviljas status som strategiskt projekt, ska den lägga fram motiverade skäl till detta under den diskussion som avses i punkt 4. Nämnden ska

diskutera de motiverade skäl som en medlemsstat lagt fram för sin invändning. Om medlemsstaten efter diskussionen vidhåller sin invändning ska projektet inte kunna få status som strategiskt projekt.

För strategiska projekt i tredjeländer ska kommissionen dela den mottagna ansökan med det tredjeland vars territorium berörs av det föreslagna projektet. Kommissionen ska inte godkänna ansökan innan den fått ett uttryckligt godkännande från det berörda tredjelandet.

6. Kommissionen ska, med beaktande av det yttrande från nämnden som avses i punkt 4, anta sitt beslut om erkännande av projektet som strategiskt projekt inom 60 dagar och underrätta sökanden om detta.

Kommissionens beslut ska vara motiverat, även i de fall det skiljer sig från nämndens yttrande. Kommissionen ska delge nämnden och det projektansvariga företaget sina skäl.

7. Kommissionen får prioritera behandlingen av ansökningar för projekt som är verksamma i specifika led i värdekedjan i syfte att
 - a) säkerställa en balanserad representation av strategiska projekt för alla strategiska råvaror och i alla led i värdekedjan,
 - b) säkerställa att framsteg i förhållande till alla de riktmärken som anges i artikel 1.2 a och b.
8. Om kommissionen finner att ett strategiskt projekt inte längre uppfyller kriterierna i artikel 5.1 eller om erkännandet grundades på en ansökan som innehöll felaktiga uppgifter, får den, med beaktande av yttrandet från styrelsen och det projektansvariga företaget, upphäva beslutet om att bevilja ett projekt status som strategiskt projekt.
9. Projekt som inte längre erkänns som strategiska projekt ska förlora alla rättigheter som har en koppling till den statusen enligt denna förordning.

Artikel 7

Genomförande av strategiska projekt

1. Strategiska projekt ska anses bidra till försörjningstryggheten för strategiska råvaror i unionen.
2. När det gäller den miljöpåverkan som behandlas i artiklarna 6.4 och 16.1 c i direktiv 92/43/EEG, artikel 4.7 i direktiv 2000/60/EG och artikel 9.1 a i direktiv 2009/147/EG ska strategiska projekt i unionen anses vara av allmänintresse och av vikt för människors hälsa och säkerhet, och kan anses vara av övervägande allmänintresse förutsatt att alla villkor i de direktiven är uppfyllda.
3. Den medlemsstat vars territorium berörs av ett strategiskt projekt ska vidta åtgärder för att bidra till ett snabbt och effektivt genomförande.
4. Nämnden ska regelbundet diskutera genomförandet av de strategiska projekten och, vid behov, åtgärder som kan vidtas av det projektansvariga företaget eller den medlemsstat vars territorium berörs av ett strategiskt projekt för att ytterligare underlätta genomförandet av dessa strategiska projekt.
5. Det projektansvariga företaget ska vartannat år, efter dagen för erkännandet som strategiskt projekt, lämna in en rapport till nämnden med uppgifter om åtminstone följande:

- a) Framsteg i genomförandet av projektet, särskilt när det gäller processen för tillståndsgivning.
 - b) I förekommande fall, orsaker till förseningar jämfört med den tidsplan som avses i artikel 6.1 c och en plan för att komma till rätta med förseningarna.
 - c) Framsteg i finansieringen av projektet, inklusive information om offentligt ekonomiskt stöd.
6. Nämnden får när som helst från det projektansvariga företaget begära ytterligare sådana uppgifter som är relevanta för genomförandet av det strategiska projektet.
 7. Det projektansvariga företaget ska underrätta kommissionen om
 - a) ändringar av projektet som påverkar uppfyllandet av kriterierna i artikel 5.1,
 - b) ändringar av kontrollen över de företag som deltar i projektet på lång sikt, jämfört med de uppgifter som avses i artikel 6.1 e.
 8. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa en mall som de projektansvariga företagen ska använda för de rapporter som avses i punkt 5. I mallen får det anges hur de uppgifter som avses i punkt 5 ska uttryckas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 37.2.
 9. Det projektansvariga företaget ska upprätta och regelbundet uppdatera en särskild projektwebbplats med relevant information om det strategiska projektet, inbegripet information om de miljömässiga, sociala och ekonomiska konsekvenserna och fördelarna med det strategiska projektet. Webbplatsen ska vara fritt tillgänglig för allmänheten och den ska vara tillgänglig på ett eller flera språk som lätt kan förstås av lokalbefolkningen.

AVSNITT 2

PROCESS FÖR TILLSTÅNDSGIVNING

Artikel 8

Gemensam kontaktpunkt

1. Senast den [Publikationsbyrån, för in datum: tre månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska medlemsstaterna utse en nationell behörig myndighet som ska ha ansvaret för att underlätta och samordna processen för tillståndsgivning för projekt för kritiska råvaror och för att ge information om de element som avses i artikel 17.
2. Den nationella behöriga myndighet som avses i punkt 1 ska vara den enda kontaktpunkten för det projektansvariga företaget under den process för tillståndsgivning som leder till ett övergripande beslut för ett visst projekt för kritiska råvaror och ska samordna inlämningen av alla relevanta handlingar och all relevant information.
3. Ansvarsområdena för den nationella behöriga myndighet som avses i punkt 1 eller de uppgifter som är förknippade med den kan delegeras till eller utföras av en annan myndighet, för varje projekt för kritiska råvaror, förutsatt att

- a) den nationella behöriga myndighet som avses i punkt 1 underrättar det projektansvariga företaget om delegeringen,
 - b) en enda myndighet ansvarar för varje projekt för kritiska råvaror,
 - c) en enda myndighet samordnar inlämningen av alla relevanta handlingar och all relevant information.
4. Det projektansvariga företaget ska ha rätt att lämna in handlingar som är relevanta för processen för tillståndsgivning i elektronisk form.
 5. Den nationella behöriga myndighet som avses i punkt 1 ska beakta alla giltiga studier som genomförts och alla tillstånd eller godkännanden som utfärdats för ett visst projekt för kritiska råvaror innan processen för tillståndsgivning inleddes i enlighet med denna artikel, och ska inte kräva upprepade studier, tillstånd eller godkännanden, såvida inte annat krävs enligt unionsrätten.
 6. Den nationella behöriga myndighet som avses i punkt 1 ska säkerställa att de sökande enkelt har tillgång till information om tvistlösning och till enkla förfaranden för att lösa tvister som rör processen för tillståndsgivning och utfärdandet av tillstånd för projekt för kritiska råvaror, däribland, i tillämpliga fall, alternativa tvistlösningsmekanismer.
 7. Medlemsstaterna ska säkerställa att den nationella behöriga myndighet som avses i punkt 1 har tillräckligt med kvalificerad personal och tillräckliga ekonomiska och tekniska resurser, även för kompetenshöjning och omskolning, för att effektivt kunna utföra sina uppgifter inom ramen för denna förordning.
 8. Nämnden ska
 - a) regelbundet diskutera genomförandet av detta avsnitt och utbyta bästa praxis för att påskynda tillståndsförfarandet för projekt för kritiska råvaror samt för att förbättra allmänhetens acceptans av dem,
 - a) i förekommande fall föreslå att kommissionen riktlinjer för genomförandet av detta avsnitt beaktas av de nationella behöriga myndigheter som avses i punkt 1.

Artikel 9

Prioritetsstatus för strategiska projekt

1. För att tillståndprocesser för strategiska projekt i unionen ska kunna handläggas på ett effektivt sätt ska de projektansvariga företagen och alla berörda myndigheter säkerställa att processerna hanteras så snabbt som möjligt i enlighet med unionsrätten och nationell rätt.
2. Utan att det påverkar de skyldigheter som föreskrivs i unionsrätten ska de strategiska projekten tilldelas statusen högsta möjliga nationella betydelse, om det finns en sådan status i nationell rätt, och dessa projekt ska behandlas i enlighet därmed i processerna för tillståndsgivning.
3. Alla tvistlösningsförfaranden, rättstvister, överklaganden och rättsmedel i samband med processen för tillståndsgivning och utfärdandet av tillstånd för strategiska projekt inför nationella domstolar, tribunaler och paneler, inbegripet medling eller skiljeförfaranden, om sådana finns i nationell rätt, ska behandlas som brådskande, om och i den utsträckning sådana brådskande förfaranden föreskrivs i nationell rätt och förutsatt att normalt tillämplig rätt till försvar av individer eller av lokala

samhällen respekteras. Företag som är ansvariga för strategiska projekt ska i tillämpliga fall delta i ett sådant brådskande förfarande.

Artikel 10

Varaktighet för processen för tillståndsgivning

1. För strategiska projekt i unionen får tillståndprocessen inte överstiga
 - a) 24 månader för strategiska projekt som omfattar utvinning,
 - b) 12 månader för strategiska projekt som omfattar förädling eller materialåtervinning.
2. För strategiska projekt i unionen, för vilka tillståndprocessen påbörjades innan de beviljades status som strategiskt projekt, får de återstående etapperna i tillståndprocessen efter det att projektet beviljats status som strategiskt projekt, genom undantag från punkt 1, inte överstiga
 - a) 21 månader för strategiska projekt som omfattar utvinning,
 - b) 9 månader för strategiska projekt som omfattar förädling eller materialåtervinning.
3. I undantagsfall, om det krävs på grund av det föreslagna projektets karaktär, komplexitet, plats eller storlek, får den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 förlänga de tidsfrister som avses i punkterna 1 a och 2 a med högst tre månader och de tidsfrister som avses i punkterna 1 b och 2 b med högst en månad, innan de löper ut och efter en bedömning av varje enskilt fall. I så fall ska den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 informera det projektansvariga företaget om skälen för förlängningen och om det datum då det övergripande beslutet förväntas i skrift.
4. För strategiska projekt som endast omfattar förädling eller materialåtervinning ska avsaknaden av ett övergripande beslut av den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 inom de tillämpliga tidsfrister som avses i punkterna 1 och 2 leda till att den relevanta tillståndsansökan betraktas som godkänd, utom i de fall då det specifika projektet kräver en miljökonsekvensbedömning i enlighet med rådets direktiv 92/43/EEG eller direktiven 2000/60/EG, 2008/98/EG, 2009/147/EG, 2010/75/EU, 2011/92/EU eller 2012/18/EU eller ett beslut om huruvida en sådan miljökonsekvensbedömning är nödvändig och de relevanta bedömningarna ännu inte har genomförts.
5. Senast en månad efter mottagandet av tillståndsansökan avseende ett strategiskt projekt ska den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 validera ansökan eller, om det projektansvariga företaget inte har lämnat in all den information som krävs för att behandla en ansökan, begära att det projektansvariga företaget lämnar in en fullständig ansökan inom 14 dagar från denna begäran.

Det datum då den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 godkänner ansökans giltighet ska vara startpunkten för processen för tillståndsgivning.
6. Senast en månad efter det datum då ansökans giltighet har godkänts ska den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 utarbeta en utförlig tidsplan för processen för tillståndsgivning, i nära samarbete med det projektansvariga företaget och andra berörda myndigheter. Planen ska offentliggöras antingen av det projektansvariga företaget, på den webbplats som avses i artikel 7.7, eller av den

nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1, på en fritt tillgänglig webbplats.

7. De tidsfrister som anges i denna artikel ska inte påverka skyldigheter som följer av unionsrätten och internationell rätt och inte heller förfaranden för överklaganden av förvaltningsbeslut och rättslig prövning av en domstol.

De tidsfrister som anges i denna artikel för något av förfarandena för tillståndsgivning ska inte påverka tillämpningen av eventuella kortare tidsfrister som fastställs av medlemsstaterna.

Artikel 11

Miljöbedömningar och miljötillstånd

1. Om en miljökonsekvensbedömning måste utföras för ett strategiskt projekt i enlighet med artiklarna 5–9 i direktiv 2011/92/EU ska relevant projektansvarigt företag begära ett yttrande från den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 om omfattning av och detaljnivå för den information som ska ingå i miljökonsekvensbeskrivningen enligt artikel 5.1 i det direktivet.

Den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 ska säkerställa att det yttrande som avses i första stycket utfärdas så snart som möjligt och inom en tidsperiod som inte överstiger 30 dagar från det datum när det projektansvariga företaget lämnade in sin begäran.

2. När det gäller strategiska projekt för vilka skyldigheten att göra bedömningar av miljöpåverkan samtidigt följer av rådets direktiv 92/43/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2008/98/EG, 2009/147/EG, 2010/75/EU, 2011/92/EU eller 2012/18/EU, ska den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 se till att ett samordnat eller gemensamt förfarande som uppfyller kraven i den unionslagstiftningen tillämpas.

Enligt det samordnade förfarande som avses i första stycket ska den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 samordna de olika bedömningar av miljöpåverkan av ett visst projekt som krävs enligt relevant unionslagstiftning.

Enligt det gemensamma förfarande som avses i första stycket ska den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 föreskriva en enda bedömning av miljöpåverkan av ett visst projekt som krävs enligt relevant unionslagstiftning.

3. Den nationella behöriga myndigheten avses i artikel 8.1 ska säkerställa att de berörda myndigheterna utfärdar den motiverade slutsats som avses i artikel 1.2 g iv i direktiv 2011/92/EU rörande miljökonsekvensbedömningen av ett strategiskt projekt, inom tre månader efter det att den erhållit alla nödvändig information som samlats in i enlighet med artiklarna 5, 6 och 7 i det direktivet och slutfört de samråd som avses i artiklarna 6 och 7 i det direktivet.
4. Tidsramarna för samråd med den berörda allmänheten avseende den miljökonsekvensbeskrivning som avses i artikel 5.1 i direktiv 2011/92/EU får inte överstiga 90 dagar när det gäller strategiska projekt.
5. Punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på processen för tillståndsgivning för strategiska projekt för vilka tillståndprocessen påbörjades innan de beviljades status som strategiskt projekt.

Punkt 2–4 i denna artikel ska tillämpas på processen för tillståndsgivning för strategiska projekt för vilka tillståndprocessen påbörjades innan de beviljades status som strategiskt projekt endast i den mån de etapper som avses i de punkterna ännu inte har avslutat.

Artikel 12

Planering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella, regionala och lokala myndigheter som ansvarar för att utarbeta planer, inbegripet zonindelning, fysisk planering och markanvändningsplaner, i lämpliga fall inkluderar bestämmelser om utveckling av projekt för kritiska råvaror av avgörande betydelse i planerna. Artificiella och bebyggda ytor, industriområden, tidigare exploaterad mark och, i tillämpliga fall, oexploaterad mark som inte kan användas till jord- eller skogsbruk ska prioriteras.
2. Om planer som innehåller bestämmelser om utveckling av projekt för kritiska råvaror omfattas av en bedömning enligt direktiv 2001/42/EG och enligt artikel 6 i direktiv 92/43/EEG ska dessa bedömningar kombineras. I förekommande fall ska denna samlade bedömning även behandla inverkan på potentiellt berörda vattenförekomster och bekräfta huruvida planen skulle kunna försämra den status eller potential som avses i artikel 4 i direktiv 2000/60/EG eller potentiellt skulle kunna hindra att en vattenförekomst uppnår god status eller god potential. Om medlemsstaterna är skyldiga att bedöma effekterna av befintliga och framtida verksamheter på den marina miljön, däribland samspelet mellan land och hav, enligt vad som avses i artikel 4 i direktiv 2014/89/EU, ska den samlade bedömningen även omfatta dessa effekter.

Artikel 13

Tillämplighet för Uneces konventioner

1. Bestämmelserna i denna förordning påverkar inte skyldigheterna enligt artiklarna 6 och 7 i FN:s ekonomiska kommission för Europas (Unece) konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, som undertecknades i Århus den 25 juni 1998, och enligt Uneces konvention om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang, som undertecknades i Esbo den 25 februari 1991.
2. Alla beslut som antas enligt detta avsnitt ska offentliggöras.

AVSNITT 3

NÖDVÄNDIGA VILLKOR

Artikel 14

Påskyndande av genomförandet

1. Kommissionen och medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att påskynda och attrahera privata investeringar i strategiska projekt. Sådana åtgärder kan, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, innefatta att tillhandahålla och samordna stöd till strategiska projekt som har svårt att få finansiering.

2. Medlemsstaterna får tillhandahålla administrativt stöd till strategiska projekt för att underlätta ett snabbt och effektivt genomförande, däribland genom att tillhandahålla
 - a) stöd för att säkerställa efterlevnad av tillämpliga administrativa skyldigheter och rapporteringsskyldigheter,
 - b) stöd till projektansvariga företag för att ytterligare öka allmänhetens acceptans av projektet.

Artikel 15

Samordning av finansiering

1. Den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel 35.6 a ska, på begäran av det företag som är ansvarigt för det strategiska projektet, diskutera och ge råd om hur finansieringen av projektet kan slutföras, med beaktande av den finansiering som redan säkrats och med beaktande av åtminstone följande faktorer:
 - a) Ytterligare privata finansieringskällor.
 - b) Stöd genom resurser från Europeiska investeringsbanksgruppen eller andra internationella finansinstitut, däribland Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling.
 - c) Befintliga instrument och program i medlemsstaterna, däribland från nationella utvecklingsbanker och -institutioner.
 - d) Relevanta program för unionsfinansiering.

Artikel 16

Underlättande av offtake-avtal

1. Kommissionen ska inrätta ett system för att underlätta ingående av offtake-avtal som rör strategiska projekt, i enlighet med konkurrensreglerna.
2. Det system som avses i punkt 1 ska göra det möjligt för potentiella förhandelsköpare att lämna anbud som anger
 - a) volymen och kvaliteten på de strategiska råvaror som de avser att köpa,
 - b) det planerade priset eller prisintervallet,
 - c) den planerade löptiden för offtake-avtalet.
3. Det system som avses i punkt 1 ska göra det möjligt för företag som är ansvariga för strategiska projekt att lämna anbud som anger
 - a) volymen och kvaliteten på de strategiska råvaror för vilka de avser att ingå offtake-avtal,
 - b) det planerade pris eller prisintervall vid vilket de är villiga att sälja,
 - c) den planerade löptiden för offtake-avtalet.
4. På grundval av de anbud och mottagits i enlighet med punkterna 2 och 3 ska kommissionen se till att företag som är ansvariga för strategiska projekt kommer i kontakt med potentiella köpare som är relevanta för deras projekt.

Artikel 17

Tillgång till administrativ information online

Medlemsstaterna ska tillhandahålla följande information om administrativa processer som är relevanta för projekt för kritiska råvaror online, på ett centraliserat och lättillgängligt sätt:

- a) Processen för tillståndsgivning.
- b) Finansierings- och investeringstjänster.
- c) Finansieringsmöjligheter på unionsnivå eller medlemsstatsnivå.
- d) Tjänster för affärsstöd, vilket innefattar men inte är begränsat till, deklaration av bolagsskatt, lokal skattelagstiftning och arbetsrätt.

AVSNITT 4

UNDERSÖKNINGSARBETE

Artikel 18

Nationella program för undersökningsarbete

1. Varje medlemsstat ska utarbeta ett nationellt program för allmänt undersökningsarbete inriktat på kritiska råvaror. Varje medlemsstat ska ha upprättat sitt första sådana program senast den [Publikationsbyrå, för in datum: ett år efter det att denna förordning har trätt i kraft]. De nationella programmen ska ses över och vid behov uppdateras minst vart femte år.
2. De nationella program för undersökningsarbete som avses i punkt 1 ska omfatta åtgärder för att öka tillgänglig information om förekomsten av kritiska råvaror i unionen, inklusive djupt liggande fyndigheter. De ska i förekommande fall omfatta följande åtgärder:
 - a) Kartläggning av mineraltillgångar i lämplig skala.
 - b) Geokemiska kampanjer, bland annat för att fastställa den kemiska sammansättningen av jord, sediment och bergarter.
 - c) Geovetenskapliga undersökningar, såsom geofysiska undersökningar.
 - d) Behandling av data som samlats in genom allmänt undersökningsarbete, bland annat genom utveckling av kartor över metallogena områden.
 - e) Ny behandling av befintliga data från geovetenskapliga undersökningar, för att kontrollera oidentifierade mineralförekomster som innehåller kritiska råvaror.
3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sina nationella program som avses i punkt 1.
4. Medlemsstaterna ska, som en del av den rapport som avses i artikel 43, lämna uppgifter om framstegen i genomförandet av de åtgärder som ingår i deras nationella program.
5. Medlemsstaterna ska offentliggöra den information om sina mineralförekomster som innehåller kritiska råvaror som samlats in genom de åtgärder som anges i de

nationella program som avses i punkt 1, på en fritt tillgänglig webbplats. Dessa uppgifter ska, i tillämpliga fall, omfatta klassificeringen av de identifierade förekomsterna med hjälp av Förenta nationernas ramklassificering för resurser.

Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa en mall för tillgängliggörande av de uppgifter som avses i det första stycket. I mallen får det anges hur de uppgifter som avses i det första stycket ska uttryckas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 37.2.

6. Med beaktande av det befintliga samarbetet om allmänt undersökningsarbete ska den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel 35.6 b diskutera de nationella program som avses i punkt 1 och deras genomförande, inbegripet åtminstone
 - a) potentialen för samarbete, bland annat när det gäller undersökning av gränsöverskridande mineralförekomster och gemensamma geologiska formationer,
 - b) bästa praxis för de åtgärder som förtecknas i punkt 2,
 - c) möjligheten att skapa en integrerad databas för lagring av resultaten av de nationella program som avses i punkt 1.

Kapitel 4

Riskövervakning och riskreducering

Artikel 19

Övervakning och stresstester

1. Kommissionen ska övervaka leveransrisker som rör kritiska råvaror. Övervakningen ska minst omfatta utvecklingen av följande parametrar:
 - a) Handelsflöden.
 - b) Tillgång och efterfrågan.
 - c) Koncentration av utbudet.
 - d) Produktion och produktionskapacitet i unionen och globalt i olika led av värdekedjan.
2. De nationella myndigheter som deltar i den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel 35.6 c ska stödja kommissionen i den övervakning som avses i punkt 1 genom att
 - a) utbyta all information som de har tillgång till om utvecklingen av de parametrar som förtecknas i punkt 1, inklusive den information som avses i artikel 20,
 - b) i samarbete med kommissionen och andra deltagande myndigheter samla in information om utvecklingen av de parametrar som förtecknas i punkt 1, inklusive den information som avses i artikel 20,
 - c) tillhandahålla en analys av leveransriskerna för kritiska råvaror mot bakgrund av utvecklingen av de parametrar som förtecknas i punkt 1.

3. Kommissionen ska, i samarbete med de nationella myndigheter som deltar i den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel 35.6 c, säkerställa att ett stresstest genomförs för varje försörjningskedja för strategiska råvaror, minst vart tredje år. I detta syfte ska den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel 35.6 c samordna och dela upp genomförandet av stresstester för de olika strategiska råvarorna mellan de olika deltagande myndigheterna.

De stresstester som avses i första stycket ska bestå av en bedömning av hur sårbar unionens försörjningskedja för den relevanta strategiska råvaran är för leveransstörningar, genom en uppskattning av inverkan på olika scenarier som kan orsaka sådana störningar och deras potentiella effekter, med beaktande av åtminstone följande faktorer:

- a) Var råvaran i fråga utvinns, förädlas eller återvinns.
 - b) De ekonomiska aktörernas kapacitet längs värdekedjan samt marknadsstrukturen.
 - c) Faktorer som kan påverka försörjningen, inbegripet men inte begränsat till den geopolitiska situationen, logistik, energiförsörjning, arbetskraft eller naturkatastrofer.
 - d) Tillgången till alternativa försörjningskällor och ersättningsmaterial.
 - e) Användarna av de relevanta råvarorna längs värdekedjan och deras andel av efterfrågan, med särskild uppmärksamhet på tillverkning av teknik som är relevant för den gröna och den digitala omställningen samt försvars- och rymdtillämpningar.
4. Kommissionen ska på en fritt tillgänglig webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en resultattavla som innehåller följande:
- a) Tillgängliga uppgifter om utvecklingen av de parametrar som avses i punkt 1.
 - b) En beräkning av leveransriskerna för kritiska råvaror mot bakgrund av de uppgifter som avses i led a.
 - c) Resultat från de stresstester som avses i punkt 3.
 - d) I förekommande fall, förslag till lämpliga begränsningsstrategier för att minska leveransrisken.
5. Om kommissionen, på grundval av de uppgifter som samlats in i enlighet med punkterna 1, 2 och 3, anser att det finns en tydlig indikation på risk för leveransstörning ska kommissionen varna medlemsstaterna, nämnden och unionens styrande organ för krisövervakning eller krishanteringsmekanismer vars verksamhetsområde omfattar relevanta kritiska eller strategiska råvaror.

Artikel 20

Informationskrav för övervakning

1. Medlemsstaterna ska, som en del av den rapport som avses i artikel 43, lämna uppgifter till kommissionen om alla nya eller befintliga råvaruprojekt på sina territorier som är relevanta med avseende på artikel 19.1 d, inklusive en klassificering av nya projekt enligt Förenta nationernas ramklassificering av resurser.
2. Medlemsstaterna ska identifiera centrala marknadsaktörer längs värdekedjan för kritiska råvaror som är etablerade på deras respektive territorier och de ska

- a) övervaka sin verksamhet genom regelbundna och proportionella undersökningar i syfte att samla in den information som krävs för de övervakningsuppgifter som avses i artikel 19,
 - b) som en del av den rapport som avses i artikel 43, lämna information om resultaten av dessa undersökningar,
 - c) utan dröjsmål underrätta kommissionen om större händelser som kan hindra de centrala marknadsaktörer normala verksamhet.
3. Medlemsstaterna ska överföra de uppgifter som samlats in i enlighet med punkt 2 a och b till de nationella statistikkontoren och Eurostat, för sammanställning av statistik i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009. Medlemsstaterna ska utse den nationella myndighet som ska ansvara för överföringen av uppgifterna till de nationella statistikkontoren och Eurostat.

Artikel 21

Rapportering av strategiska lager

1. Medlemsstaterna ska, som en del av den rapport som avses i artikel 43, lämna uppgifter till kommissionen om läget för sina strategiska lager av strategiska råvaror.
2. Den information som avses i punkt 1 ska omfatta lager som innehas av alla myndigheter, offentligt ägda företag eller ekonomiska aktörer som har fått i uppdrag av en medlemsstat att bygga upp strategiska lager för medlemsstaten, och ska åtminstone innehålla en beskrivning av
 - a) lagernivån för varje strategisk råvara, mätt både i ton och som andel av den årliga nationella förbrukningen av de relevanta råvarorna, samt den kemiska formen och renheten hos de lagrade råvarorna,
 - b) utvecklingen av tillgängliga lager för varje strategisk råvara under de senaste fem åren,
 - c) alla regler eller förfaranden som är tillämpliga på frisläppande, tilldelning och fördelning av strategiska lager.
3. Rapporten kan också innehålla uppgifter om strategiska lager av kritiska råvaror och andra råvaror.

Artikel 22

Samordning av strategiska lager

1. Senast den [Publikationsbyrån, för in datum: två år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] och därefter vartannat år ska kommissionen, på grundval av de uppgifter som mottagits i enlighet med artikel 21.1, dela med sig av följande till nämnden:
 - a) Ett utkast till riktmärke som anger en säker nivå på unionens lager för varje strategisk råvara, definierad i enlighet med punkt 2.
 - b) En jämförelse av den totala nivån på unionens lager för varje strategisk råvara och det utkast till riktmärke som avses i led a.

- c) Information om potentiell gränsöverskridande tillgänglighet för strategiska lager, mot bakgrund av reglerna eller förfarandena för deras ibruktagande, tilldelning och distribution.
2. Kommissionen ska, med beaktande av nämndens synpunkter, anta ett riktmärke för en säker nivå på unionens lager av strategiska råvaror, som ska
 - (a) uttryckas som det belopp som behövs för att täcka ett antal dagar av genomsnittlig daglig nettoimport i händelse av en leveransstörning, beräknat på grundval av importvolymen under det föregående kalenderåret,
 - (b) beakta privata verksamhetsutövares lager, i den mån uppgifter om sådana lager finns tillgängliga,
 - (c) stå i proportion till leveransrisken och den ekonomiska betydelse som är förknippad med den relevanta strategiska råvaran.
3. Kommissionen får, med beaktande av nämndens synpunkter, avge yttranden riktade till medlemsstaterna om
 - (a) att öka nivån på strategiska lager, med beaktande av den jämförelse som avses i punkt 1 b, den relativa fördelningen av befintliga lager mellan medlemsstaterna och de ekonomiska aktörernas förbrukning av strategiska råvaror på medlemsstaternas respektive territorier,
 - (b) att ändra eller samordna reglerna eller förfarandena för frisläppande, tilldelning och distribution av strategiska lager i syfte att förbättra den potentiella gränsöverskridande tillgängligheten, särskilt när det är nödvändigt för produktion av strategisk teknik.
4. När nämnden utarbetar de yttranden som avses i punkt 3 ska den lägga särskild vikt vid behovet av att upprätthålla incitament för privata aktörer som förlitar sig på strategiska råvaror som insatsvaror för att upprätta egna lager eller för att vidta andra åtgärder för att hantera sin exponering för leveransrisker.
5. Medlemsstaterna ska, som en del av den rapport som avses i artikel 43, lämna information om huruvida och på vilket sätt de har genomfört eller avser att genomföra de yttranden som avses i punkt 3.
6. Innan minst två medlemsstater deltar i internationella eller multilaterala forum på områdena strategiska lager för strategiska råvaror ska kommissionen säkerställa en föregående samordning antingen mellan de berörda medlemsstaterna och kommissionen eller genom ett särskilt möte i nämnden.
7. Kommissionen ska tillhandahålla de uppgifter som samlas in om tillgängliga unionslager till unionens styrande organ med ansvar för krisövervakning eller krishanteringsmekanismer, omfattande relevanta strategiska råvaror.

Artikel 23

Riskberedskap för företag

1. Medlemsstaterna ska identifiera de stora företag som tillverkar strategisk teknik med användning av strategiska råvaror på sina respektive territorier.

Den strategiska teknik som avses i första stycket ska omfatta, men inte vara begränsad till, batterier för energilagring och e-mobilitet, utrustning för produktion och användning av vätgas, utrustning för produktion och användning av förnybar

energi, traktionsmotorer, värmepumpar, överföring och lagring av data, mobila elektroniska enheter, utrustning för additiv tillverkning, robotteknik, drönare, bäraraketer, satelliter och avancerade halvledare.

2. Stora företag som identifieras av medlemsstaterna i enlighet med punkt 1 ska vartannat år utföra en revision av sin försörjningskedja, där följande ingår:
 - (a) En kartläggning av var de strategiska råvaror de använder utvinns, förädlas eller återvinns.
 - (b) Ett stresstest av leveranskedjan för strategiska råvaror, bestående av en bedömning av dess sårbarhet för leveransstörningar genom en uppskattning av effekterna av olika scenarier som kan orsaka sådana störningar och deras potentiella effekter, med beaktande av åtminstone de faktorer som anges i artikel 19.3.
3. De företag som avses i punkt 1 ska för sin respektive styrelse lägga fram en rapport med resultaten av den revision som avses i punkt 2.

Artikel 24

Gemensamma inköp

1. Kommissionen ska inrätta och driva ett system för att aggregera efterfrågan från intresserade företag som konsumerar strategiska råvaror och som är etablerade i unionen och från medlemsstaternas myndigheter med ansvar för strategiska lager, samt söka erbjudanden från leverantörer för att matcha denna samlade efterfrågan. Detta ska omfatta både obearbetade och bearbetade strategiska råvaror.
2. När kommissionen inrättar och driver det system som avses i punkt 1 ska den
 - (a) välja för vilka strategiska råvaror och i vilket bearbetningsskede systemet kan användas, med beaktande av den relativa leveransrisken för olika strategiska råvaror och behovet av att bygga upp strategiska lager för dessa råvaror på grundval av de uppgifter som samlats in i enlighet med artiklarna 21 och 22,
 - (b) fastställa minimibelopp för efterfrågat material för att delta i systemet, med beaktande av det förväntade antalet intresserade deltagare och behovet av att säkerställa ett hanterbart antal deltagare.
3. Deltagandet i det system som avses i punkt 1 ska vara öppet och transparent för alla intresserade företag som är etablerade i unionen och för medlemsstaternas myndigheter. Deltagande av medlemsstater eller nationella enheter som omfattas av upphandlingsdirektiven 2014/24 eller 2014/25 ska endast vara möjligt i de fall då ett sådant deltagande är förenligt med dessa direktiv.
4. Unionsföretag och myndigheter i medlemsstaterna som deltar i det system som avses i punkt 1 får på transparenta grunder gemensamt förhandla om köpet, inbegripet priser eller andra villkor i inköpsavtalet, eller använda gemensamma inköp, i syfte att uppnå bättre villkor med sina leverantörer eller förhindra brister. Deltagande unionsföretag och medlemsstaternas myndigheter ska följa unionsrätten, inbegripet unionens konkurrensrätt.
5. Enheter ska uteslutas från deltagande som leverantör, vid aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp, eller som tjänsteleverantör om de
 - (a) omfattas av unionens restriktiva åtgärder som antagits i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget,

- (b) direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av, eller agerar på vägnar av eller på uppdrag av fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som omfattas av sådana restriktiva unionsåtgärder.
6. Genom undantag från artikel 176 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 får kommissionen genom ett upphandlingsförfarande enligt förordning (EU, Euratom) 2018/1046 upphandla nödvändiga tjänster från en enhet etablerad i unionen som ska fungera som tjänsteleverantör för att inrätta och driva det system som anges i punkt 1. Den tjänsteleverantör som valts ut får inte ha någon intressekonflikt.
7. Kommissionen ska i tjänstekontraktet fastställa de uppgifter som ska utföras av tjänsteleverantören, inbegripet fördelning av efterfrågan, tilldelning av tillträdesrätter för leverans, registrering och kontroll av alla deltagare, offentliggörande och rapportering av verksamheten samt alla andra uppgifter som krävs för att inrätta och driva systemet. I tjänstekontraktet ska också fastställas de praktiska villkoren för tjänsteleverantörens verksamhet, inbegripet användningen av it-verktyget, säkerhetsåtgärderna, valutan eller valutorna, betalningsordningen och ansvaret.
8. Tjänstekontraktet med tjänsteleverantören ska förbehålla kommissionen rätten att övervaka och granska det. För detta ändamål ska kommissionen ha fullständig tillgång till den information som tjänsteleverantören har rörande kontraktet. Alla servrar ska vara fysiskt placerade och all information fysiskt lagras inom unionens territorium.
9. Tjänstekontraktet med den utvalda tjänsteleverantören ska fastställa äganderätten till den information som tjänsteleverantören erhåller och ska föreskriva en eventuell överföring av denna information till kommissionen när tjänstekontraktet sägs upp eller löper ut.

Kapitel 5

Hållbarhet

AVSNITT 1

CIRKULARITET

Artikel 25

Nationella åtgärder för cirkularitet

1. Varje medlemsstat ska senast den [Publikationsbyrå, för in datum: tre efter det att denna förordning har trätt i kraft] anta och genomföra nationella program som innehåller åtgärder för att
- (a) öka insamlingen av avfall med hög potential för återvinning av kritiska råvaror och se till att de förs in i ett lämpligt system för materialåtervinning, i syfte att maximera tillgången till och kvaliteten på återvinningsbart material som insatsvara till anläggningar för återvinning av kritiska råvaror,
- (b) öka återanvändningen av produkter och komponenter med hög potential för återvinning av kritiska råvaror,

- (c) öka användningen av sekundära kritiska råvaror i tillverkningen, även, när så är lämpligt, genom att beakta återvunnet innehåll i tilldelningskriterierna i samband med offentlig upphandling,
 - (d) öka den tekniska mognaden hos teknik för återvinning av kritiska råvaror och främja materialeffektivitet och ersättning av kritiska råvaror i tillämpningar, åtminstone genom att inkludera stödåtgärder i detta syfte i nationella program för forskning och innovation,
 - (e) säkerställa att deras arbetskraft har den kompetens som behövs för att stödja cirkulariteten i värdekedjan för kritiska råvaror.
2. De program som avses i punkt 1 ska särskilt omfatta produkter och avfall som inte omfattas av några särskilda krav på insamling, behandling, materialåtervinning eller återanvändning enligt unionslagstiftningen. För andra produkter och annat avfall ska åtgärderna genomföras i enlighet med befintlig unionslagstiftning.
- När det gäller punkt 1 a och b får de program som avses i den punkten, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, omfatta införandet av ekonomiska incitament, såsom rabatter, monetära belöningar eller pantsystem, för att uppmuntra återanvändning av produkter med hög potential för återvinning av kritiska råvaror och insamling av avfall från sådana produkter.
3. Varje medlemsstat ska senast den [Publikationsbyrå, för in datum: fyra år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] anta och genomföra åtgärder för att främja återvinning av kritiska råvaror från utvinningsavfall, särskilt från stängda avfallsanläggningar som i den databas som upprättats i enlighet med artikel 26 identifieras som innehållande potentiellt ekonomiskt återvinningsbara kritiska råvaror.
4. De nationella åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 ska utformas så att handelshinder och snedvridning av konkurrensen undviks i enlighet med EUF-fördraget.
5. När medlemsstaterna rapporterar uppgifter till kommissionen om mängden avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning, i enlighet med artikel 16.6 i direktiv 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning, ska de separat identifiera och rapportera de mängder komponenter som innehåller relevanta mängder kritiska råvaror som avlägsnats från sådant utrustningsavfall och de mängder kritiska råvaror som återvunnits från avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning. Kommissionen ska anta genomförandeakter som specificerar formatet och detaljerna för sådan rapportering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 37.3. Den första rapporteringsperioden ska omfatta det första hela kalenderåret efter antagandet av dessa genomförandeakter.
6. Medlemsstaterna ska, som en del av den rapport som avses i artikel 43, lämna information om antagandet av de nationella program som avses i punkt 1 och om framstegen i genomförandet av de åtgärder som vidtagits i enlighet med punkterna 1 och 2.
7. Kommissionen ska anta genomförandeakter som upprättar en förteckning över produkter, komponenter och avfallsflöden som åtminstone ska anses ha en hög potential för återvinning av kritiska råvaror i den mening som avses i punkt 1 a och b.

Vid upprättandet av denna förteckning ska kommissionen ta hänsyn till följande:

- (a) Den totala mängden kritiska råvaror som kan återvinnas från dessa produkter, komponenter och avfallsflöden.
- (b) I vilken utsträckning dessa produkter, komponenter och avfallsflöden omfattas av unionslagstiftningen.
- (c) Luckor i lagstiftningen.
- (d) Särskilda utmaningar som påverkar insamlingen och avfallshantering av dem.
- (e) Befintliga system för insamling och avfallshantering som gäller för dem.

De genomförandeakter som avses i första stycket ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 37.3.

Artikel 26

Återvinning av kritiska råvaror från utvinningsavfall

1. Verksamhetsutövare som är skyldiga att lämna in avfallshanteringsplaner i enlighet med artikel 5 i direktiv 2006/21/EG ska förse den behöriga myndigheten enligt definitionen i artikel 3 i direktiv 2006/21/EG med en studie med en preliminär ekonomisk bedömning av den potentiella återvinningen av kritiska råvaror från
 - (a) det utvinningsavfall som lagras i anläggningen och
 - (b) det utvinningsavfall som genereras eller, om det anses vara effektivare, från den utvunna volymen innan det blir avfall.
2. Den studie som avses i punkt 1 ska åtminstone innehålla en uppskattning av mängden och koncentrationerna av kritiska råvaror i utvinningsavfallet och i den utvunna volymen samt en bedömning av deras tekniska och ekonomiska återvinningsbarhet.
3. Verksamhetsutövare vid befintliga avfallsanläggningar ska lämna in den studie som avses i punkt 1 till den behöriga myndigheten enligt definitionen i artikel 3 i direktiv 2006/21/EG senast den [Publicationsbyrån, för in datum: tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft]. Verksamhetsutövare vid nya avfallsanläggningar ska lämna in studien till den behöriga myndigheten när de lämnar in sina avfallshanteringsplaner i enlighet med artikel 5 i direktiv 2006/21/EG.
4. Medlemsstaterna ska upprätta en databas över alla stängda avfallsanläggningar, inklusive övergivna avfallsanläggningar, som är belägna på deras territorium. Denna databas ska innehålla information om
 - (a) avfallsanläggningens läge, areal och avfallsvolym,
 - (b) verksamhetsutövare eller tidigare verksamhetsutövare vid avfallsanläggningen och, i tillämpliga fall, deras rättsliga efterträdare,
 - (c) ungefärliga mängder och koncentrationer av alla råvaror som ingår i utvinningsavfallet och, i förekommande fall, i den ursprungliga mineralfyndigheten, i enlighet med punkt 6 i denna artikel,
 - (d) all ytterligare information som medlemsstaten anser vara relevant för att möjliggöra återvinning av kritiska råvaror från en avfallsanläggning.

5. Den databas som avses i punkt 4 ska inrättas senast den [Publikationsbyrån, för in datum: ett år efter det att denna förordning har trätt i kraft] och uppgifterna ska ha förts in den [Publikationsbyrån, för in datum: tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft]. Den ska göras tillgänglig för allmänheten i digital form och uppdateras minst vartannat år för att införliva ytterligare tillgänglig information och nyligen stängda eller nyligen identifierade anläggningar.
6. För att tillhandahålla den information som avses i punkt 4 c ska medlemsstaterna vidta åtminstone följande åtgärder:
 - (a) För alla stängda avfallsanläggningar ska medlemsstaterna göra en omfattande översyn av de tillgängliga tillståndsakterna senast den [Publikationsbyrån, för in datum: ett år efter det att denna förordning har trätt i kraft].
 - (b) För sådana avfallsanläggningar där tillgänglig information inte på förhand utesluter förekomsten av potentiellt ekonomiskt återvinningsbara mängder kritiska råvaror ska medlemsstaterna dessutom senast den [Publikationsbyrån, för in datum: två år efter det att denna förordning har trätt i kraft] genomföra en representativ geokemisk provtagning.
 - (c) För sådana avfallsanläggningar där den verksamhet som beskrivs i led a och b visar på förekomst av potentiellt ekonomiskt återvinningsbara mängder kritiska råvaror ska medlemsstaterna dessutom senast den [Publikationsbyrån, för in datum: tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] genomföra en mer detaljerad analys som omfattar grundläggande avverkning eller likvärdig teknik, om detta är miljömässigt godtagbart i enlighet med tillämpliga miljökrav på unionsnivå och, i tillämpliga fall, kraven i direktiv 2006/21/EG.
7. Den verksamhet som beskrivs i punkt 6 ska bedrivas inom gränserna för de nationella rättsordningarna om äganderätt, äganderätt till mark, mineraltillgångar och avfall samt alla andra relevanta bestämmelser. Om sådana faktorer hindrar verksamheten ska medlemsstaternas myndigheter söka samarbete med verksamhetsutövaren vid avfallsanläggningens eller dess ägare. Resultaten av den verksamhet som beskrivs i punkt 6 ska göras tillgängliga i databasen. Om möjligt ska medlemsstaterna i databasen inkludera en klassificering av stängda anläggningar för utvinningsavfall i enlighet med Förenta nationernas ramklassificering för resurser.

Artikel 27

Permanentmagnetters återvinningsbarhet

1. Från den [Publikationsbyrån, för in datum: tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska varje fysisk eller juridisk person som släpper ut magnetkameror, vindenergigeneratorer, industrirobotar, motorfordon, lätta transportmedel, kylgeneratorer, värmepumpar, elmotorer, även sådana som är integrerade i andra produkter, automatiska tvättmaskiner, torktumlare, mikrovågsugnar, dammsugare eller diskmaskiner på marknaden se till att dessa produkter är försedda med en väl synlig, lätt läsbar och outplånlig etikett som anger
 - (a) om dessa produkter innehåller en eller flera permanentmagneter eller inte,
 - (b) ifall produkten innehåller en eller flera permanentmagneter, om dessa magneter är av någon av följande typer:
 - i) neodym-järn-bor,

- ii) samarium-kobolt,
 - iii) aluminium-nickel-kobolt,
 - iv) ferriter.
2. Kommissionen ska anta en genomförandeakt som fastställer formatet för den märkning som avses i punkt 1. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 37.3.
 3. Från den [Publikationsbyrån, för in datum: tre år efter denna förordnings ikraftträdande] ska varje fysisk eller juridisk person som släpper ut produkter som avses i punkt 1 och som innehåller en eller flera permanentmagneter av de typer som avses i punkt 1 b i–iii på marknaden se till att det finns ett databärare på eller i produkten.
 4. Den databärare som avses i punkt 3 ska vara kopplad till en unik produktbeteckning som ger tillgång till följande:
 - (a) Namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och postadress för den ansvariga fysiska eller juridiska personen och, i förekommande fall, elektroniska kommunikationsmedel där de kan kontaktas.
 - (b) Uppgifter om vikt, placering och kemisk sammansättning för alla enskilda permanentmagneter som ingår i produkten och om förekomst och typ av beläggningar på magneterna, lim och eventuella tillsatser som använts.
 - (c) Uppgifter som gör det möjligt att komma åt och att avlägsna alla permanentmagneter i produkten, och som åtminstone innehåller de olika etapperna för att avlägsna dem samt verktyg eller tekniker som behövs för att komma åt och avlägsna den permanenta magneten, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15.1 i direktiv 2012/19/EU.
 5. För produkter där de inbyggda permanentmagneterna uteslutande ingår i en eller flera elmotorer som ingår i produkten får de uppgifter som avses i punkt 4 b ersättas med uppgifter om var dessa elmotorer befinner sig, och de uppgifter som avses i punkt 4 c får ersättas med uppgifter om hur man kommer åt och tar bort elmotorerna, som omfattar åtminstone de olika etapperna för att avlägsna dem samt verktyg eller tekniker som krävs för att komma åt och avlägsna elmotorerna.
 6. För produkter som avses i punkt 3 för vilka det krävs ett produktpass enligt definitionen i förordning XX/XXXX [förordningen om ekodesign för hållbara produkter] enligt en annan unionslagstiftningsakt ska de uppgifter som avses i punkt 4 ingå i produktpasset.
 7. De uppgifter som avses i punkt 3 ska vara fullständiga, aktuella och korrekta och förbli tillgängliga under en period som minst motsvarar produktens normala livslängd plus tio år, även efter det att den ansvariga fysiska eller juridiska personen har blivit insolvent, likviderats eller upphört med sin verksamhet i unionen.

De uppgifter som avses i punkt 4 ska avse produktmodellen eller, om uppgifterna skiljer sig åt mellan olika enheter av samma modell, ett parti eller enhet. De uppgifter som avses i punkt 4 ska vara tillgängliga för materialåtervinnare, marknadskontrollmyndigheter och tullmyndigheter.
 8. Artikel 9.1 c och d och artiklarna 10 och 13 i förordning (EU).../... [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter], samt motsvarande definitioner i artikel 2 i den förordningen, ska gälla.

Innan en produkt som avses i punkt 3 släpps ut på marknaden ska fysiska eller juridiska personer säkerställa att den unika produktbeteckning som avses i punkt 4 laddas upp i det register som avses i [artikel 12.1] i förordning (EU).../... [förordningen om ekodesign för hållbara produkter].

Vid tillämpningen av första och andra stycket ska hänvisningarna till ”den tillämpliga delegerade akt som antagits i enlighet med artikel 4” i artikel 10 b och till ”delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 4” i artikel 10 f och artikel 13.2 i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrå, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter] läsas som hänvisningar till denna förordning.

9. Om informationskrav avseende återvinning av permanentmagneter fastställs i delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 4 i förordning XX/XXXX [Publikationsbyrå, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter] eller annan harmoniserad unionslagstiftning för någon av de produkter som förtecknas i punkt 1 ska dessa krav tillämpas i stället för bestämmelserna i denna artikel.
10. Produkter som främst utformats för försvars- eller rymdtillämpningar ska undantas från kraven i denna artikel.
11. För magnetkameror, motorfordon och lätta transportmedel som är typgodkända fordon i kategori L ska kraven i denna artikel tillämpas från och med den [Publikationsbyrå, för in datum: fem år efter det att denna förordning har trätt i kraft].
12. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 36 för att ändra bilaga VI i syfte att tillhandahålla eller uppdatera en förteckning över KN-nummer⁴⁹ och varubeskrivningar som motsvarar de produkter som avses i punkt 1 i syfte att underlätta tullmyndigheternas arbete med dessa produkter och de krav som anges i denna artikel och i artikel 28.

Artikel 28

Materialåtervunnet innehåll från permanentmagneter

1. Från antingen [Publikationsbyrå, för in datum: tre år efter den dag då denna förordning träder i kraft] eller två år efter ikraftträdandet av den delegerade akt som avses i punkt 2, beroende på vilket som infaller senast, ska varje fysisk eller juridisk person som släpper ut sådana produkter på marknaden som avses i artikel 27.1 och som innehåller en eller flera permanentmagneter som avses i artikel 27.1 b i–iii och för vilka den totala vikten av alla sådana permanentmagneter överstiger 0,2 kg, på en fritt tillgänglig webbplats offentliggöra andelen neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nickel och kobolt som återvunnits från avfall efter konsumentledet i de permanenta magneter som ingår i produkten.
2. Senast den [Publikationsbyrå, för in datum: två år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 36 för att komplettera denna förordning genom att fastställa regler för beräkning och kontroll av andelen neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nickel och kobolt som återvunnits från tillverkningsavfall eller avfall efter konsumentledet i de permanentmagneter som ingår i de produkter som avses i punkt 1.

⁴⁹ Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till förordning (EEG) nr 2658/87.

I beräknings- och kontrollreglerna ska det specificeras vilket som är det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse från de moduler som anges i bilaga II till beslut 768/2008/EG, med de anpassningar som krävs med hänsyn till de berörda produkterna. När kommissionen specificerar det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse ska den beakta följande kriterier:

- (a) Huruvida den berörda modulen är lämplig för produkttypen och står i proportion till det allmänintresse som eftersträvas.
- (b) Tillgången till kompetenta och oberoende tredje parter som kan utföra potentiella tredjepartsbedömningar av överensstämmelse.
- (c) Tillverkarens behov av att kunna välja mellan modulerna för kvalitetssäkring och produktcertifiering i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG, i de fall en tredje part måste delta.

3. Efter den 31 december 2030 får kommissionen anta delegerade akter som kompletterar denna förordning genom att fastställa minimiandelar för neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nickel och kobolt som återvunnits från avfall efter konsumentledet som måste finnas i den permanentmagnet som ingår i de produkter som avses i punkt 1.

De delegerade akter som avses i första stycket ska föreskriva övergångsperioder som är anpassade till svårigheten att anpassa de produkter som omfattas av åtgärden för att säkerställa överensstämmelse.

Den minimiandel som avses i första stycket ska baseras på en konsekvensbedömning, där följande beaktas:

- (a) Befintlig och prognostiserad tillgång på neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nickel och kobolt som återvunnits från avfall efter konsumentledet.
- (b) Den information som samlats in enligt punkt 1 och den relativa fördelningen av andelen återvunnet material i permanentmagneter som ingår i de produkter som avses i punkt 1 och som släpps ut på marknaden.
- (c) Tekniska och vetenskapliga framsteg, inklusive betydande förändringar av permanentmagneteknik som påverkar vilken typ av material som återvinns.
- (d) Det faktiska och potentiella bidraget från en minimiandel till unionens klimat- och miljömål.
- (e) Möjliga effekter på funktionen hos produkter som innehåller permanentmagneter.
- (f) Behovet av att förhindra oproportionerliga negativa effekter som fördyrar permanentmagneter och produkter som innehåller permanentmagneter.

4. Om informationskrav avseende återvunnet innehåll i permanentmagneter fastställs i delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 4 i förordning XX/XXXX [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter] eller annan harmoniserad unionslagstiftning för någon av de produkter som förtecknas i punkt 1 ska dessa krav tillämpas i stället för bestämmelserna i denna artikel.

5. Från och med den dag då kravet i punkt 1 börjar tillämpas ska fysiska och juridiska personer som erbjuder de produkter som avses i punkt 1 till försäljning, även

distansförsäljning, eller ställer ut dem i samband med kommersiell verksamhet, se till att deras kunder har tillgång till den information som avses i punkt 1 innan de ingår ett köpekontrakt.

Fysiska och juridiska personer som släpper ut sådana produkter som avses i punkt 1 på marknaden får inte tillhandahålla eller visa etiketter, märken, symboler eller påskrifter som kan vilseleda eller förvirra kunder med avseende på den information som avses i punkt 1. Produkter som främst utformats för försvars- eller rymdtillämpningar ska undantas från kraven i denna artikel.

6. För magnetkameror, motorfordon och lätta transportmedel som är typgodkända fordon i kategori L ska kraven i punkterna 1 och 6 tillämpas från och med fem år efter dagen för ikraftträdandet av den delegerade akt som avses i punkt 2.

AVSNITT 2

CERTIFIERING OCH MILJÖAVTRYCK

Artikel 29

Erkända system

1. Myndigheter eller organisationer som har utvecklat och övervakar certifieringssystem som rör kritiska råvarors hållbarhet (*systemägare*) kan ansöka om att få sina system erkända av kommissionen.

De ansökningar som avses i första stycket ska innehålla alla relevanta bevis för att kriterierna i bilaga IV är uppfyllda. Kommissionen ska ges befogenhet att anta genomförandeakter som specificerar den information som ansökningarna åtminstone ska innehålla. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 37.3.

2. Om kommissionen, på grundval av de bevis som lämnats i enlighet med punkt 1, fastställer att ett certifieringssystem uppfyller kriterierna i bilaga IV, ska den anta en genomförandeakt genom vilken systemet erkänns. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 37.3.
3. Kommissionen ska regelbundet kontrollera att de erkända systemen fortfarande uppfyller kriterierna i bilaga IV.
4. Ägare av erkända system ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om alla ändringar eller uppdateringar av erkända system. Kommissionen ska bedöma om sådana ändringar eller uppdateringar påverkar grunden för erkännandet och vidta lämpliga åtgärder.
5. Om det finns bevis för att ekonomiska aktörer som genomför ett erkänt system vid upprepade tillfällen eller i betydande omfattning har underlåtit att uppfylla kraven i systemet, ska kommissionen i samråd med ägaren av det erkända systemet undersöka om dessa fall tyder på brister i systemet som påverkar grunden för erkännandet och vidta lämpliga åtgärder.
6. Om kommissionen upptäcker brister i ett erkänt system som påverkar grunden för erkännandet, får den bevilja systemägaren en lämplig tidsfrist för att vidta korrigerande åtgärder.
7. Om systemägaren underlåter eller vägrar att vidta nödvändiga korrigerande åtgärder, och om kommissionen har fastställt att de brister som avses i punkt 6 innebär att

systemet inte längre uppfyller kriterierna i bilaga IV, ska kommissionen anta en genomförandeakt i syfte att återkalla erkännandet av systemet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 37.3.

8. Kommissionen ska upprätta ett register över erkända system och hålla det uppdaterat. Registret ska göras tillgängligt för allmänheten på en fritt tillgänglig webbplats.

Artikel 30

Deklaration om miljöavtryck

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 36 för att komplettera denna förordning genom att fastställa regler för beräkning och kontroll av miljöavtrycket för olika kritiska råvaror, i enlighet med bilaga V och med beaktande av vetenskapligt välgrundade bedömningsmetoder och relevanta internationella standarder. I beräknings- och kontrollreglerna ska det anges vilken påverkanskategori som är den viktigaste. Deklarationen om miljöavtryck ska begränsas till den påverkanskategorin.
2. Kommissionen får anta beräknings- och kontrollregler för en specifik kritisk råvara om den, efter att ha beaktat de olika relevanta miljöpåverkanskategorierna, har dragit slutsatsen att den berörda kritiska råvaran har ett betydande miljöavtryck och att en skyldighet att deklarerat miljöavtrycket för råvaran för den viktigaste påverkanskategorin, när den släpps ut på marknaden, är nödvändig och proportionell för att bidra till unionens klimat- och miljömål genom att underlätta försörjningen av kritiska råvaror med lägre miljöavtryck.
3. När kommissionen överväger om den skyldighet som avses i punkt 2 är nödvändig ska den beakta
 - (a) om och hur unionens klimat- och miljömål redan uppnås genom annan unionslagstiftning som är tillämplig på den kritiska råvaran i fråga,
 - (b) förekomsten och användningen av relevanta internationella standarder och riktlinjer, eller utsikterna att komma överens om sådana standarder på internationell nivå, samt hållbara metoder på marknaden, inklusive de frivilliga system som erkänns i enlighet med artikel 29,
 - (c) effektiviteten i strategiska partnerskap, strategiska projekt, handelsavtal och andra internationella instrument samt utåtriktad verksamhet som bedrivs av unionen för att uppnå unionens klimat- och miljömål.
4. Kommissionen ska göra en förhandsbedömning av konsekvenserna för att besluta huruvida en delegerad akt ska antas enligt punkt 1. Följande ska gälla för en sådan bedömning:
 - (a) Den ska grundas bland annat på samråd med
 - i) alla berörda parter, såsom industrin i senare led, små och medelstora företag och, i förekommande fall, hantverksindustrin, arbetsmarknadens parter, handlare, återförsäljare, importörer, miljöskyddsgrupper och konsumentorganisationer,
 - ii) tredjeländer vars handel med unionen kan påverkas avsevärt av denna skyldighet,
 - iii) nämnden.

- (b) Den ska säkerställa att sådana åtgärder inte förbereds, antas eller tillämpas i syfte att eller med verkan att skapa onödiga hinder för den internationella handeln och att de inte är mer handelsbegränsande än vad som är nödvändigt för att uppnå unionens klimat- och miljömål, med beaktande av möjligheten för leverantörer från tredjeländer att följa en sådan deklaration, så att de aggregerade handelsflödena och kostnaderna för kritiska råvaror inte påverkas oproportionerligt.
 - (c) Den ska bedöma om åtgärden skulle bidra till att uppnå unionens klimat- och miljömål utan att på ett oproportionerligt sätt påverka unionsindustrins förmåga att anskaffa den kritiska råvaran i fråga.
5. Varje fysisk eller juridisk person som släpper ut kritiska råvaror på marknaden för vilka kommissionen har antagit regler för beräkning och kontroll i enlighet med punkt 1 ska tillhandahålla en deklaration om miljöavtryck.
- Det krav som anges i första stycket ska gälla för varje enskild typ av kritiska råvara som släpps ut på marknaden och ska inte tillämpas på kritiska råvaror som ingår i mellan- eller slutprodukter.
6. Den deklaration om miljöavtryck som avses i punkt 5 ska innehålla följande uppgifter:
- (a) Namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och postadress för den ansvariga fysiska eller juridiska personen och, i förekommande fall, elektroniska kommunikationsmedel där de kan kontaktas.
 - (b) Uppgift om den typ av kritiska råvaror som deklarationen gäller.
 - (c) Uppgift om det land och den region där den kritiska råvaran utvunnits, förädlats, raffinerats och återvunnits, beroende på vad som är tillämpligt.
 - (d) Den kritiska råvarans miljöavtryck, beräknat i enlighet med de tillämpliga kontroll- och beräkningsregler som antagits i enlighet med punkt 1.
 - (e) Prestandaklass för den kritiska råvarans miljöavtryck, fastställd i enlighet med den tillämpliga delegerade akt som antagits i enlighet med punkt 7.
 - (f) En webblänk som går tillgång till en offentlig version av den undersökning som ligger till grund för resultaten i deklarationen om miljöavtryck.
7. Kommissionen får anta delegerade akter i enlighet med artikel 36 för att komplettera denna förordning genom att fastställa prestandaklasser för kritiska råvarors miljöavtryck, för vilka beräknings- och kontrollregler har antagits i enlighet med punkt 1, i enlighet med bilaga V.
8. Deklarationen om miljöavtryck ska göras tillgänglig på en fritt tillgänglig webbplats.
- Kommissionen ges befogenhet att anta en genomförandeakt som fastställer formatet för den deklaration om miljöavtryck som avses i punkt 5. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 37.3.
9. När fysiska och juridiska personer som erbjuder kritiska råvaror till försäljning, även distansförsäljning, eller ställer ut dem i samband med kommersiell verksamhet, ska de se till att deras kunder har tillgång till deklarationen om miljöavtryck innan de ingår ett köpekontrakt.
- Fysiska och juridiska personer som släpper ut kritiska råvaror på marknaden får inte tillhandahålla eller visa etiketter, märken, symboler eller påskrifter som kan vilseleda

eller förvirra kunder med avseende på den information som ingår i deklarationen om miljöavtryck.

AVSNITT 3

FRI RÖRLIGHET, ÖVERENSSTÄMMELSE OCH MARKNADSKONTROLL

Artikel 31

Fri rörlighet

1. Medlemsstaterna får inte, av skäl som rör information om återvinning eller återvunnet innehåll i permanentmagneter eller av skäl som rör information om miljöavtrycket av kritiska råvaror som omfattas av denna förordning, förbjuda, begränsa eller hindra tillhandahållande på marknaden eller ibruktagande av produkter som innehåller permanentmagneter eller kritiska råvaror som uppfyller kraven i denna förordning.
2. Medlemsstaterna får inte förhindra att produkter som innehåller permanentmagneter eller kritiska råvaror som inte uppfyller kraven i denna förordning visas vid mässor, utställningar, demonstrationer eller liknande evenemang, under förutsättning att en synlig skylt tydligt anger att sådana produkter eller material inte uppfyller kraven i denna förordning och att de inte kan tillhandahållas på marknaden förrän de överensstämmer med kraven.

Artikel 32

Överensstämmelse och marknadskontroll

1. Innan en produkt som omfattas av artikel 27 eller artikel 28 släpps ut på marknaden ska de ansvariga fysiska eller juridiska personerna se till att det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse har utförts och att den tekniska dokumentation som krävs har upprättats. Om en produkts överensstämmelse med de tillämpliga kraven har påvisats genom förfarandet för bedömning av överensstämmelse, ska de ansvariga fysiska eller juridiska personerna se till att en EU-försäkran om överensstämmelse har upprättats och CE-märkningen har anbringats.
2. Förfarandet för bedömning av överensstämmelse för produkter som omfattas av kraven i artikel 27 ska vara det förfarande som anges i bilaga IV till förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter], såvida inte dessa produkter också omfattas av kraven i artikel 28, i vilket fall förfarandet för bedömning av överensstämmelse ska vara det förfarande som anges i de beräknings- och kontrollregler som antagits i enlighet med artikel 28.2.
3. Kapitel IX och artiklarna 37, 38 och 39 i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter], samt motsvarande definitioner i artikel 2 i den förordningen, ska tillämpas med avseende på de krav som är tillämpliga på produkter som släpps ut på unionsmarknaden och som fastställs i artiklarna 27 och 28.
4. När det gäller marknadskontroll ska följande regler gälla:

- (a) Kapitel XII i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrå, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter], samt motsvarande definitioner i artikel 2 i den förordningen, ska tillämpas med avseende på de krav som är tillämpliga på produkter som släpps ut på unionsmarknaden och som fastställs i artiklarna 27, 28 och 30.
 - (b) Medlemsstaterna ska, utöver de krav på ekodesign som fastställs i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrå, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter], beakta kraven i artiklarna 27, 28 och 30 inom ramen för den handlingsplan som avses i artikel 59.1 i den förordningen.
 - (c) Artiklarna 60 och 61.1 i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrå, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter] ska också gälla för kraven i artiklarna 27, 28 och 30.
 - (d) Kommissionen ska, utöver de krav på ekodesign som fastställs i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrå, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter], inkludera information om kraven i artiklarna 27, 28 och 30 i den rapport som avses i artikel 61.2 och 61.3 i den förordningen.
 - (e) Vid genomförandet av artikel 62 i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrå, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter], ska den grupp för administrativt samarbete (Adco-grupp) som avses i den artikeln och kommissionen också beakta kraven i artiklarna 27, 28 och 30.
5. Vid tillämpning av punkterna 3 och 4 ska de relevanta delarna av förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrå, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter] tillämpas enligt följande:
- (a) Hänvisningar till ”krav på ekodesign i de tillämpliga delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 4” i artikel 37.1, ”krav i de tillämpliga delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 4” i artikel 63.1 och ”krav i den relevanta delegerade akt som antagits i enlighet med artikel 4” i artikel 63.5 i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrå, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter] ska tolkas som hänvisningar till kraven i artiklarna 27 och 28 i denna förordning.
 - (b) Hänvisningar till ”produkt som omfattas av en delegerad akt som antagits i enlighet med artikel 4” i artiklarna 37.3 och 63.1 i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrå, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter] ska tolkas som hänvisningar till ”produkter eller material som omfattas av kraven i artiklarna 27 och 28 i denna förordning”.
 - (c) Hänvisningar till ”bedömningar av överensstämmelse enligt de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 4” i artikel 41 och till ”bedömningar av överensstämmelse enligt relevanta delegerade akter som antagits enligt artikel 4” i artikel 45.10 i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrå, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter] ska läsas som en hänvisning till ”bedömningar av överensstämmelse som föreskrivs i de beräknings- och kontrollregler som antagits i enlighet med artikel 28.2 i denna förordning”.
 - (d) Hänvisningar till ”produkt som omfattas av de delegerade akt som antagits i enlighet med artikel 4” i artikel 53.1 i förordning (EU) 2023/xxx

[Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter] ska läsas som en hänvisning till ”förfaranden för bedömning av överensstämmelse som föreskrivs i de beräknings- och kontrollregler som antagits i enlighet med artikel 28.2 i denna förordning”.

6. Denna artikel ska inte tillämpas på produkter som omfattas av typgodkännande enligt förordning (EU) 2018/858 och förordning (EU) nr 168/2013.

Kapitel 6

Strategiska partnerskap

Artikel 33

Strategiska partnerskap

1. Nämnden ska regelbundet diskutera följande:
 - (a) I vilken utsträckning strategiska partnerskap som ingås av unionen bidrar till
 - i) att förbättra unionens försörjningstrygghet,
 - ii) det riktmärke som anges i artikel 1.2 b,
 - iii) att förbättra samarbetet längs värdekedjan för kritiska råvaror mellan unionen och partnerländerna.
 - (b) Samstämmighet och potentiella synergier mellan medlemsstaternas bilaterala samarbete med relevanta tredjeländer och de åtgärder som unionen genomför inom ramen för strategiska partnerskap.
 - (c) Vilka tredjeländer som bör prioriteras när man ingår strategiska partnerskap, med hänsyn till
 - i) hur de skulle kunna bidra till försörjningstryggheten, med beaktande av ett tredjelands potentiella mineralreserver samt utvinnings-, förädlings- och materialåtervinningskapacitet som har samband med kritiska råvaror,
 - ii) huruvida ett tredjelands regelverk säkerställer övervakning, förebyggande och minimering av miljöpåverkan, användningen av socialt ansvarsfulla metoder, inbegripet respekt för mänskliga rättigheter och arbetstagarrättigheter och meningsfull dialog med lokalsamhällen, användningen av transparenta affärsmetoder och förebyggande av negativa konsekvenser för hur den offentliga förvaltningen fungerar och för rättsstatsprincipen,
 - iii) huruvida det finns befintliga samarbetsavtal mellan ett tredjeland och unionen och, när det gäller tillväxtmarknader och utvecklingsekonomier, potentialen för genomförandet av Global Gateway-investeringsprojekt,
 - iv) för tillväxtmarknader och utvecklingsekonomier, huruvida och på vilket sätt ett partnerskap skulle kunna bidra till lokalt mervärde och vara till ömsesidig nytta för partnerlandet och unionen.
2. Nämnden ska, inom ramen för punkt 1 och i den mån det gäller tillväxtmarknader och utvecklingsekonomier, säkerställa samarbete med andra relevanta

samordningsforum, inklusive de som inrättats som en del av Global Gateway-strategin.

3. Medlemsstaterna ska

- a) samordna med kommissionen för att säkerställa samstämmighet mellan sitt bilaterala samarbete med relevanta tredjeländer och unionens icke-bindande strategiska partnerskap med tredjeländer, vars tillämpningsområde minst omfattar värdekedjan för kritiska råvaror,
- b) stödja kommissionen i genomförandet av de samarbetsåtgärder som anges i de strategiska partnerskapen.

Kapitel 7

Styrning

Artikel 34

Europeiska nämnden för kritiska råvaror

1. Europeiska nämnden för kritiska råvaror inrättas härmed.
2. Nämnden ska utföra de uppgifter som anges i denna förordning.

Artikel 35

Sammansättning och funktionssätt för den europeiska nämnden för kritiska råvaror

1. Nämnden ska bestå av medlemsstaterna och kommissionen. Den ska ledas av kommissionen.
2. Varje medlemsstat ska utse en företrädare på hög nivå till nämnden. När det är relevant med avseende på verksamhet och sakkunskap får en medlemsstat ha olika företrädare för olika uppgifter som rör nämndens arbete. Varje medlem av nämnden ska ha en suppleant.
3. Nämnden ska på förslag av kommissionen anta sin arbetsordning, med enkel majoritet av medlemmarna.
4. Nämnden ska sammanträda regelbundet för att effektivt kunna utföra de uppgifter som anges i denna förordning. Vid behov ska nämnden sammanträda på en motiverad begäran av kommissionen.

Nämnden ska sammanträda minst

- (a) var tredje månad för bedömning av ansökningar för strategiska projekt enligt kapitel 3 avsnitt 1,
- (b) var sjätte månad för utveckling av övervakning enligt kapitel 4,
- (c) en gång om året för att diskutera framstegen i genomförandet av medlemsstaternas skyldigheter i samband med undersökningsarbete enligt kapitel 3 avsnitt 4, även mot bakgrund av uppdateringar av förteckningarna över kritiska eller strategiska råvaror.

5. Kommissionen ska bistå nämnden genom ett verkställande sekretariat som ger tekniskt och logistiskt stöd.
6. Nämnden får inrätta ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper som arbetar med specifika frågor och uppgifter.

Nämnden ska inrätta åtminstone inrätta följande ständiga arbetsgrupper:

- (a) En arbetsgrupp för att diskutera och samordna finansieringen av strategiska projekt enligt artikel 15. Företrädare för nationella utvecklingsbanker och utvecklingsinstitutioner, europeiska institutioner för utvecklingsfinansiering, Europeiska investeringsbanksgruppen, andra internationella finansieringsinstitutioner, inklusive Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling och, i förekommande fall, privata finansinstitut ska bjudas in som observatörer.
 - (b) En arbetsgrupp som sammanför nationella geologiska institut eller undersökningar eller, i avsaknad av ett sådant institut eller en sådan undersökning, den relevanta nationella myndighet som ansvarar för allmänt undersökningsarbete, i syfte att bidra till samordningen av de nationella undersökningsprogram som avses i artikel 18.
 - (c) En arbetsgrupp som sammanför nationella försörjnings- och informationsbyråer för kritiska råvaror eller, i avsaknad av ett sådant organ, den relevanta nationella myndighet som ansvarar för frågan, i syfte att bidra till de övervakningsuppgifter som anges i artikel 19.
 - (d) En arbetsgrupp som sammanför de nationella räddningstjänster och myndigheter som har ansvar för strategiska lager eller, om sådana saknas, den relevanta nationella myndighet som ansvarar för frågan, i syfte att bidra till de övervakningsuppgifter som anges i artikel 22.
7. Nämnden ska bjuda in företrädare för Europaparlamentet att delta som observatörer vid sina möten, inklusive möten i de ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper som avses i punkt 6.

När så är lämpligt får nämnden bjuda in experter, andra tredje parter eller företrädare för tredjeländer att delta i möten i de ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper som avses i punkt 6, att delta som observatörer eller att lämna skriftliga bidrag.

När nämnden utföra sina arbetsuppgifter ska den, när så är lämpligt, säkerställa samordning, samarbete och informationsutbyte med relevanta strukturer för krishantering och krisberedskap som inrättats enligt unionsrätten.
 8. Nämnden ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa en säker hantering och behandling av konfidentiell och kommersiellt känslig information.
 9. Nämnden ska göra sitt yttersta för att samförstånd ska nås.

Kapitel 8

Delegerade befogenheter och kommittéförfarande

Artikel 36

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.2, 4.2, 5.2, 27.12, 28.2, 30.1 och 30.5 ges till kommissionen för en period på åtta år från och med den [Publikationsbyrån, för in datum: en månad efter det att denna förordning har trätt i kraft]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på sex år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.2, 4.2, 5.2, 27.12, 28.2, 30.1 och 30.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. Samrådet med medlemsstaternas experter ska äga rum efter samrådet enligt artikel 14.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.2, 4.2, 5.2, 27.12, 28.2, 30.1 och 30.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period får förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 37

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för genomförandet av [OP, för in hänvisning till denna akt]. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Kapitel 9

Ändringar

Artikel 38

Ändring av förordning (EU) 2018/1724

Förordning (EU) 2018/1724 ska ändras på följande sätt:

- (1) I bilaga I ska en ny rad läggas till i den första kolumnen: ”S. Projekt för kritiska råvaror”.
- (2) I bilaga I ska följande punkter läggas till i den andra kolumnen i raden ”S. Projekt för kritiska råvaror”:
 - ”1. Uppgifter om processen för tillståndsgivning”
 - ”2. Uppgifter om finansierings- och investeringstjänster”
 - ”3. Uppgifter om finansieringsmöjligheter på unionsnivå eller medlemsstatsnivå”
 - ”4. Uppgifter om tjänster för affärsstöd, vilket innefattar men inte är begränsat till, deklaration av bolagsskatt, lokal skattelagstiftning och arbetsrätt”
- (3) I bilaga II ska en ny rad läggas till i den första kolumnen: ”Projekt för kritiska råvaror”.
- (4) I bilaga II ska följande punkter läggas till i den andra kolumnen i raden ”Projekt för kritiska råvaror”:
 - ”Förfarande som rör alla relevanta administrativa tillstånd att planera, bygga och driva projekt för kritiska råvaror, däribland bygglov, kemikalietillstånd och tillstånd för nätanslutning samt miljöbedömningar och miljötillstånd där sådana krävs, och som omfattar även alla administrativa ansökningar och förfaranden”.
- (5) I bilaga II ska följande punkt läggas till i den tredje kolumnen i raden ”Projekt för kritiska råvaror”:
 - ”Alla resultat som rör förfarandena, från godkännande av ansökningens giltighet till anmälan av det övergripande beslutet om utfallet av förfarandet av den ansvariga nationella behöriga myndigheten”.
- (6) I bilaga III ska följande punkt läggas till:
 - ”9. Nationella behöriga myndigheter som avses i artikel 8.1 i [Publikationsbyrån, för in hänvisning till denna förordning]”.

Artikel 39

Ändring av förordning (EU) 2019/1020

Förordning (EU) 2019/1020 ska ändras på följande sätt:

- 1) I artikel 4.5 ska texten ”(EU) 2016/425 (35) och (EU) 2016/426 (36)” ersättas med följande: ”(EU) 2016/425 (*), (EU) 2016/426 (**) och [(EU) [...]] [år då denna förordning antogs]/... (***)].

- 2) I bilaga I ska följande punkt läggas till: ”X [Publikationsbyrå, för in nästa nummer i ordningen] Förordning (EU).../... om inrättande av en ram för att säkerställa en trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror och om ändring av förordning (EU) 2019/1020 [Publikationsbyrå, för in uppgifter om offentliggörande av denna förordning], i den mån den rör kraven i artiklarna 27, 28 eller 30 i den förordningen.”.

Artikel 40

Ändring av förordning (EU) 2018/858

Bilaga II till förordning (EU) 2018/858 ska ändras på följande sätt:

I del I ska följande post läggas till i tabellen:

[Publikationsbyrå, för in nästa nummer i ordningen under rubrik G]	Cirkularitetsskrav för permanent magneter	Förordning (EU) XX/XXXX [Publikationsbyrå, för in uppgifter om offentliggörande i EUT av denna förordning]	X	X	X	X	X	X							X	X
--	---	---	---	---	---	---	---	---	--	--	--	--	--	--	---	---

Artikel 41

Ändring av förordning (EU) 168/2013

Bilaga II till förordning (EU) 168/2013 ska ändras på följande sätt:

I del I ska följande post läggas till i tabellen:

[Publikationsbyrå, för in nästa nummer i ordningen under rubrik C1]	Cirkularitetsskrav för permanent magneter	Förordning (EU) XX/XXXX [Publikationsbyrå, för in uppgifter om offentliggörande i EUT av denna förordning]	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Kapitel 10

Slutbestämmelser

Artikel 42

Övervakning av framstegen

1. Kommissionen ska, med beaktande av nämndens råd, övervaka framstegen mot de mål som anges i artikel 1.2 och minst vart tredje år offentliggöra en rapport om unionens framsteg när det gäller att uppnå dessa mål.

Den första rapporten ska utarbetas senast den [Publikationsbyrån, för in datum: fyra år efter det att denna förordning har trätt i kraft].

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska innehålla kvantitativ information om omfattningen av unionens framsteg mot de riktmärken som anges i artikel 1.2 a och b.

Artikel 43

Rapportering av medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna ska varje år sända en rapport till kommissionen med de uppgifter som avses i artiklarna 18.4, 20.1, 20.2, 21.1, 22.5 och 25.6. Den första rapporten ska sändas in senast den [Publikationsbyrån, för in datum: ett år efter det att denna förordning har trätt i kraft].
2. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa en mall för de rapporter som avses i punkt 1. I mallen får det anges hur de uppgifter som avses i punkt 1 ska uttryckas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 37.2.
3. Uppgifterna i de rapporter som avses i punkt 1 ska behandlas i enlighet med artikel 44.

Artikel 44

Behandling av konfidentiella uppgifter

1. Uppgifter som inhämtats vid tillämpningen av denna förordning får endast användas för de ändamål som anges i denna förordning och ska skyddas av relevant unionslagstiftning och nationell lagstiftning.
2. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa skyddet av handels- och affärshemligheter och andra känsliga, konfidentiella och säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som inhämtats och genererats vid tillämpningen av denna förordning, bland annat rekommendationer och åtgärder som ska vidtas, i enlighet med unionsrätten och respektive nationell rätt.
3. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa att det inte beslutas att klassificerade uppgifter som tillhandahållits eller utbytts inom ramen för denna förordning ska placeras på en lägre säkerhetsskyddsklassificeringsnivå eller att de inte längre ska vara säkerhetsskyddsklassificerade utan föregående skriftligt medgivande från upphovsmannen.
4. Om en medlemsstat bedömer att presentationen av aggregerade uppgifter inom ramen för artikel 21 ändå kan äventyra dess nationella säkerhetsintressen, får den motsätta sig kommissionens presentation genom ett motiverat meddelande.
5. Kommissionen och de nationella myndigheterna, deras tjänstemän, anställda och andra personer som arbetar under dessa myndigheters tillsyn ska säkerställa att de uppgifter som de inhämtar vid utförandet av sina uppgifter och sin verksamhet behandlas konfidentiellt. Denna skyldighet gäller även alla företrädare för

medlemsstaterna, observatörer, experter och andra deltagare som deltar i nämndens sammanträden i enlighet med artikel 35.

Artikel 45

Sanktioner

Tolv månader efter det att denna förordning har trätt i kraft ska medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder utan dröjsmål samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

Artikel 46

Utvärdering

1. Senast den [Publikationsbyrå, för in datum: fem år efter det att denna förordning har trätt i kraft] ska kommissionen genomföra en utvärdering av denna förordning mot bakgrund av dess mål och lägga fram en rapport om detta för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.
2. I den rapport som avses i punkt x ska det åtminstone bedömas om det är lämpligt att fastställa övre gränsvärden för miljöavtryck för kritiska råvaror för vilka beräknings- och kontrollregler har antagits.

Artikel 47

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslagets eller initiativets titel

1.2 Berörda politikområden

1.3 Förslaget eller initiativet avser

1.4 Mål

1.4.1 Allmänt/allmänna mål:

1.4.2 Specifikt/specifika mål:

1.4.3 Verkan eller resultat som förväntas

1.4.4 Prestationsindikatorer

1.5 Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1 Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

1.5.2 Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

1.5.3 Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

1.5.4 Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

1.5.5 En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

1.6 Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

1.7 Planerad(e) genomförandemetod(er)

2. FÖRVALTNING

2.1 Regler om uppföljning och rapportering

2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1 Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

2.2.2 Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

2.2.3 Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

- 3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET**
- 3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel**
- 3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen**
 - 3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.2 Beräknad output som finansieras med driftsanslag*
 - 3.2.3 Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen*
 - 3.2.3.1 Beräknat personalbehov*
 - 3.2.4 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5 Bidrag från tredje part*
- 3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna**

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslaget eller initiativets titel

Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för att säkerställa en trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror (akten om kritiska råvaror)

1.2 Berörda politikområden

Den europeiska gröna given
Ett Europa rustat för den digitala tidsåldern
Ett starkare Europa i världen

1.3 Förslaget eller initiativet avser

■ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁵⁰

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4 Mål

1.4.1 Allmänt/allmänna mål:

Det allmänna målet för akten om kritiska råvaror är att säkerställa en tryggad tillgång till kritiska råvaror för EU och samtidigt stimulera utvecklingen av hållbara försörjningskällor. Detta bidrar i slutändan till ekonomisk tillväxt och hög levnadsstandard i EU, förhindrar störningar och svårigheter på den europeiska inre marknaden och ökar de europeiska företagens konkurrenskraft, samtidigt som EU:s roll för att främja hållbar utveckling och miljöskydd globalt inte försummas.

1.4.2 Specifikt/specifika mål:

Specifikt mål nr...

- Stärka de olika leden i värdekedjan för strategiska råvaror.
- Diversifiera unionens import av råvaror.
- Förbättra unionens kapacitet att övervaka och minska riskerna för störningar i försörjningen av kritiska råvaror.
- Säkerställa fri rörlighet för kritiska råvaror som släpps ut på unionsmarknaden och samtidigt säkra en hög miljöskyddsnivå genom att förbättra dessa råvarors cirkularitet och hållbarhet.

1.4.3 Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

⁵⁰

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

Det förväntade resultatet av akten om kritiska råvaror är en trygg försörjning av kritiska råvaror och stärkt EU-kapacitet längs värdekedjan för dessa råvaror. Akten kommer att ge incitament till ytterligare utveckling av hållbara försörjningskällor för att uppnå EU:s strategiska ambitioner, särskilt den gröna och den digitala omställningen och stärkta försvarsinvesteringar.

Ytterligare uppgifter, kartläggning och undersökningsprogram avseende EU:s mineralresurser kommer att bidra till konkurrenskraften i värdekedjan; genom ytterligare information minskas företagets risker i de tidiga skedena av undersökningsarbetet, vilket bidrar till ökade investeringar i senare led i värdekedjan.

Genom att projekt pekats ut som strategiska projekt, med effektiviserade tillståndsförfaranden och bättre tillgång till finansiering, stärks stödet för de kritiska råvarornas värdekedja i EU och i tredjeländer, och skapas en tryggare framtida försörjning av kritiska råvaror för användare i senare led i EU. Detta kommer att ge ett tydligt mervärde för den inre marknadens funktion och ha positiva ekonomiska effekter för producenter av kritiska råvaror och sektorer i senare led genom att säkerställa industrins resiliens och stödja utvecklingen av EU:s värdekedja för kritiska råvaror. De sociala konsekvenserna för sysselsättningen och sammanhållningen i EU:s regioner kommer också att vara positiva.

Genom akten om kritiska råvaror kommer övervakningskapaciteten och riskbedömningen inför kriser att utvecklas. Ett styrningssystem med en särskild nämnd för kritiska råvaror, ett nätverk med medlemsstaternas myndigheter och intern kapacitet inom kommissionen kommer att stödja EU:s värdekedja för kritiska råvaror. Företagen kommer direkt att gynnas av att information om leveransrisker regelbundet offentliggörs i form av en resultattavla med övervakningsinformation som ger dem möjlighet för att anpassa sina begränsningsstrategier. Åtgärderna för övervakning och riskbedömning, såsom EU-stresstester, kommer att skapa krav från myndigheter och företag på inköp av säkra kritiska råvaror.

Den strategiska lagerhållningen rör samordningen av nationella strategiska lager av strategiska råvaror. Samordningen kommer att uppmuntra medlemsstaterna att stärka sina strategiska lager och öka säkerheten för de företag vars värdekedja omfattar strategiska råvaror. Den europeiska dimensionen i denna samordning innebär att överlappningar undviks och bygger på synergieffekter mellan nationella strategiska lager. Denna samordning av nationella lager inför eventuella kriser kommer också att ge en bättre krisberedskap i den händelse en bevaknings- eller krishanteringsmekanism aktiveras som kan omfatta råvaror.

För att säkerställa företagets riskberedskap ska en särskild grupp av stora företag som berörs av åtgärderna göra investeringar i sin resiliens och ta hänsyn till de verkliga kostnaderna för produktionen av strategiska råvaror genom att de regelbundet utför revisioner av och stresstestar sina leveranskedjor om dessa innefattar vissa strategiska råvaror.

Åtgärder för gemensamma inköp kommer att göra det möjligt för nationella myndigheter eller ekonomiska aktörer att agera gemensamt när de köper in strategiska råvaror.

Utvecklingen av en mer hållbar produktion av kritiska råvaror stöds genom bestämmelser för att utveckla cirkulariteten på marknaderna för kritiska råvaror. I förslaget fastställs bestämmelser för i synnerhet återvinning, insamling och behandling av uttjänta produkter och avfallsflöden som innehåller kritiska råvaror,

för att stödja utvecklingen av tekniken och marknaderna för återvinning och främja användningen av sekundära kritiska råvaror i tillverkningen. Åtgärder inriktas också på återvinning av kritiska råvaror från stängda och övergivna avfallsanläggningar. Bestämmelser om miljöavtrycksdeklarationer och annan information om de kritiska råvaror som släpps ut på unionsmarknaden ingår också.

Genom förordningen inrättas en europeisk nämnd för kritiska råvaror som samlar bästa tillgängliga expertis inom kommissionen och medlemsstaterna för att analysera och övervaka marknaderna, bedöma risker och ge råd om begränsningsstrategier, ge stöd till strategiska projekt och samordna strategisk lagerhållning. Nämnden kommer också att diskutera prioriteringarna och målen för strategiska partnerskap med tredjeländer som omfattar råvaror och samordningen av dessa partnerskap med liknande partnerskap som ingåtts av medlemsstaterna.

1.4.4 *Prestationsindikatorer*

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

- Mängden uppgifter om och kartor över EU:s mineralresurser som tas fram i medlemsstaterna.
- Antalet strategiska projekt som finansieras i EU och utomlands längs värdekedjan för kritiska råvaror.
- Den totala volymen av de investeringar i kritiska råvaror som görs av företag som är verksamma i EU, med beaktande av det segment i värdekedjan där de är verksamma.
- Övervakningsuppgifter om projektutveckling, utveckling av efterfrågan och utbud och handelsflöden i fråga om kritiska råvaror.
- Mängden strategiska lager på nationell nivå.
- Mängden och procentandelen kritiska råvaror materialåtervunnits. Den mängd sekundära kritiska råvaror som används i nya produktionsprocesser.

1.5 **Grunder för förslaget eller initiativet**

1.5.1 *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Förordningen bör tillämpas fullt ut dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Vissa åtgärder behöver dock vidtas på förhand för att förbereda förordningens genomförande. Nämnden bör inrättas och medlemsstaterna bör ha utsett en kontaktpunkt inför dess sammanträde. När förordningen träder i kraft bör nämnden vara fullt operativ.

Insamling av information från företrädare för företag längs de kritiska råvarornas värdekedja bör redan vara igång, och medlemsstaterna bör redan ha diskuterat och genomfört övervakning av värdekedjan.

- 1.5.2 *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på unionsnivå” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante)

Ingen enskild medlemsstat kan på ett effektivt sätt ta itu med de växande leveransriskerna för kritiska råvaror, inte minst på grund av att enskilda medlemsstater kan sakna geologiska förekomster och de betydande stordriftsfördelarna i de kritiska råvarornas värdekedja. Åtgärderna i detta initiativ skulle inte vara lika effektiva om de genomfördes av medlemsstaterna på egen hand, eftersom de problem som hanteras rör den inre marknaden som helhet. De är inte begränsade till enskilda medlemsstater eller till en grupp av medlemsstater, utan rör EU:s industriella bas och den EU-omfattande värdekedjan för kritiska råvaror. Det är också osannolikt att åtgärder enbart på medlemsstatsnivå räcker för att tillgodose behoven i de nära sammanflätade leveranskedjorna på den inre marknaden.

Förväntat mervärde för unionen (ex post)

Åtgärder på EU-nivå är nödvändiga för att skapa stordriftsfördelar och för att begränsa eller undvika en fragmentering av insatserna och den ineffektivitet detta leder till. I enlighet med denna logik är de föreslagna åtgärderna inriktade på områden där det finns ett påvisbart mervärde med att agera på unionsnivå, eftersom de insatser som krävs har så stor skala och bredd och måste ske snabbt. Exempel:

- Åtgärder för att mobilisera investeringar i projekt om kritiska råvaror längs värdekedjan kan utformas och samordnas effektivast på unionsnivå, med tanke på omfattningen av de investeringar som krävs och eftersom den kapacitet som de leder till bör gynna hela den inre marknaden.
- Åtgärder för att förbättra övervakningsförmågan blir effektivare på unionsnivå än utan samordning. Medlemsstaterna och kommissionen kommer tillsammans att få bättre möjligheter att förutse leveransstörningar än genom ett lapptäcke av nationella insatser. Den ram som föreslås bör möjliggöra en effektivare fördelning av uppgifter och ett utbyte av relevant information för att förhindra dubbelarbete.

- 1.5.3 *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

För många av dessa kritiska råvaror är EU för närvarande nästan uteslutande beroende av import, och ännu viktigare är att leverantörerna av denna import är starkt koncentrerade och att de största leverantörerna i många fall är exponerade för betydande miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker.

I vissa fall står ett enda land för mer än 90 % av försörjningen, till exempel Kina när det gäller lätta sällsynta jordartsmetaller, tunga sällsynta jordartsmetaller, gallium och magnesium, och Turkiet när det gäller bor. För ungefär en tredjedel av de mineraler som ingått i kriticitetsbedömningen och hälften av de kritiska råvarorna är EU:s försörjning mer koncentrerad än den globala tillgången (för bauxit, borat och mangan). Koncentrationen tilltar längs värdekedjan och är i förädlingsledet ännu mer koncentrerad än i utvinningsledet för vissa råvaror som litium, magnesium och germanium. Kina kontrollerar 56 % av den globala kapaciteten för raffinerat litium, 60 % för raffinerat kobolt och 58 % för raffinerat mangan. Förutom att försörjningen är koncentrerad till enskilda länder har vissa aktörer ökat sin dominans över den

globala värdekedjan genom att skaffa sig kontroll över ekonomisk verksamhet och tillgångar i tredjeländer, såsom Kina, som kontrollerar koboltgruvor i Kongo (kinesiska aktieägare kontrollerar två företag i Kongo som tillsammans står för 13,8 % av världens produktion av kobolt).

Denna koncentration innebär geopolitiska risker för EU:s försörjningstrygghet.

1.5.4 *Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*

För att framgångsrikt genomföra de åtgärder som planeras i akten om kritiska råvaror kommer synergier att fortsätta utvecklas genom de insatser som unionen och medlemsstaterna för närvarande stöder genom program och åtgärder inom forskning och innovation kring kritiska råvaror och inom utveckling av delar av försörjningskedjan. Bland dessa ingår i synnerhet ramprogrammet Horisont Europa, med syftet att stödja forsknings- och innovationsutveckling för att bidra med innovativa lösningar i värdekedjan för kritiska råvaror.

För att utveckla en hållbar värdekedja för kritiska råvaror i Europa skulle följande kunna vara tänkbara stödkällor på europeisk nivå och medlemsstatsnivå:

- Utnyttjande av faciliteten för återhämtning och resiliens från medlemsstaternas sida för att bidra till nödvändiga investeringar.
- Horisont Europa.
- Innovationsfonden, för åtgärder till stöd för investeringar inom kritiska råvaror, i synnerhet materialåtervinning.
- Regionala utvecklings- och sammanhållningsfonder och Fonden för en rättvis omställning.
- EFHU+-garantiinstrumentet.
- Instrumentet Europa i världen (särskilt garanti- och blandfinansieringsinstrumenten inom EFHU+) och instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA).
- Instrumentet för tekniskt stöd.
- Programmet för den inre marknaden.

Det föreslagna initiativet kan ses mot bakgrund av följande nyligen aviserade europeiska strategier och prioriteringar:

- Industristrategin.
- Återhämtningsplanen för Europa.
- REPowerEU.
- Den gröna given.
- Forskning och innovation inom ramen för det föreslagna Horisont Europa-programmet, pelare

II, kluster 4 ”Digitala frågor, industri och rymden”, som syftar till att ge konkreta bidrag till tre övergripande EU-politikområden:

”Ett Europa rustat för den digitala tidsåldern”,

”En ekonomi för människor”, och ”Den europeiska gröna given”.
--

1.5.5 *En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

Ej tillämpligt

1.6 Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

☐ begränsad varaktighet

- ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

☒ obegränsad varaktighet

- Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7 Planerad(e) genomförandemetod(er)⁵¹

☒ Direkt förvaltning som sköts av kommissionen

- ☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer
- ☐ av genomförandeorgan

☐ Delad förvaltning med medlemsstaterna

☐ Indirekt förvaltning genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har tilldelats tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har tilldelats tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i EU-fördraget och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten.
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

--

⁵¹ Närmare förklaringar av de olika genomförandemetoderna med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på webbplatsen Budgpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>

2. FÖRVALTNING

2.1 Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Enligt förordningen ska en nämnd med rådgivande funktioner inrättas. Kommissionen kommer att ingå i nämnden. Övervakning, samordning av strategiska lager och urval av strategiska projekt kommer att genomföras med stöd av nämnden.

2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1 *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Genom förordningen införs en ny politisk ram för att attrahera investeringar och utveckla en värdekedja för kritiska råvaror i unionen. Genom förordningen införs harmoniserade regler för en samordnad strategi för övervakning, rapportering och riskbedömning av strategiska råvaror.

Dessa nya regler kräver en enhetlighetsmekanism för gränsöverskridande tillämpning av skyldigheterna enligt denna förordning och samordning av de nationella myndigheternas och kommissionens verksamhet genom nämnden.

2.2.2 *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Den nämnd som inrättas genom förordningen har en rådgivande roll. Riskerna begränsas genom att kommissionen ingår i nämnden och ansvarar för dess sekretariat. Kommissionen kommer att delta i nämndens sammanträden, bidra till nämndens uppgifter och se till att de följs upp.

2.2.3 *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Ej tillämpligt

2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Ej tillämpligt

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff. ⁵²	från Efta-länder ⁵³	från kandidatländer och potentiella kandidater ⁵⁴	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
	03.020101	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidatländer och potentiella kandidater	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁵² Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁵³ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁵⁴ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	1	Inre marknaden, innovation och digitalisering
------------------------------------	---	---

GD: GROW			År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
○ Driftsanslag										
03.020101 ⁵⁵	Åtaganden	(1a)	0,8	0,8	0,8	0,8				3,2
	Betalningar	(2a)	0,8	0,8	0,8	0,8				3,2
03.0202	Åtaganden	(1b)								
	Betalningar	(2b)								
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ⁵⁶										
Budgetrubrik		(3)								
TOTALA anslag för GD GROW	Åtaganden	=1a+1b +3	0,8	0,8	0,8	0,8				3,2
	Betalningar	=2a+2b	0,8	0,8	0,8	0,8				3,2

⁵⁵ Enligt den officiella kontoplanen.

⁵⁶ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

		+3								
--	--	----	--	--	--	--	--	--	--	--

○ TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
○ TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag under RUBRIK 1 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6	0,8	0,8	0,8	0,8				3,2
	Betalningar	=5+6	0,8	0,8	0,8	0,8				3,2

Upprepa avsnittet ovan om flera rubriker avseende driftsanslag i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

○ TOTALA driftsanslag (alla rubriker avseende driftsanslag)	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program (alla driftsrelaterade rubriker)		(6)								
TOTALA anslag under RUBRIKerna 1 till 6 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+6								
	Betalningar	=5+6								

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	----------------------------------

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i [bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt](#) (bilaga 5 till kommissionens beslut om interna bestämmelser för genomförandet av kommissionens avsnitt av Europeiska unionens allmänna budget), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
GD: GROW									
○ Personalresurser		1,392	2,167	3,912	3,912				11,383
○ Övriga administrativa utgifter		0,212	0,212	0,213	0,213				0,850
TOTALT GD GROW		1,604	2,379	4,125	4,125				12,233
GD ENV									
○ Personalresurser		0,171	0,342	0,513	0,513				1,539
○ Övriga administrativa utgifter									
TOTALT GD ENV		0,171	0,342	0,513	0,513				1,539
GD INTPA									
○ Personalresurser		0,171	0,342	0,342	0,342				1,197
○ Övriga administrativa utgifter									
TOTALT GD INTPA		0,171	0,342	0,342	0,342				1,197

TOTALA anslag under RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	1,946	3,063	4,980	4,980				14,969
--	--	-------	-------	-------	-------	--	--	--	---------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
TOTALA anslag under RUBRIK 1 till 7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	2,746	3,863	5,780	5,780				18,169
	Betalningar	2,746	3,863	5,780	5,780				18,169

3.2.2 Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och output			År 2024		År 2025		År 2026		År 2027		För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						TOTALT	
	OUTPUT																	
	↓	Typ ⁵⁷	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal
SPECIFIKT MÅL nr 1 ⁵⁸ ...																		

⁵⁷ Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).
⁵⁸ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

- Output																	
- Output																	
- Output																	
Delsumma för specifikt mål nr 1																	
SPECIFIKT MÅL nr 2...																	
- Output																	
Delsumma för specifikt mål nr 2																	
TOTALT																	

3.2.3 Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	TOTALT
--	------------	------------	------------	------------	---	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	1,734	2,851	4,767	4,767				14,119
Övriga administrativa utgifter	0,212	0,212	0,213	0,213				0,850
Delsumma för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	1,946	3,063	4,980	4,980				14,969

Utanför RUBRIK 7⁵⁹ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Andra utgifter av administrativ natur								
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								

TOTALT	1,946	3,063	4,980	4,980				14,969
---------------	-------	-------	-------	-------	--	--	--	--------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁵⁹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.1 Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
O Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	8	14	22	22			
20 01 02 03 (vid delegationer)							
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
O Extern personal (i heltidsekvivalenter) ⁶⁰							
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)	4	5	11	11			
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
XX 01 xx yy zz ⁶¹							
01 01 01 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
01 01 01 12 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT	12	19	33	33			

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Fullständigt genomförande av akten om kritiska råvaror • 5 heltidsekvivalenter för att säkerställa förvaltning och samordning: ○ 2 heltidsekvivalenter som arbetar med politisk samordning och utarbetande av delegerade akter och genomförandeakter ○ 2 heltidsekvivalenter som ansvarar för styrningsstrukturens sekretariat ○ 1 heltidsekvivalent för att hantera administration av studier och kontrakt
--------------------------------------	---

⁶⁰ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁶¹ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

	• 10 heltidsekvivalenter för genomförande av övervaknings-, datainsamlings- och riskbedömningsuppgifter, som kan delas upp enligt följande: ◦ 7 heltidsekvivalenter för marknadsövervakning och rapportering om strategiska och kritiska råvaror ◦ 2 heltidsekvivalenter för samordning av information från medlemsstaterna ◦ 1 heltidsekvivalent för uppbyggnad och uppdatering av databasen över alla insamlade uppgifter och all information inom övervakning, projekt, medlemsstater osv. • 11 heltidsekvivalenter för politiska åtgärder, som kan delas upp enligt följande: ◦ 2 heltidsekvivalenter för att säkerställa efterlevnaden av medlemsstaternas skyldigheter i fråga om cirkularitetsåtgärder, inbegripet åtgärder inom ramen för direktivet om avfall från utvinningsindustrin ◦ 2 heltidsekvivalenter för bedömning av miljöavtryckets lämplighet, utveckling av beräkningsmetoder och övervakning av åtgärdernas tillämpning ◦ 2 heltidsekvivalenter för att genomdriva åtgärder för standardisering och utarbeta begäranden om standardisering (särskilt i frågor som rör sällsynta jordartsmetaller) ◦ 2 heltidsekvivalenter för att samordna det nationella undersökningsarbetet ◦ 3 heltidsekvivalenter för samordning av information om nationella lager och utarbetande av vägledningar när så är möjligt • 5 heltidsekvivalenter för stöd till strategiska projekt, som kan delas upp enligt följande: ◦ 2 heltidsekvivalenter för att stödja nämnden vid urval av strategiska projekt ◦ 1 heltidsekvivalent för uppföljning av strategiska projekt, särskilt tillståndsförfaranden ◦ 2 heltidsekvivalenter för att stödja strategiska projekt när det gäller tillgång till investeringar • 2 heltidsekvivalenter för stöd till strategiska partnerskap
Extern personal	

3.2.4 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet

- ☒ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Driftsanslag kommer att omfördelas inom de befintliga budgetanslagen för programmet för den inre marknaden.

- ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.

☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen. 3.2.5 Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet

- ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på andra inkomster

ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna						
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).